

ஏப்ரல் 2012

143

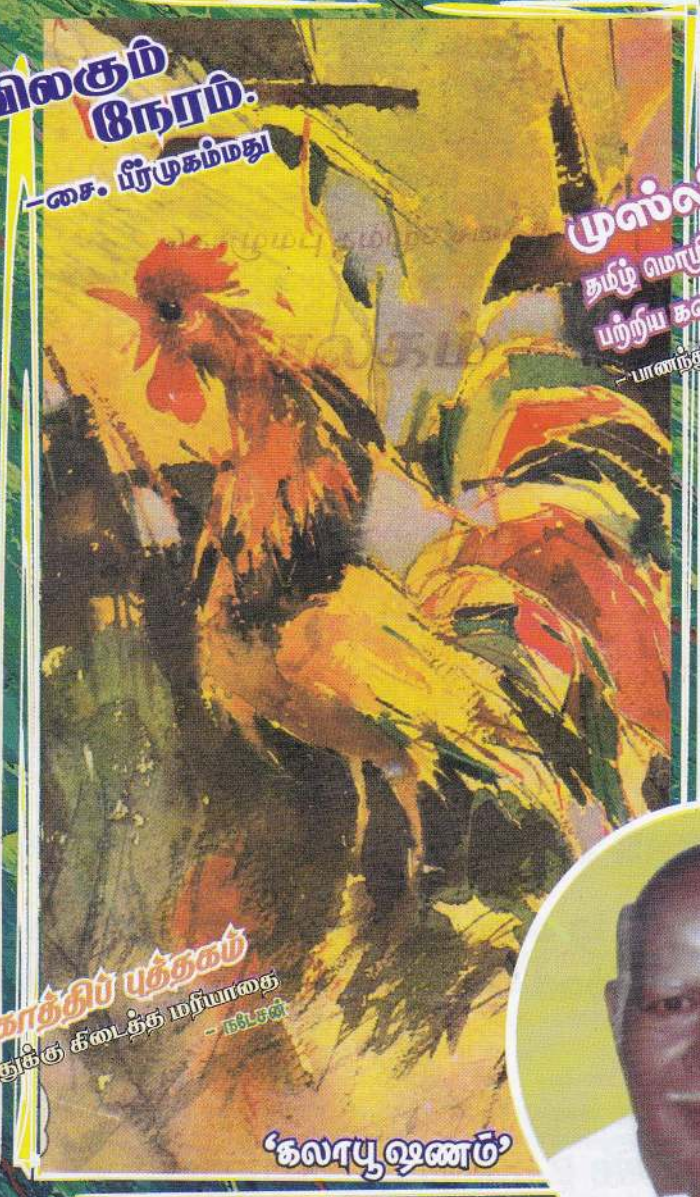
ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

திரை விலகும்
நிரம்.

—சை. பிரமுகம்மது

முஸ்லிம்களின்
தமிழ் மொழிப் பேச்சு வழக்கைப்
பற்றிய தண்ணோட்டம்
— பாண்டிநாறை எம்.பி.எம்.நிஸ்வான்.

மறற் கொத்திப் புத்தகம்
இலக்கியத்துக்கு கடைத்த மரியாதை
— சிபிசி

‘கலாபுஷணம்’
நாடகாசிரியர்

ஆராயுந் இளவல்.

விலை : ரூபா 65/=

www.gnanam.info

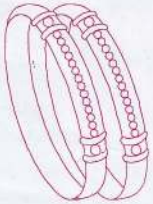
தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

புள்ளிவாரியம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வணிகம், நூல் வெளியீட்டு வணிகம்

தலைமையகம் :

ஆ. 22 செட்டியார் தெரு, சென்னை 1, இலங்கை. தொ. போ. 222121. தொ. வசதி 2337518, 2337519, 2337520, 2337521

கிளைகள் :

14, செட்டியார் தெரு,
செ. நக. 7, இலங்கை, தொ. போ. 2337565

ஆ. 22 4, 2/3, கங்கா வீடு,
செ. நக. 7, இலங்கை, தொ. போ. 4-53775, 2504288

ஆ. 22, ஆனந்தி வீடு,
செ. நக. 7, சென்னை.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு/பதிப்பு வளர்ச்சி	விலை
• நல்ல குழந்தைகள்	செட்டியார் குழந்தைகள்	நின்றுவிலை பதிப்பு வளர்	400.00
• சிவந்தா. நெல்லை	நெல்லை நெல்லை	ஆனந்தி வெளியீடு	190.00
• நெல்லை நெல்லை	சுந்தி குழந்தைகள்	இலங்கை நெல்லை	250.00
• சிவந்தா. நெல்லை	சு. சி. குழந்தை வெளியீடு	நெல்லை வெளியீடு	875.00
• சிவந்தா. நெல்லை	சு. நெல்லை	நெல்லை பதிப்பு	450.00
• சிவந்தா. நெல்லை	செட்டியார் குழந்தைகள்	நின்றுவிலை பதிப்பு வளர்	330.00
• சிவந்தா. நெல்லை	செ. சிவந்தா. நெல்லை	செட்டியார் நெல்லை	600.00
• சிவந்தா	சு. சிவந்தா	செட்டியார் பதிப்பு	280.00
• சிவந்தா. நெல்லை	செட்டியார் நெல்லை	Sun Printers	600.00

கண்கள் செய்த குற்றம் (1965)
மகா சக்தி (1965)
கறி தின்னும் கறிகள் (1965)
பார்த்தால் பசி தீரும் (1966)
தாமரைபூத்த தடாகம் (1966)
வேலிக்குப் போட்ட முள் (1966)
பஞ்சாயிர்தம் (1967)
மனிதம் புனிதமாக (1967)
அடுத்தவீட்டு அக்கா (1968)
அது அப்படித்தான் (1968)
ஆத்மதரிசனம் (1968)
குருவிக்கூடுகள் (1969)
படைத்தவனைப் படைத்தவர் (1970)
வெற்றிலை மாலை (1970)
மாமியார் வீடு (1970)
பொழுதுவிடிஞ்சா தீபாவளி (1970)
தேடிவந்த தெய்வங்கள் (1970)
ஆறும் நூறும் (1971)
பொழுதிலைக்கேணி (1971)
வேரிற்பழுத்த பலா (1971)
அந்த ஒரு விநாடி (1974)
போடியார் வீட்டுப் புவரசு (1974)
நெருஞ்சிப் பூக்கள் (1975)
குடும்பம் ஒரு கோயில் (1977)
இருளில் இருந்து ஒளிக்கு (1977)
எல்லாம் உனக்காக (1978)
கடன்படு திரவியங்கள் (1978)
சொர்க்கத்தின் வாயில் (1980)
ஆனந்தக் கூத்தன் (1980)
மனமே மருந்து (1980)
மன்னிக்க வேண்டுமே (1981)
சேவைசெய்தாலே வாழலாம் (1981)
தெய்வங்கள் வாழும் பூமி (1982)
ஒற்றுமையே உயர்த்தும் ஏணி (1984)
தொடரா முறிகள் (1985)
கவலைகள் மறப்போம் (1986)
நம்பிக்கைதான் நல்வாழ்வு (1992)
நல்லவையே வல்லவை (1992)
உன்னுள் ஒருவன் (1993)
வேண்டவே வேண்டாம் (1994)
என்றென்றும் மலரவேண்டும் (1965)
இறைகாக்கும் (1995)
பாடசாலையும் சமூகமும் (2007)
வாசிப்பு வசந்தம் வாழ்வெல்லாம்
இனிக்கும் (2009) (சிறுவர் நாடகம்)

மேற்குறிப்பிட்ட புராண, இதிகாச, வரலாற்று இலக்கிய சமூகநாடகங்களை எழுதித்தயாரித்து, நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றியதுடன் சில நாடகங்கள் பலமுறை மேடை ஏறியதுடன், பல நாடகங்களுக்கு இரசிகர்கள் கியூவில் நின்று டிக்கட் பெற்றுச் சென்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

சில நாடகங்கள் இரசிகர்களின் நெருக்கு வாரம் காரணமாக ஒரே இரவில் இரண்டு தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

புராண, வரலாற்று நாடகங்களில் பிரமாதமான காட்சி சோடனைகள் இடம்பெற்று இரசிகப் பெருமக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. பலவிதமான காட்சிமாற்றங்கள் இவரது நாடகங்களில் சிறப்பம்சமாகும்.

(3) இலக்கியத்துறை:

நாடகம் மட்டுமல்லாது இலக்கியத் துறையிலும் இவர் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார். இவரது முதல் சிறுகதை "ஐந்து தலைநாகம்" என்ற தலைப்பில் 1952ல் "சுதந்திரன்" பத்திரிகையில் பிரசுரமானது.

அன்று முதல் 25க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் 100க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். பிரதேச செயலக சாகித்திய விழா சிறப்பு மலர்களிலும், ஆலய உற்சவ சிறப்பு மலர்களிலும் இவருடைய கட்டுரைகள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன.

இவர் சிறந்த பேச்சாளராகவும் இருப்பதால் இதுவரை ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சமய, இலக்கிய சொற்பொழிவுகளையும் இவர் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இதுவரை இவர் எழுதிய இருநூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. "விபுலானந்தர் வாழ்கின்றார்" என்னும் கவிதைநூல் ஆரையம்பதி ஸ்ரீமுகுகன் இந்துமன்ற வெளியீடாக 27.09.1991ல் வெளிவந்தது.

அவ்வாறே "நீறுபூத்த நெருப்பு" என்னும் நாடகநூல் 27.03.1996 (அவரது பிறந்த தினத்தின்) அன்று வெளியீடாக வெளிவந்தது.

பின்வரும் நூல்கள் விரைவில் வெளி வரும் எனத் தெரியவருகிறது.

இறைகாக்கும் (நாடகநூல்)

கோடு கச்சேரி (நாவல்)

மட். மாவட்டம் கிராமங்கள் (கட்டுரை)

வாழ்ந்தது போதுமா (நாடகம்)

இனிக்கும் நினைவுகள் (வாழ்நாள் நினைவுகள்)

காட்டு வெளிதனிலே (குறுநாவல்)

(4) மண்சமந்த மகேசன்:

நாடகங்கள் பலவற்றை எழுதிய ஆரையூர் இளவல் பரீட்சார்த்த முயற்சியாக இரு குறூர் திரைப்படத்தையும் தயாரித்தார். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் கதையே "மண்சமந்த மகேசன்" என்ற தலைப்பில் குறூந்திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது.

27.06.1980 மாணிக்க சுவாமிகள் குருபூசைத் தினத்தன்று இக்குறூந்திரைப் படம் வெளியிடப்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இத் திரைப்படம் மூன்று மாதங்கள் வரை பல ஆலயங்களிலும், பொது அரங்குளிலும் காண்பிக்கப்பட்டது. இத்திரைப் படத்தின் கதை வசனம், நெறியாழ்கை, காட்சி அமைப்பு அனைத்தும் ஆரையூர் இளவலின் பொறுப்பாக இருந்தது.

ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த செல்வநாயகம் என்ற இளைஞர், தான் வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த வீடியோ கமரா மூலம் இதனைப்படமாக்கினார்.

இதில் பாடசாலை அதிபர் சைவப்புலவர் சோமசுந்தரம் பாண்டிய மன்னனாகவும் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் பரமக்கட்டி மாணிக்க வாசகராகவும் நடித்தனர். மற்றொரு ஆசிரியரான சந்திரசேகரம் (அமரர்) கூலியாளாக நடித்தார். அவரது மனைவி தங்கம்மா (ஆசிரியை) செம்மன்ச செல்வியாக நடித்தார். ஏனைய பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் ஆரையூர் இளவரின் நாடக நடிகர்கள் ஏற்றிருந்தனர்.

டெலிவிஷன், வீடியோ என்பன அறிமுக நிலையிலிருந்த அக்காலத்தில் இத்திரைப் படம் மிகவும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது.

ஆரையூர் இளவலின் நாடக முயற்சிகளில் இது ஒரு மைல்கல் எனலாம்.

(5) பட்டங்களும் கௌரவங்களும்:

இவருடைய கலைப்பணிகளுக்காக இவருக்கு இந்துசமய கலாசார திணைக்களம் "கலாபூஷணம்" விருது வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது (2000) மட்டக்களப்பு கலாசாரப் பேரவை உட்படப் பல அரசு நிறுவனங்களும், மன்றங்களும், பொன்னாடையோர்த்தியும் சான்றிதழ்கள் வழங்கியும் கௌரவித்துள்ளன. சிரேஸ்ட கலைஞர்களுக்கான முதலமைச்சர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1985-90 களில் ஆரையம்பதியில் பிரதேச சமாதான சபைத்தலைவராயிருந்து இனங்களுக்கிடையிலான சமாதான சகவாழ்வியலைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் பொது மக்கள் நலன் பேணல் பாதுகாப்புச் சம்மந்தமாகவும் அளிப்பரிய பணிகள் ஆற்றியுள்ளார்.

மட/மண்முனைப் பற்றுப் பிரதேச அரசுசேவை ஓய்வூதியர் நம்பிக்கை நிதியத்தின் செயலாளராகவும், சிரேஸ்ட பிரஜைகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் சமய, கலை, இலக்கியப் பணிகளிலும், பொதுத்துறைப்பணிகளிலும் ஆக்கபூர்வமாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

ஆலய உற்சவங்கள் பலவற்றில் சொற்பொழிவு ஆற்றியபின், ஆலய நிர்வாகத்தினரால் பொன்னடையோர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். 'கலாபூஷணம்' விருது பெற்றமைக்கான பாராட்டுவிழாவிலும் பொன்னாடையோர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

2011 டிசம்பர் மாதத்தில் இவர் மூன்று கௌரவங்களைப் பெற்றார். அவையாவன: ஆரயம்பதி பிரதேச செயலகம் இவருக்குச் சிறந்த பிரமுகர் விருது அளித்துக் கௌரவித்தது. அதேபோன்று ASDA சிறந்த பிரஜைக்கான விருது அளித்தது. வடகிழக்கு மாகாணசபை வாழ்நாள் சேவையாளர் விருது அளித்துக் கௌரவித்தது.

(6) மறக்க முடியாத சில பணிகள்

இவர் நீண்டகாலம் மஞ்சள் தொடுவாய் கிராம சேவகராகப் பணியாற்றிப் பின்னர் தனது சொந்த ஊரான ஆரையம்பதிக்கு இடமாற்றம் பெற்றார்.

அங்கு அவர் பல்வேறு சமுதாயப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். இதில் முக்கியமான ஒரு பணி விசேஷமாக குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் வசிக்கும் ஆரையம்பதி கிராமத்தில் 'வண்ணாங்குளம்' என்ற பெயரில் ஒரு

சிறிய குளம் உள்ளது. இது அயலவரின் சுகாதாரத்துக்குக் கேடாக உள்ளது. இதை மூட வேண்டும் என்ப பல வருடங்களாக முயற்சித்தும் அது நிறைவேறவில்லை. ஆரையூர் இளவல் மேற்கொண்ட முயற்சியால், திரு. சாம்பசிவ ஐயர் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்தில் இக்குளத்தை மூடி சிறுவர் பூங்காவாக ஆக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலகத்தில் மண்முனைப் பிரதேச ஓய்வூதியர் சங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. அச்சங்கத்தின் செயலாளராக இவர் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஓய்வூதியர் நலன்களைப் பேணுவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளார்.

அவ்வாறே மண்முனைப் பற்று சிரேஷ்ட பிரசைகள் மன்றத்திற்கும் இவரே செயலாளராக இருக்கிறார். வெறுமனே செயலாளர் என இருக்காமல், சிரேஷ்ட பிரஜைகளைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அவற்றை உரிய அதிகாரிகளின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருவதிலும் முனைப்பாக இருக்கிறார்.

(7) கிராமியக் கலைகளில் ஈடுபாடு

கிராமியக் கலைகளை ஆத்மார்த்தமாக நேசிப்பதுடன் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும், பதிவுக்கும் அவ்வப்போது பங்களிப்புச் செய்து வருகிறார். கூத்துக்கலையும் இதில் அடங்கும்.

ஆரையம்பதியின் கிராமியக்கலை முன்னோடிகளாக திருமதி. தங்கம்மா சந்திரசேகரம், மற்றும் அவரது கணவர் சந்திரசேகரம் ஆகியோர் இவரது முயற்சிகளுக்குத் துணைசெய்தனர்.

கிராமியக் கலைகளான, கொம்பு முறிப்பாடல், காவடிப்பாட்டு, கும்மி, வசந்தன், கோலாட்டம், முதலிய பாடல்களைப் பாடுவதில் திருமதி தங்கம்மா திறமை பெற்றவர். இலங்கை வானொலிக்காக இவரது கிராமியப் பாடல்களைத் தனது வீட்டிலேயே வைத்து ஒலிப்பதிவு செய்து உதவியுள்ளார் அவ்வாறே, கூத்துப் பாடல்களை பதிவு செய்வதற்காக இலங்கை வானொலிக்குழுவினர் ஆரையம்பதிக்கு வந்தபோது, "அலங்கார ரூபன்" தென்மோடிக் கூத்து, "லெச்சுமி கல்யாணம்" (மூனாக் கானா எழுதியது) வடமோடிக் கூத்து ஆகியவற்றை ஒலிப்பதிவு செய்து உதவினார்.

காவியப் பாடல் (உடுக்கு அடித்துப்பாடுவது) பாடுவதில் ஆரையம்பதி தம்பிராசா நீண்ட கால அனுபவம் பெற்றவர். கண்ணகையம்மன் சடங்கு, மாரியம்மன் சடங்கு போன்ற ஆலய நிகழ்வுகளின் போது இத்தகைய பாடல்கள் இடம்பெறும்.

இவற்றையும் ஒலிப்பதிவு செய்வதற்கு இவ் உதவியுள்ளார். அண்மையில் சில காவடிப் பாடல்கள் இறுவட்டு வெளியிடப்பட்டன. அவை சங்கீத முறையில் இல்லாமல், கிராமியக் கலைஞர்கள் பாடியிருந்தால் அவற்றின் தனித்துவம் பதிவாகியிருக்குமென இவர் கூறினார். எவ்வாறாயினும் காவடிச் சிந்து உட்பட பலகிராமியப் பாடல்கள் இறுவட்டுகள் இவரிடம் உள்ளன. கிராமியப் பாடல்கள் அவ்வற்றுக்குரிய முறையிலேயே பாடப்படவேண்டும் என்பது இவரது கருத்தாகும்.

அந்தப் பாட்டு நீலா பாலன்

இலைச்சுருட்டி நோய்ப்பிடித்து
எல்லாம் கெட்டுச் சருகாகிப் போக
ஒருசில கிளைகள் மட்டும்
துளிர்ந்து
இப்போதுதான் முகம் காட்டுகின்றன.

அந்த வாகை மரத்தடிப்
பைத்தியகாரி
குப்பைகளையெல்லாம் எரித்து
புகைபோட்டுக் கருகவைத்தாள்.

முணுமுணுத்துக் கொண்டே
அனல் குளித்தாள்.

ஒண்டவந்த பிச்சைக்காரனும்
இடம்பிடிக்க வேண்டுமென்று
கொழுந்துகளைக் கிள்ளிக் கிள்ளிக்
கிழித்தெறிந்தான்.

கிளைகளை
முறித்து முறித்து வீசினான்,
அவன் மீசையில்
புன்னகை கசிந்தது.

அவன் முகத்தில்...
பூத்திருடும் கள்ளப்பூனைப் பார்வை
உட்கார்ந்திருந்தது.
கோழி மிதிக்கும் 'அந்த' வெறியும்
தெரிந்தது.

பக்கத்தில் இருந்தவரும்
ருசியாகப் பசியாற
ஒத்தாதத் தொடங்கினார்.

உலகம் மறுபக்கம் புரளுது
உரலமட்டும் அடிவாங்குது

காற்றுக்கென்...
அது அலைந்து திரியுது
கட்டுப் பாடின்றி...

எலி மேளம் வாசிக்க...
தருவி மல்லாரி கொட்ட...
தாள லயத்தோடு அரங்கேறுகிறது
மெல்லிய இசைப்பாட்டு.

எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான்,
இரவுபீச்சிய பனித்துளி
இலைகளில் படிந்துள்ளதுபோல...

பூனையைப் பிடித்துக்
கதை கேட்கவேண்டும்.

என்ன சொல்லப்போகுதோ
எருமை.

நுரை சுழித்த
கடலின் கரையில்
நீண்ட நாட்களாக
ஒரு சிறுமி வந்து போகிறாள்...!

அவள் எதைத் தேடுகிறாள்...?
சிப்பிகளும், சோகிகளும்
தேடும் வயதுதான்...!

என்றாலும்...
அது குறித்த ஆர்வம்
அவளுக்கிருப்பதாய்
இன்னும் அறியப்படவில்லை...!

அவள்
அலைகளுக்கிடையில்
நுரை பிடிக்க
முயற்சித்தாளுமில்லை!

நெடுந்தயர் விரவிக்கிடக்கிறது
அவள் விழிகளில்...

அவளறியாத எதையோ
அவளிடமிருந்து யாரோ
பறித்துவிட்டார்கள்...!

அவளறிய...
அது என்னவென்று
தெரியவில்லை அவளுக்கு...?

உலகில்
சிப்பிகளுக்கும், சோகிகளுக்கும்
மேலாக...
எதுவோ இருக்கிறது தான்...?

அவளறிய...
அது என்னவென்று
தெரியவில்லை அவளுக்கு...

நுரை சுழித்த
கடலின் கரையில்
நீண்ட நாட்களாக
அவள் எதையோ
தேடிக்கொண்டிருக்கிறாள்...!

கரையில் தேடும் சிறுமி தாட்சாயணி

நியதி கண.மகேஸ்வரன்

இன்றியிருப்பார் நாளை
நின்று நிலைப்ப தாருமறியார்;
நிழற்படங்கள் மட்டுமே
நின்றுவைம்; நினைவூட்டும்!

மண்ணில் தோன்றும்
மன்னுயிர்களெல்லாம்
என்றோ ஓர் கணப்பொழுதில்
மண்ணின் மடியில்
மடிந்தே தீரும்!

இங்கிருப்பார் பல்லோர்
இதனை அறியாரோ...?

ஆசை, பேராசையால்
அவதிப்படுவோர்
அடுத்த தலைமுறையை
வாழவைக்க
துடியாய்த் துடிக்கிறார்;
ஆசைதீர் அள்ள நினைக்கிறார்!

அடுத்தவன் சொத்தையும்
அபகரிக்க விளைகிறார்;
மனித தர்மத்தை
மறந்தே வாழ்கிறார்!

பெருநிலப் பரப்பொன்று
கைவசமிருப்பினும்
சிறு குழிதான் போயிடினும்
பொறுமை இழப்பார்;
சிண்டு முடித்து
மல்லுக்கு நிற்பார்!

எல்லைச் சண்டைக்கோ
இங்கோர் அளவு கிடையாது!
மனிதப் பிறப்பதடிம
மாயையே என்பதனை
மறந்தே போகிறார்;
எவரிடம் எடுத்துரைக்க...?

இறைவன் வகுத்த
நியதியை உணரார்;
இயற்கையின் கொடையை
அழிக்கவும் தயங்கார்...

இனங்களிடையே
பகைமையை உண்டி
இரக்கமின்றி வனவளமழித்து
இயல்பாய் வாழ வழிகோலாது
வதைபல செய்தே
வாழ்க்கைப் பாதையை
ரணமது ஆக்குகிறார் - அதனை
ரசித்து மகிழ்கிறார்!

இடர் மிகத் தருவதன்றி
இனிக்குமா வாழ்க்கை...?
எங்கள் சமூகம்
எப்படியப்பா ஈடேறும்?

அருகிலிருந்தால் தனக்குக் கிடைத்த தானத்தை எமக்கும் பங்கிடுவார்.

அவரின் இன்னொரு வழக்கம், பணத்தை கையினாலே தொடமாட்டார். அவரை சில தடவைகள் நான் பஸ்ஸில் ஏற்றிவிட்டுள்ளேன். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பஸ் நடத்துனரிடம் அவர் இறங்கும் இடத்தைக்கூறி 'டிக்கர்' காசை நானே கொடுத்துவிடுவேன். இத்தகைய துறவறக் கடும்போக்காளர் அவர்.

“ஹாமதுருனி...., இலங்கையில் கடைக்கொள்ளப்படும் தேரவாத பௌத்தத்திக்கும் சைனா ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் கைக்கொள்ளப்படும் மகாயான பௌத்தத்திக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?”

“மகாயான பௌத்தத்தில் எளிதம் புத்தரைக் கடவுளாகக் கொள்வார்கள். ஆனால் இலங்கையில் கடைக்கொள்ளும் தேரவாத பௌத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் புத்தர் கடவுள்ல்லர். மேலும்...”

“சொல்லுங்கள் ஹாமதுருனி.....”

“தேரவாதத்தில் தத்தமது 'நிர்வாணத்தை' (இந்துசமயத்தில் வீடுபேறாகக் கொள்ளலாம்) தாமே அடைய முயல்வார்கள். ஆனால் மகாயானக் கொள்கையின்படி ஒவ்வொருவரும் 'நிர்வாணத்தை' அடைவது உலகிலுள்ள உயிர்கள் அனைத்தின் துக்க நிவர்த்தியின் பொருட்டு எனப்படுகிறது.”

எனக்கும் பிக்குவிற்கும் தொடர்பு ஏற்படக் காரணம் கணினித்துறை, முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக கணினியை ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் பாவித்துவரும் நிபுணர் அவர். நாங்கள் இருவரும் மணிக்கணக்கில் உரையாடுவோம். சில சமயங்களில் காலவரையறையின்றி தொலைபேசியிலும் பேசிக்கொள்வோம்.

“எங்கேயிருந்து... உந்தப் பிக்குவை எல்லாம் தேடிப்பிடிக்கிற?” என்று அடிக்கடி என் தாயார் 'பயத்துடன்' என்னைக் கேட்பார்.

எனது மகனின் புகழ் தருணத்திலேதான் என் குடும்பத்தினருக்கு பிக்கு மெத்தாவிக்காரியின்மேல் மதிப்பு ஏற்பட்டது. மகன் பிறந்து வைத்தியசாலையில் இருக்கும்போது முதன்முதலில் பார்க்கவந்த என் இரத்த உறவினரல்லாத, உறவினர் இந்த பிக்கு மெத்தாவிக்காரிதான்!

என்னிடம் அவருக்கு ஓர் அன்பு கலந்த ஈர்ப்பு. ஒருமுறை எனக்கும் என் அயல் வீட்டுக்காரரான சிங்களவருடன் ஏற்பட்ட பிரச்சினையொன்றில் கொடும்பு வெள்ளவத்தை பொலிஸார் விசாரணைக்காக என்னை அழைத்திருந்தார்கள். இதையறிந்து பதைபதைத்த பிக்கு மெத்தாவிக்காரி வெள்ளவத்தை பொலிஸ் நிலையத்திற்கே வந்துவிட்டார்!!

பிக்கு மெத்தாவிக்காரி, இலங்கையின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்துவருகிறார். தற்பொழுதுகூட (2012), இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் மாணவர்களுக்காக கல்விசார் தமிழ் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பொன்றினை ஆரம்பிக்க கல்வித்திணைக்களத்துடன் இணைந்து இயங்கி வருகிறார். அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி கிடைக்கவேண்டும் என்பது அவர் அயராது கனவு. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையை நேசிக்கும் ஓர் உன்னத உள்ளம் அவர்.

மீண்டும் கி.பி - 1185 - பொலன்னறுவை-இலங்கை

அநுராதபுரத்திலுள்ள ஜேதவனராம தூபியைப் பார்க்கச் சென்றிருந்த மன்னர் முதலாம் பராக்கிரமபாகுவும் அவரது பேரனும் பொலன்னறுவையை அண்மித்துவிட்டார்கள். மன்னர் அமர்ந்துவரும் வெள்ளைநிற புரவியின் முகத்திலும் பேரன் அமர்ந்துவரும் சாம்பல்திற புரவியின் முகத்திலும் களைப்புத் தெரிகிறது.

பேரனின் மனதில் தாத்தா கூறிய கம்போடியாவும் 'அங்கோர் வாட்'மும் வலம் வந்துகொண்டிருந்தன. புரவியின் வேகத்தினால் பயணத்தின்போது, மன்னர் பராக்கிரமபாகுவிடம் தனக்கிருந்த சந்தேகங்களைப் பேரனால் கேட்க முடிய வில்லை. பொலன்னறுவை நகரத்தினுள் நுழைந்ததும் மன்னர் புரவியின் வேகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டார். இலங்கை நாடு முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆளும் மன்னன், ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் இவ்வாறு வருவதை பலமுறை மக்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். மன்னனை வணங்கி வழிவிட்டார்கள்.

மன்னர், தன் புரவியை பொலன்னறுவையின் பிரதான வீதியின் இடப்பக்கம் அமைந்த தெரு ஒன்றினுள் நடத்தினார். அத்தெருவினுள் வசித்தவர்களைப் பார்க்க, பேரனுக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. அவர்கள் இலங்கையர்கள் அல்லர்.

“தாத்தா, இந்தத் தெருவின் பெயர் என்ன?”

“கம்போஜ வாசல் (kamboja vasala)” என்று கூறியவாறு மன்னர் பேரனைப் பார்த்தார். பேரனின் விழிகள் விரிந்தன. ‘அங்கோரை’க் கட்டிய கம்போடிய மக்கள் வாழும் பிரத்தியேக தெரு ஒன்று இங்கு இலங்கையில் உள்ளதா?! வியப்பாக உள்ளதே!

முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் பின்னர் இலங்கையை ஆண்ட மன்னர்களின் ஒருவனான ஸ்ரீ, நிஸ்ஸங்க மல்லன், தான் பொறித்த கல்வெட்டு ஒன்றில் இந்த ‘கம்போஜ வாசல்’ பற்றி குறித்துச் சென்றுள்ளான். [05-01]

மன்னர் பராக்கிரமபாகு, கட்டிட வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்த பகுதி ஒன்றின்முன் தன் புரவியை நிறுத்திவிட்டு இறங்கினார். பேரன் அந்த வினோத அமைப்புடைய கட்டிடத்தைப் பார்த்தவாறு புரவியிலிருந்து இறங்கினான்.

“தாத்தா.....”

"பேரே... நீ என்ன கேட்கிறாயோ அதைச் செய்து எனக்குத் தெரியும். இந்தச் சட்டமும் மரீகைகளும் நான் அறியுள்ள கடவுள் மனம் அன்னதற்கும் வீத்குப்பாலாக இருப்பதேன். எளியவையாக கேட்கப்படுகிறாயா? முறுவலிந்தவாறு கேட்டான்.

பேரன் கட்டுப்படுத்திவிடுங்க நன் விழிகளை அகற்றாமல். ஆமோதித்தது தலைவரவரத்தான்.

"கடவுள் சாப்பாடிய, கம்போது சட்டமில்லையை அழிப்பது யாத எனக்கு இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள். சிறு 7 தளங்களைக் கொண்டது அமைபும். சிறுநீர்துண்டு போலிருக்கிற செல்லையில், தூக்கலின் கட்டுப்பாடு ஒன்றுக்கொன்று களைந்து வணங்கும் அமைப்பென்று. இதனை 'சத்தகல் பிரசாதம்' எனப் பெயர்ப்புள்ளனர். வாங்கும் கம்போதுவாயுறும் இடமும் உறவை, கிடைக்கும் பல நூற்றாண்டுகளும் பிள்ளைகள் பிள்ளைகள் பிரதீபிக்கும்" [05-02]

அந்த ஒரு பத்தியில் கிணங்கையைச் சார்ந்த வயதான பிக்கு ஒருவர் பூரீசை (3) கொள்ளையை கிணங்கையர் அன்னத பல்வேறு நாட்டவர்களுக்கும் கற்பித்துக் கொண்டுமுடிந்தார்.

புத்தம் சரணம் கச்சாமி
தம்மம் சரணம் கச்சாமி
சங்கம் சரணம் கச்சாமி

(நான் புத்தரிடம், தம்மத்தில், சங்கத்தில் சரணம் அடைகிறேன்)

பாணாதிபாட வெரமாளி சிக்காபதம் சமாதிபாமி

அதினீனாதன வெரமாளி சிக்காபதம் சமாதிபாமி

காமேச மிச்சாசர வெரமாளி சிக்காபதம் சமாதிபாமி

முசாவாத வெரமாளி சிக்காபதம் சமாதிபாமி

சுற பெறைய மஜ்ஜா யமாத்ததான வெரமாளி சிக்காபதம் சமாதிபாமி

(1-உயிர் வாழ்வதை எதனையும் கொண்டு செய்வதைத் தவிர்ப்பேன்.

2- என்னத வட்டங்களுக்கிடவற்றைப் பயன்படுத்துவதென்பதற்கு வேறு என்னதும் தீருமாட்டேன், 3- பாணியில் தவறுகள் எதனையும் செய்யமாட்டேன். 4- தவறான வார்த்தையாடலை (பொய்) தவிர்ப்பேன். 5- சமூகங்கள் எதனையும் அஞ்சுமாட்டேன் எனப் பெயர்ப்புள்ள செய்கின்றேன்.)

மன்களும் பேரணும் சிறிய மான்கை ஒன்றினுள் ஒன்று அங்கிலுந்த ஆசனங்களில் அமர்ந்துகொண்டார்கள், சீல நிமிடங்களில் தேவை நிறைந்த கிணங்கையர் ஒருவன் வந்து மன்னர் பூரீசைமபாதவை வணங்கி நின்றுள்ளார்.

"தமிழ்நாடா..... (Tamilnada) எப்படி இருக்கிறாள்?" மன்னர் விசாரித்தார்.

"நங்கள் அனுசரணையால் அனைத்தும் நலம் நிற்பு..."

மன்னர் வந்ததை அறிந்த தலைவரின் பிக்கு அங்கு வரவரை தடுத்தார். மன்னரின் பேரணும் பிக்குவை வணங்கினார். தலைவரின் பிக்குவும் மன்னரும் உள்ள அறைபெயர்ந்தார்கள் செல்லா, பூரீசைமபாதவின் பேரணும் தமிழ்நாட்டும் தனித்து விட்டனர்.

பூரீசைமபாத பேரேன் முதலில் பேசுவதைத் தொடங்கினான்.

"நாங்கள் வந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்?"

"கம்போதுமா....."

"அப்படியா.....? எப்போது கிணங்கைக்கு வந்தீர்கள்?"

"கந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் [260]. பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து சேரும் நபர்களின் கற்பத்திற்காக கிணங்கைக்கு ஒரு குழுவாக பலர் வந்தார்கள். அங்குள்ளனர் நாலும் வந்ததில்" தமிழ்நாடு புகியிருந்தான். [15-03]

"பெளத்தம் கற்பத்திற்காக கிணங்கைக்கு வந்துள்ளீர்கள்? கம்போதுமாவில் கந்தி, புது கிந்து சமயம் வழக்கில் கிணங்கை தாத்தா கயினாடு....."

"தாத்தா.....? அப்படியென்றால், மன்களின் பேரணு நாங்கள்" தமிழ்நாட்டின் புருவங்களை உயர்த்தியவாறு கேட்டான்.

"மன்னர், என தாம் வழிபடல், தாத்தா முறையானவர், நன் என்னைப் பாததான மகா பூரீசைமபாதவின் வம்சத்தினர் போன்று வழியவின்னையா?" அரசு நலம் போட்டுக்காட்டி புருவத்திலே விண்ணாவினான்.

தமிழ்நாட்டை கிணங்கைக்குத் தள்ளினார்.

உள் அறைபெயர்ந்தது பூரீசைமபாதவின் செல்லால் சத்தம் கேட்க, பெருவார அனைத்தும் அமர்ந்துகொண்டனர் பேரன்.

மகா பூரீசைமபாத-1 (1153-1168)

ஸ்ரீ தில்லங்கமல்லன் (1187-1198)

மதியவிரமன் - 7 (1181-1218)

பகிர்நலின் மூலம்
விரிவும் ஆழமும் பெறுவது

ஞானம்

ஆர்யர்

தி.ஞானசேகரன்

கேனை ஆர்யர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஒவ்வியர்

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொலைபேசி

0094 - 11 2586013, 0094 - 777 306506

0061 - 2 80077270 (Aus)

தொலைநகல்

0094 11 2362862

மன்னாளுசல்

editor@gnanam.info

இணையத்தளம்

http://www.gnanam.info

http://www.t.gnanasekaran.lk

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1,000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20,000/=

வெளிநாட்டு சந்தா

ஓராண்டு	50
Australia(AU\$)	40
Europe(€)	1250
India(Indian Rs.)	100
Malaysia (RM)	50
Canada(\$)	35
UK(£)	50
Singapore(S \$)	50

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு வங்கித்
தொடர்புகள்

SwiftCode :- HBLILKLX

T.Gananasekaran

Hatton National Bank, Wellawatha Branch

மனியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புபவர்கள் அதனை
வெள்ளத்தை தபாற் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும் - ஆசிரியர்

இன்றும், உலகத்திலேயே பெரிய கோயிலாக
கம்போடியாவின் 'அங்கோர் வாட்' உள்ளது. இது
இந்துக் கோயில். ஆனால் இன்று கம்போடியாவில்
95 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானோர் தேரவாத
(இலங்கை யிலிருந்து பரவிய) பௌத்தர்கள்.
அதேவேளை இன்று 0.1 சதவீதத்தினர் கூட
கம்போடியாவில் இந்துக்கள் இல்லை!! [05-10]

எம்மவர்கள் எல்லாவற்றையும் தொடக்கிவைப்
பதில் கெட்டிக்காரர்கள். ஆனால் நிலைநிறுத்தவோ.....
சரிவர முடித்துவைக்கவோ தெரியாதவர்கள்!!

"இலங்கை கதிர்காமக் கோயில் மாறியது
போன்றா.....?" தொடர்ந்தாள் மனைவி.

"....."

"இந்து சமயத்திலிருந்து தோன்றியதல்லவா
பௌத்த சமயம்? " மனைவி மேலும் கிளறினாள்.

"இந்து சமயம் போன்று, பௌத்தம் ஒரு சமய
மன்று, முத்தி அடைவதில் நோக்கம் நிறைவேறாது.
நிர்வாணம் (முத்தி) அடைந்த பின்னரும் ஒருவர்
இந்த உடலுடன் இப்புவலகில் வாழலாம். கௌதம
புத்தர் நிர்வாணம் பெற்ற பின்னரும் 40 வருடங்கள்
புவியில் வாழ்ந்தார்." [05-11]

"அது எப்படி முடியும்? முத்தி நிலைக்கு உடல்
இடையூறாக அல்லவா இருக்கும்." மனைவி
விட்டபாடில்லை.....

"தெரியவில்லையடி....."

நான் மௌம் பூண்டேன்.

மனைவியின் கேள்விக்க 'கிளறல்' (முத்தி நிலை
பற்றிய) எனக்கு பட்டினத்தாரை நினைவுபடுத்தியது!
பட்டினத்தார் இறைவனைப் பார்த்து, முத்தியடைதல்
பொருட்டு இந்த பூதவுடலிலிருந்து என்னை
ஆட்கொண்டருள். அதுவே உனது அருளிற்றும்
அழகு [05-12] என்று கதறும் வரிகள் என் காதில்
ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன.

சமமலை பேழை கிருவினைப் பெட்டகம்

ஊத்தைப் புன்றோல் உதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்டம் நான்முழுத் தொன்பது

ஓயா நோய்க்கிடம் ஓடு மரக்கலை

மாயா விகாரம் மரணப் பஞ்சரம்

காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு

கிருமி கிண்டும் கிழங்குஞ் சருமி

நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து

ஆண்டுகொண்டருள் நின் அருளினுக் கழகே.

(தொடரும்)

[05-01] - Epigraphia Zeylanica 2 - Vol II - Wickremasinghe, Don
Martino De Zilva

[05-02] - Polonnaruwa - Medieval period capital of Sri Lanka -
Anuradha Seneviratna - 1998

[05-03] - Sri Lanka-Cambodia Relations with Special Reference to
the Period 14th - 20th Centuries by Dr. Hema Goonatilake - Journal
of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka,

[05-04] - http://www.cambodianview.com/buddhist-history.htm

[05-05] - இலங்கைக் கருக்க வரலாறு (2008) - க. குணராசா கு கமலா
குணராசா

[05-06] - http://en.wikipedia.org/wiki/Nissanka_Malla_of_Polonnaruwa

[05-07] - "Ancient Angkor" (2011) - Michael Freeman & Claude Jacque

[05-08] - http://en.wikipedia.org/wiki/Mount_Meru

[05-09] - http://en.wikipedia.org/wiki/Lemuria_%28continent%29

[05-10] - http://en.wikipedia.org/wiki/Cambodia

[05-11] - இந்துப் பத்துவாறாம்

[05-12] - பட்டினத்தார் பாடல்கள்

[05-08] -

மையத் துறக்ம்

ப. ஆபதன்

ஒரு ஒரு நிமிஷத்தினாலும் காலை 7 மணி

சுவன் அந்த வீட்டின் பேரந்த வரிப்படுத்திற்கு முன்னால் நான் நேரமாகக் காத்தும் காண்பதற்கின்றன.

கொள்ள வெளையென்று சீகுடை மட்டும் கற்றுச் சம்பந்த அவிவரம் நேரவகை வேண்டிய மட்டும் கதறும் கற்றுச் சம்பந்தம் அடக்கிய ஒரு சீறு லைக்கை உட.

கிணவரணில் உயர்ப்பின் கல்லூரி மாணவியை கோலத்தொழி வழக்கம் போல் அந்தர்ப்பட்டிகைக் கொண்டுநிற்கிறான் பார்வையாளர்.

உலையாடலின் ஒரு சிற்ப சுவகைக் கற்றுநிற்க நேரக்கிற்றே சீரலை வெண்பய உந்ததில் அவனுக்கு மட்டும் வேண்டுகளைத் தவற விட்டு கூடாதே கைநடவீடு

சரியாகப் பக்கவாட்டு நம்பிக்கை வேறுபடுகின்ற சிந்தனை வட்டம், பேரந்தகளைத்தவனி காண்பவராக.

நொழிபுக்கல் கொள்ளும் ஆண், பெண் உடற்கொண்ட மாடிகளைச் சீரலர்கள் உயர் வகை, காணவர்கள் வந்து சீரே சந்தம். கூட்டப் பேரமைப்புகள்...

சீழ்க்கிணுந்த காலைக் சிறிர்கள் கிட்டிப்படுத்தகையே சீர்ப்பமாகி முன்னேறிச் செல்கின்றன.

கொண்பு போலான் அந்தம் பாணியில் ஸீரன்சுர பேக்குவரத்தர் சலப்பின் சேகவ சரியை நேர முழுங்கிக்கல் கிட்டிப்படுவதில்லை வந்து காண்போ உண்கையான. சரிய கால்களின் அவசரம் பற்றி சிந்தனை அகற்றிநிற்கும் சீகுசிக்கல் கிடைபாது. பெருப்பாணம் வேகமாக தரிப்பார் மேற்கூறுகளைக் கிணுக் கொண்டுதம் தூரம் காண்பார்வை. அப்படி ஒண்டியும் காண்பும். தாமதமாகி... தாமதமாகி...

பொறுமை கிணுக் கையிலிருந்து கடிவரத்தை எடுத்து கோட்டமிடுகின்றன.

கிணுப் பட்டினாந்து நம்பிக்கைகளைக் கண்ணி வளவிற்குள் சூழாமாதிடுகிக்க கொண்டும் முடிவாவது மட்டுமே வந்தகையார் காண்கியும்.

சீர ஆட்டோக்காரர்கள் ஆட்டோவை நிறுத்த போவது; வந்த தலையெடுத்து சரியான்கரைக்

கேட்டபடி ஆலை வேகத்தில் ஆட்டோவை நகர்த்திக் கொண்டுநிற்கிறார்.

அவரைப் பொறுத்தவரையில் ஆட்டோவில் போலிதள்ளார் நல்ல உயர் நேவை. கையின் அன்றைய தேவைக்கு அவன் கொண்டு வந்ததே சிறுது சூடா மட்டும்.

கிணுப்பையில் கிணுக் கொண்டு நாளையக் குதிகள் சை சைவென்று நாளாந்தம் கொண்டுநிற்கும்.

கிணு அசாரத்திலும் அவன் நின்று கொண்டிருக்கும் கிட்டத்தொடங்கு அந்துதாரத்தில் உயர்ப்புக் கொண்டுநிற்க ஒரு உயர்ப்பு அவரை சீர்த்தம்.

அவரைப் போலவே அவரும் அந்தம் கிணும் நடந்து தளது ஆறுபாணியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். தன்னை போன்ற சரியானியே அவருடையபதை அவன் சிறுத்து காண்பான்.

அவரைப் போலவே அவருக்கும் ஒரு பெரிய அவசரம் அவை அசாரியம் கிணுக்கொடு போலத் கோன்றியது. அவரவறு அவசரமும் அவசியமும் அவரவருக்க துக்கியருந்தினே.

கிணு வயதிலும் அவர் எவகே கொடுப் பட்டம் சீர்தார்...?

சுவன் மயங்கித் துடைந்து கொண்டுநிற்குக் கொண்டுநின்றார்.

ஒருவேளை என்னையே சீர்ப்பட்டினான்றிருந்து கிணு வந்து அழுவும் முடிந்த கையேடு சூருத்த திறப்பின் போல் போலிதார...? அந்தது வேறு வகுக் அவராயினா...?

கண்ணா வீடு... கையிலிரு... சற்று ஏதாவது அப்படி கிணுக்கது உருத்தியிருக்கும் சீர்ப்பு அப்படி காட்டின்கை.

அப்படியாயிருந்தால் ஊர் கிணுது கிண்புரை மாடுகளுக்க சிரசின்மாதிரி வழிகள் நடுப்பாடம் சூழாமாநி் கொண்டுநிற்கின்றோ...?

ஒன் சீர்ப்பா கிணுதும் கிணுதும் கடுபவன பண்ணி துடிக்கையே போட்டுக் கிணுக்க கொண்டு வேண்டும்...

சுவனுக்க காண்கிறதே ஒரு துடிக்கல் வந்தது. சூழாமாநி் கேட்டுவிட்ட சீர்தாரே!

ஒரு கணம் யோசித்துவிட்டு, மிகவும் மரியாதையாக-

“ஐயா..... அவசரமோ...?;

அவன் குரலில் மிகுந்த ஆர்வம் தொனித்தது.

இரண்டு முறை பேச்சுக் கொடுத்தான்.

ஒரு பதிலும் இல்லை!

“ஏன் இப்படி...?;

அவன் குரலை அவர் காதால் உள்வாங்கினாரோ...? அல்லது செவிப்பறையும் அடைத்துக் கொண்டதோ...? வயது காரணமாக.... அல்லது இந்த இளைசு நையாண்டி செய்கிறான்; என்று நினைத்துத் தவிர்ந்துக் கொண்டாரோ.....

அதற்கு மேல் அவனும் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை.

‘சரிதான்; என்று விட்டுவிட்டான்.

ஆனாலும் பெரியவரின் அவனுக்கு அலாதியானதொரு பிரியம். பற்று, பாசம் அவரை மென்மேலும் அவதானிக்க வேண்டும் என்றொரு உந்துதல் மட்டும் அவன் மனதில் பெருகிற்று.

எப்படியும் அறுபத்தைந்து எழுபது மதிக்கலாம். உயரம் ஐந்தடியைத் தாண்டி சற்றுச் சில அங்குலங்கள் கூடியிருக்கும்.

புதிய உடைகள் கூட....! இந்தக் கிழடா என்னை தரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறது.... சே! வெறுப்பாயிருக்கு; என்று மறுத்துவிட்டதோ.....?

மடிப்புக் கலையாத பழைய அரைக்கை புஷ்கோட....; கோப்பிக் காலத்துப் பிசங்கிப் போன நீட்டுக் காற்சட்டை.... நிறங்களுக்கு அடங்காத ஏதோ ஒரு புதிய நிறம்..... வயதைப் போல அதன் நிறமும் மங்கிப் போய்விட்டது. ஆனால் அதன் மடிப்புகளையும் சுருக்கங்களையும் உன்னிப்பாகப் பார்த்தால் ஏதும் அவசரப் பயணங்களுக்கு மட்டுந்தான் பெட்டியிலிருந்து எடுத்துத் தூசு தட்டிக் கொள்வார் என்பதை அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டியது.

கமகமவென்று கற்பூர வாசனை வீசியிருக்க வேண்டும். ஓரிரகு நிமிடங்களுக்கு. இனி அவற்றிற்கும் குப்பைக் கூடைக்குப் போகும் காலம் நெருங்கிவிட்டது!

‘இப்ப என்ன அப்படி அவசரப் பயணமோ? யாருக்குத் தெரியும்...?;

எண்ணெய்ப் பசை மின்னும் கேசத்தின் அரைவாசியை, வெள்ளை நிறம் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விட்டது. சீப்பால் மேலே வாரிவிட்டிருக்கிறார். சீப்புக்கு அடங்காத இரண்டொரு அடங்காப்பிடாரி வெள்ளி முடிகள் வெயிலில் உலர்ந்து காற்றில் பறந்து காதுகளில் ஏதோ இரகசியம் சொல்கிறது.

ஆள் சாதாரண பொது நிறம்தான். மூக்குக் கண்ணாடி வேறு வயதைக் கூட்டிக் காட்டுகிறது.

கழுத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது ஓர் அளவான பிரயாணப் பை.

எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் அவர் வாழ்க்கை வறுமைக் கோட்டில்தான் நிற்கிறது.

இளைஞனுக்கு இப்பொழுது கல்லூரிக்குப் போவதைவிட முதியவரை அவதானித்துக் கொண்டிருப்பதிலேயே பொழுது போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அப்பாடா நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் அவனுக்கு ஆறுதல் கிடைத்தது. கோடை வெயிலில் நடந்தவனுக்கு மர நிழல் கிடைத்தது போல்...!

பேருந்து வந்து நின்றது.

வெளவால்கள் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் அதில் பிரயாணிகள்.

ஒரு காலையேனும் ஊன்றிப் பதித்துக் கொள்ள வேண்டும். தரிப்பில் ஒருவரைத் தள்ளிவிட்டு இருவரை இறுக்கிக் கொண்டு சென்றுவிட்டது பஸ்.

பெரியவரின் அவசரத்திற்குப் படுதோல்வி.

அடிக்கடி கடிக்காரத்தைப் பார்த்தே வெறுப்படைந்த நிலையில் மீண்டும் பெரியவரைப் பார்த்தான். ஆர்வம் காரணமாகப் பேச்சுக் கொடுத்தான்.

ஒரு விரக்தியான புன்முறுவல் மின்வெட்டுப் போல தோன்றி மறைகிறது.

அவனுக்கோ அவர் ஆயிரம் சொற்கள் பேசியது போல் பெருமகிழ்ச்சி. புளுகம்.

அந்தப் புன்னகை. என்ன அற்புதம்!

பல நிமிடங்களாக ஒன்றும் பேசாதிருந்தவன், மீண்டும் குரல் கொடுத்தான். ஒரேயொரு கேள்வியை மட்டும் கேட்டு வைத்தான். முன் பின் அறிமுகமில்லாத ஒருவரைப் பார்த்து அப்படிக்கேட்பது நாகரிகமல்லத்தான். இருந்தாலும் மனம் கேட்கவில்லை. கேட்டுவிட்டான்.

“ஐயா, எங்கே போகோணும்...?;

“தம்பி நானும் பார்த்துக் கொண்டோன் இருந்தன். நீயும் என்னோட பேச எவ்வளவோ தெண்டிச்ச.... நான் சும்மா இருந்திட்டேன்னு நினைக்காத. உன்னோட பேசத்தான் எனக்கும் ஆசை. ஒருவர் பேசினா மறுமொழி சொல்லணும் அதுதானே மரியாதை! ஆனா உனக்கு கோபம் வருதானனு பாரக்கத்தான் இப்படி செஞ்சன். உண்மைய சொல்லப் போனா நான்தான் உன்னோடு பேச மிச்சம் ஆவலாய் இருந்தேன். நீ என்னோட பேசத் தெண்டிக்கிற போதெல்லாம் நா உன்ன பார்க்காத மாதிரி... உன்னோட எப்படி பேசறது என்று யோசிச்சிக்கிட்டு இருந்தேன்.....;

இதைக் கேட்டதும் அவனுக்கு மனம் பூரித்துப் போய்விட்டது.

அவர் செவிடு அல்ல. அவன் கேள்விகளைக் காதாரக் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தாரென்பதை உணர்ந்தான்.

“நான் பெரியவங்கள் மதித்து மரியாதை கொடுப்பவன்... எனக்கு கோபம் வராது பெரியவர்....;

“நா அத புரிஞ்சிக்கிட்டன் தம்பி... இனி பெரியவர் என்று சொல்லாத, விரும்பினா அங்கிள் என்றே சொல்லு; அவர்களுக்கிடையே ஓர் ஆழ்ந்த நட்புறவு, அந்நேரம் முகிழ்ந்தது.

பல வருடங்களாகப் பேசிப் பழகியது போல் நெருக்கமான சிநேக மனப்பான்மை மிளிர்ந்தது.

நேரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறதே என்று அவர்கள் கவலைப்படவில்லை.

நீடித்த மொளசத்தை உடைத்துக் கொண்டு-

“தம்பி... வா டீ குடிச்சிட்டு வருவம்.....;

அந்த அன்பு நிறைந்த அழைப்பை மீற முடியவில்லை அவனால்.

மூத்தவரும் இளையவரும் பலதும் பத்தும் பேசிக் கொண்டே, சுறுசுறுப்பாக இயங்கத் தொடங்கிய தேநீர்க்கடைக்குள் புகுந்தனர்.

தேசத்தில் மூண்ட போரின் இழப்புகளை வகைப்படுத்தினால், கொல்லப்பட்டவர்கள், அங்கவீனர்களானவர்கள், விதவைகள், காணாமற் போனவர்கள், ஆரோக்கியமான மனநிலைகளை இழந்தவர்கள், நெருங்கிய உறவுகள் பொருளாதாரம், காணி மூமி, வீடு வாசல்களை இழந்தவர்கள் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.....

பெரியவரைப் பொறுத்தவரையில் நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் வரிசையில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

வவுனியாவில் ஒரு வியாபார ஸ்தாபனத்தில் தொழில் செய்யும் பெரியவரின் மூத்தமகனுக்கு சிறு பிரச்சினை என்று செய்தி வந்ததும், எப்படிப் பதறிப் போனார்!

மகனை வீட்டுக்குக் கொண்டுவருவதிலும், தோட்டத்திலேயே ஒரு தொழிலைப் பெற்றுத் தருவதிலும், சொந்தத்திற்குள்ளேயே மூத்தமகன் கதீஜாவுக்குப் பேசிவைத்திருந்த திருமணம், போக்குவரத்துச் சிக்கல் காரணமாகத் தாமதமாகிக் கொண்டிருந்ததாலும்...

பெரியவரை இருதய நோயாளியாக்கி விட்டிருந்தது.

“தம்பி, என்ன சாப்பிடறே.....?”

“நான் காலைச் சாப்பாடு கொண்டு வந்திருக்கிறேன் அங்கிள்.....; என்று கூறிக் கொண்டே புத்தகப் பையைத் துழாவிக்கொண்டிருந்தான்.

“என்ன..... கொண்டுவர மறந்துட்டியா?”

“எடுத்துவச்ச டபன் கரியரை போட மறந்திட்டேன் போலிருக்கு;

“சரி.... சரி... அதனால் பரவாயில்லை... இடியப்பம் சாப்பிடுவம்;

இருவரும்..... கறியுடன் இடியப்பம் சாப்பிட்டுவிட்டு ஆவி புறக்கும் தேநீர் அருந்தினர்.

சிறிது நேரம் மனம் விட்டுப் பேசத் தொடங்கி.... முகவரி, தொலைபேசி எண்களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

“தம்பி... நா உன்னிடம் ஒரு உதவி கேட்கலாம் என்று யோசிக்கிறேன்....;

“என்ன உதவி.... முடிஞ்சா கட்டாயம் செய்வன்தானே அங்கிள்.....;

அவன் உள்ளத்தில் முகிழ்ந்து கொண்டிருந்த பாசம் அவன் குரலில் பிரவகித்தது.

“நீ செய்வே, அது எனக்குத் தெரியும். ஆனா இண்டக்கி, உன்ட பாடசாலை படிப்பு வீணாப் போய்டுமே என்றுதான் யோசிக்கிறேன்.....;

“..... என்ன உதவி எண்டு சொல்லுங்க.....;

“..... நா ரத்தினபுரியிலிருந்து வந்து ரெண்டு மூணு நாளாகுது. புறப்படுற நேரம், என்ட மருந்து மாத்திரைகள் கையோடு எடுக்காம மறந்துட்டன். இப்ப என்னடான்னா தலையை சுத்திக்கிட்டு இருக்கு.

உடம்பை மனவோ செய்யுது.... இந்த லட்சணத்தி பஸ்ஸில அவ்வளவு தூரம் தனியே போக முடியுமே எண்டு யோசனயா கிடக்கு.... அதான் நீ முடிஞ்சா என்ன வீட்டில கொண்டு போய் விட்டிட்டு வரமுடியுமா...? பெரிய உதவி.....;

அவன் ஆழ்ந்த யோசனையில் மூழ்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

ஒரு நோயாளி இக்கட்டான நிலையில் சிக்கியுள்ளார். அவருக்கு உதவுவது தர்மந்தானே!

இன்டக்கி என்னமோ.. பஸ் வண்டி லேட், இப்பவே இரண்டு பாடவேளை சும்மாவே போய்க் கொண்டிருக்கு....

“என்ன தம்பி யோசிக்கிற.....?;

2

“எங்கள் இப்படி இணைச்சுவைக்கத்தான் பஸ் இன்னும் வராம இருக்கோ....? பிரச்சினை இல்ல அங்கிள் வாங்க வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் விட்டிட்டு வாறன்;

“சந்தோஷம் தம்பி...! பெரிய உதவி.; என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் நா தழுதழுக்க பெரியவரின் பேச்சு இறப்பரைப் போல இழுபட்டது. தடுமாறிப் போய்விட்டார்.

முகத்தில் மட்டும் அலாதியானதொரு புன்னகை மலர்ந்தது.

சற்று நேரம் நிலவிய மௌனத்தை உடைத்துக் கொண்டு மூத்தவர் பில் கட்டினார்.

“ஹோல்ட்டுக்கு போவோமா?” மூத்தவர் இளையவரைக் கேட்டார்.

“அங்கிள் ஓங்களுக்கு தலைச்சுத்து, வெயில் வேறெ ஏறிக்கிட்டு இருக்கு... கூரை இல்லாத தரிப்பிடத்தில் நிற்கிறது கூடாதுதானே.....?”

மீண்டும் அந்த அலாதியான புன்னகை.

“என்ன செய்யிறது எப்படியும் போகத்தானே வேணும்.... தம்பி! ஓங்கிட்ட ஒன்னு கேட்கட்டா? இந்த உலகமே ஒரு நாடக மேடைன்னு சொல்லியிருக்காங்க.... நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறியா?”

“கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் அங்கிள். அப்படியாயிருந்தா நாங்க எல்லாரும் நடிகர்களா....?”

“நிச்சயமா.... இப்பவும் நாங்க நடிக்சிக்கிட்டுத்தான் இருக்கிறோம்...., வேண்டிய ஆட்டத்தை ஆடிப்பாடி... கூத்தாடி போய் சேர வேண்டியதுதான்.... ஆட்டம் துக்கமாக இருக்கலாம், சந்தோஷமாக இருக்கலாம்.... அதெல்லாம் நியதிப்படி நடக்கும்....;

“உண்மைதான் அங்கிள்... இப்பதானே விளங்குது;

“ஆனா தம்பி... ஒரு திருத்தம். நாடக மேடை எண்டு சொல்றதும் சரிதான். அதைவிட தரிப்பிடம் எண்டு சொல்றதுதான் பொருத்தம் போலிருக்கு;

“சரியா சொன்னீங்க அங்கிள்... உலகம் ஒரு தரிப்பிடம்தான்... சந்தேகமில்லை;

இருவரும் மீண்டும் பஸ் தரிப்பிடத்திற்கு நடந்தனர்.

சற்றுக் களைப்பாக இருந்தாலும் பெரியவர் மீண்டும் உணர்ச்சிவசப்படாமல் சாதாரணமாகப் பேசினார்.

இருவரும் தரிப்பில் வந்ததும் பெரியவர் வானத்தை வெறித்துப் பார்த்தார். வானம் நீலமாய்த் தெளிவாக இருந்தது.

அந்தப் பார்வையில் தனது மூத்தமகள் கதீஜாவுக்குத் திருமணம் நடந்து சந்தோஷமாக வாழ்வதும் ஒரு கற்பனையாக நிழலாடியது.

அந்த மகிழ்ச்சியில்- அவர் முகம் புன்னகையில் ஜொலித்தது.

தரிப்பிடத்தில் ஒவ்வொருவரது கவனமும் கூடு பிடித்துக் கொண்டிருந்தது.

'பயணம் சுணங்கிப் போகுதே;

'ஒரு வண்டியையும் காணாமே; என்ற எண்ணங்களில் லயித்துப் போய் வெறுப்படைந்திருக்கிற அந்தப் பொல்லாத நேரத்தில்தான் அந்த நிகழ்வு நடந்திருக்கிறது.

பெரியவர் என்ன நினைத்தாரோ, விசாலமான அந்தச் சாலையின் மறுமுனைக்குப் போக குறுக்காகக் கடந்திருக்கிறார்.

தண்ணீர் வசதியுடன் மறுமுனையிலுள்ள மலசல கூடத்திற்குப் போக எத்தனித்திருக்கலாம். அந்த நேரத்தில் அவதியுறும் பிரயாணிகளின் மனக்கிடக்கையை நன்கு உள்வாங்கிக் கொண்டது போல் இலங்கை போக்குவரத்துச் சேவை பேருந்தொன்று வேகமாகப் பறந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

பல்வேறு யோசனைகளுடன் குறுக்காக நடந்த பெரியவர் இதைக் கவனிக்கவில்லை. மோதித்தள்ளிவிட்டது. மோதுண்ட பெரியவர் சாலையின் பள்ளத்தில் விழுந்து கிடந்தார்.

வண்டி ஸ்தம்பித்து நின்றதும் மளமளவென்று பிரயாணிகள் இறங்கிக் கூட்டம் போட்டு வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரே இரைச்சல்.

அவன் மனம் சுக்கு நூறாக உடைந்து போய் பொறுப்பற்ற ஜடங்களுக்கு மத்தியில் மிகுந்த அக்கறையுடன் இயங்கினான். ஓட்டுனருடனும், நடாத்துனருடனும் சுறுசுறுப்பாக ஒத்துழைத்தான்.

ஒரு நிமிடமேனும் தாமதிக்காமல் இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த பெரியவரைத் தூக்கி அவசர அவசரமாக ஒரு ஓட்டோவில் ஏற்றி அவனும் நடாத்துனரும் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு போய் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் சேர்த்துவிட்டு மேற்கொண்டும் அலுவல்களில் ஈடுபட்டார்கள்.

நாடகத்தில் அவரது நடிப்புக்குத் திரை விழுந்துவிட்டது. தரிப்பிடத்தில் பிரயாணச் சீட்டு கிடைத்துவிட்டது. வைத்தியர்களின் பிரயத்தனம் வெற்றியளிக்கவில்லை.

சில முக்கிய கடமைகளில் அவனும் ஒரு சாட்சியாக இருந்து கருமங்களை நிறைவேற்றினான்.

இனி உறவினர்கள் வந்து அடையாளங்களைக் காட்டி ஜனாசாவை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

கண்டக்டர் பெரியவரின் சட்டைப்பைதைத் துழாவி அடையாள அட்டையையும் தொலைபேசி எண்களையும் எடுத்து அவனிடம் நீட்டினார்.

சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குச் சுருக்கமாக அந்தச் சோக சம்பவத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல..... அறிவித்த போது எதிர்முனையில் தோன்றிய அறைல் அவன் காதுகளைத் துளைத்துவிட்டது.

உறவினர்கள் உடனே புறப்பட்டு வந்து செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் செய்வார்கள் என்று உறுதியளித்தார்கள்.

சே! ஒரு குற்ற உணர்வு அவன் நெஞ்சை அழுத்தியது.

பேருந்து தரிப்பிடத்தில் அவருடன் மகிழ்ச்சியாக உரையாடியும் இரத்தினுபுரிக்கு அவருடன் வருவதாக வாக்களித்து ஒரு செக்கனில் அவன் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு சாலையைக் கடந்திருக்கிறாரே! அவனும் பிரயாண வெறுப்பால் கொஞ்சம் அசட்டையாக இருந்துவிட்டானே.

ஒரு சில மணிநேரம் பார்த்ததும், அவருடன் ஓரிரு வார்த்தைகளாவது பேச வேண்டும்..... முடிந்தால் உதவ வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்படுவது இயற்கைதானே! பெரியவர் ஒரு வழிப்போக்கராய் இருந்தும் அவர்களிடையே ஒருவகைப் பாசமும் புரிந்துணர்வும் பீறிட்டது.

நினைத்துப் பார்த்து இனி என்ன செய்வது? வாழ்க்கை இப்படித்தான்! போன வண்டிக்குக் கைகாட்டி என்ன பிரயோசனம்....?

4

அவன் கல்லூரி வளவிற்குள் காலடி வைத்தபோது எத்தனை பாடவேளைகளுக்கு விலை கொடுத்தான் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. சோகம் அவன் மனதை அப்பிக் கொண்டிருந்தது.

அறிவிப்பு எதுவும் இல்லாமல் சுணங்கி வந்ததற்கு ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை அதிகாரியிடமிருந்து உரிய தண்டனையைப் பெற்று வகுப்பறைக்குள் நுழைந்த போது சக வகுப்பு மாணவர் கிண்டல் செய்தனர்.

"வணக்கம்.... வணக்கம் இப்பதான் வாரார்..... பகுதிநேர விரிவுரையாளர்....;

என்னென்னவோ நடந்துவிட்டது. தொடர்ந்த பாடங்கள் மனதில் பதியவில்லை.

"முவாத் என்னடா மச்சான்? என்னடா நடந்தது....? முகமெல்லாம் வாழிப் போய் கிடக்கு. இப்ப இடைவேளை மணி அடிக்கப் போகுது... வா கன்ரீனுக்குப் போகலாம்.....; என்று பரிஷுடன் அவனை அழைத்துச் சென்றான் நண்பன் நூறுல்.

சிறுநுண்டிச் சாலையின் ஒரு ஒதுக்குப்புறத்தில் உட்கார்ந்ததும் நடந்த சம்பவத்தை முழுமையாக ஒப்புவித்தான்.

பொறுயையாகக் கேட்ட நண்பன் நூறுல் ஆழ்ந்து சிந்தித்துவிட்டுக் கூறினான்.

"நீ கட்டாயம் நல்லடக்கத்தில் கலந்து கொள்ள வேணும் முவாத்;

"அப்படித்தான் நானும் முடிவெடுத்திருக்கிறேன்...."

நூறுல் நீ வருவியா என்னோட.....?;

"கட்டாயம்.... ஒரு மையத்தில் கலந்து கொள்வது எவ்வளவு நன்மை.... நா வருவேன்;

தற்கால இளைஞர்களில் இவன் மாணுடனேயம் மிகுந்து மூத்தவர்களைக் கனம் பண்ணும் ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தான்.

பட்டபட்டென்று தொலைபேசி எண்களைத் தட்டினான் முவாத். இதற்கென்றே ஒருவரை தொலைபேசியுடன் இணைத்து வைத்திருப்பார்களோ!

அவன் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, மையத் விபரங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டான்.

"என்னவாம்....?; நூறுல் அவசரப்பட்டான்.

"மையத் இன்னும் பிரேத அறையிலிருந்து போகவில்லை..... நாலரை மணிக்கு எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள். ஜனாசா அடக்கம் பிந்தும்."

"எதுக்கும் இப்பவே தயாராகி, போனால்தான் இரத்தினபுரிக்குப் போய்ச் சேரலாம்....; நூறுல்

ஒரு முக்கியமானவரின் பிரிவு என்று காரணம் காட்டி உபஅதிபரிடம் விடுமுறை பெற்றுக் கொண்டு வெளியேறி மின்வேகத்தில் இல்லங்களுக்குச் சென்று ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டார்கள்.

இருவரும் கடுகதியில் புறப்பட்டுச் சில மணித்தியாலங்களில் இரத்தினபுரி நகரில் இறங்கினார்கள்.

இன்னும் எவ்வளவு தூரமோ. இறப்பர் காட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது-

ஒரு மினிபஸ் முன்னால் வந்து, "மைய வீட்டுக்கா....?" வண்டியிலிருந்து ஒருவர் கேட்டார்.

முவாதும், நூறுலும் ஏறிக் கொண்டார்கள்.

அது மைய வீட்டுக்கும் நகருக்குமாக இலவச சேவை செய்து கொண்டிருந்தது. ஆட்களைக் கொண்டு போவதிலும், கொண்டு வருவதிலும்.

அவர்கள் வீட்டை அடைந்த போதுதான் மையங்களை எடுத்துச் செல்வதற்காகவே இலவசமாக பணிபுரியும் ஒரு பிரபல ஸ்தாபனத்தின் வண்டி வந்திருந்தது. வந்து சில நிமிடங்கள்.

வீட்டுக்குள் இருந்து 'ஓ'வென்று கிளம்பிய அழகைச் சத்தங்கள் சூழலைப் பிளந்தது.

முவாத் உள்ளே போக முயன்றான்.

"இப்பதான் வந்திருக்கு கொஞ்சம் இருந்து விட்டுப் போ.....;

அவர்கள் சற்றுப் பொறுத்திருந்து பெரியவரின் மகனிடமும், மூத்தமகனிடமும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டபோது எல்லாருமே நன்றியுடன் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகப் பல தகவல்களை வெளியிட்டார்கள். அப்பறம் மனமளவென்று உள்ளே சென்று அழுது வடியும் பெரியவரின் மனைவியைக் கண்டு.... தயாராகக் கொண்டு வந்திருந்த வெள்ளைக் கவரை அவரது இரு கைகளிலும் திணித்துவிட்டு முன் அறைக்குத் திரும்பினான் முவாத்.

"மையத்தைக் குளிப்பாட்டும் கடமைகளில் எங்களையும் சேர்த்துக் கொள்வீர்களா....?"

அவன் பணிவாகக் கேட்டான்.

அவர்கள் மெனமம் சாத்தித் தீ நிராகரித்தார்கள். அவனது கோரிக்கை கணக்கெடுப்பவில்லை.

அவன் இரண்டு முறை முயற்சி செய்தும் அதே நிலைமைதான்.

"இனியும் கேட்கவேண்டாம்; நூறுல் அப்பிராயப்பட்டான். அதற்குப் பின் முவாத் எதுவும் பேசவில்லை.

காவோலையைப் பார்த்துக் குருத்தோலை சிரிக்கும் காலகட்டத்தில் முவாத் பெரியவர் மீது எவ்வளவு இரக்கப்பட்டான்.

பல தசாப்தங்களுக்கு முன் இனவாதக் கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்டு மன நிம்மதியைத் தொலைத்துவிட்டு இரத்தினபுரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஒரு இறப்பர் தோட்டத்திற்குக் குடியேறியது பெரியவர் குடும்பம்.

பார்க்கப் போனால் காலங்காலமாக சோகங்களையே தாங்கித் தாங்கிப் பழகிப் போன ஓர் இந்திய வம்சாவழிப் பிரகிருதி அவர். இந்திய வம்சாவழி என்று ஆழமாகப் பச்சை குத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அவருடன் வந்த உறவுக்காரர்கள், மதார்சா, ஹசனம்மா, மீராசா குடும்பங்கள் கொத்தலை கட்டபூலா தேயிலைத் தோட்டத்தில் தொழிலாளர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டனர்.

பெரியவர் மூன்று நாட்களுக்கு முன் கொழும்புக்குப் போய், அங்கிருந்து நெடுக கட்டபூலா எஸ்டேட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்.

அங்கு சுப்பவைசராகக் கடமையாற்றும் உறவுக்கார இளைஞரை திருமணம் செய்து கொள்வதில் தன் மகளுக்கோ, குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கோ எந்தவித மறுப்பும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தவே அவர் இந்த சம்பிரதாயப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார்.

மகளின் திருமணத்தை இடக்கு முடக்கு இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் சுமுகமாகப் பேசிவிட்டு, உச்சிகளிரந்து கொழும்புக்குத் திரும்பியவர்தான். நாட்டில் போக்குவரத்துச் சிக்கல்கள் தோன்றியிருக்காவிட்டால் இந்தத் திருமணம் எப்போதோ நடந்திருக்கும்.

எல்லாம் சுமுகமாக முடிந்தும் இப்பொழுது இரத்தினபுரிக்குப் போகமுடியாமல் விதி தன் பொல்லாத சிறகை விரித்துவிட்டது.

உறவினர்கள் பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டி புதிய வெள்ளைத் துணியால் உடும்பாட்டி (கபன் செய்து) ஆட்கள் பார்ப்பதற்காக வராந்தவில் வைத்திருந்தார்கள். மையத்தை எடுக்கும் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. புதிய மாப்பிள்ளை சுப்பவைசர் சிக்கந்தரின் தலைமையில் கட்டபூலா உறவுகள் வந்து சேர்ந்தன.

இனி உறவினர்கள் எல்லாரும் வந்து பார்த்தாயிற்று. இனியும் சுணக்க ஏலாது என்ற நிலை ஏற்பட்டதும் பிரதேத்தை சந்தாக்கில் (சுவம் தூக்கி) வைத்து கழுத்துவரை உடும்பாட்டியிருந்த வெள்ளைத் துணியை இழுத்து முகத்தை மூடிவிட வேண்டியதுதான்.

முவாதும் நூறுலும் பிரேதத்திற்கு அருகே நெருங்கிச் சென்றார்கள்.

முவாத் அந்த முகத்தை உற்று நோக்கினான். பகீரென்று ஓர் அதிர்ச்சி.

முகத்தை மூடிவிட்டு எல்லாருமாகச் சேர்ந்து சந்துக்கை அசைக்காமல் மையவண்டியில் ஏற்றினார்கள்.

அது மெல்லமாக மையவாடியை நோக்கி ஊர்ந்தது. மையவாடி மூன்று மைல் தூரம் என்பதால் இந்த வண்டி ஏற்பாடு.

வழி நெடுக ஓங்கி உயர்ந்து நின்ற இறப்பர் மரங்கள் எல்லாம் தம்மைப் பாத்திகட்டி, விதைத்து, கன்றுகளாக்கி, தம்பிள்ளைகளைப் போல் வளர்த்து பாதுகாத்த பெரியவருக்குச் சிரம் தாழ்த்தி இறுதி மரியாதை செலுத்தின.

கோடையிலும் குளிரிலும் தம்மோடு இத்தனை நாள் பரிச்சயமாய் இருந்த மேஸ்திரியல்லவா...!

இன்று பிரதேமாக தம்மைக் கடந்து செல்லும் போது நன்றிப் பெருக்குடன் நினைவு கூர்ந்து சோகமாய்

வழியனுப்பி வைக்கின்றன. மரங்களோடு மரங்களாய் சில தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளும்.

இரத்தினபுரி இறப்பர்த் தோட்டமொன்றில் தசாப்தங்களாக ஒரு சாதாரண தோட்டத் தொழிலாளியாக வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த பெரியார் இப்பொழுதும் முஹம்மது அவர்களின் இறுதி ஊர்வலம் போய்க் கொண்டிருந்தது.

சவம் தூக்கியில் மையத்தைக் கிடத்தி வெள்ளைத் துணியை இழுத்து முகத்தை மூடுவதற்கு முன் முவாத் அதிர்ச்சியடைந்து, எத்தம்பித்துப் போய் அவர் முகத்தை இறுதியாக நோக்கினானல்லவா?

ஆனால் இப்பொழுதுதான் அவனுக்கு மின் வெட்டுகிறது.

அவன் அன்னாரை தரிப்பிடத்தில் பார்த்தபோது, மின்னலைப் போல் தோன்றி மறைந்த அந்தப் புன்னகை மீண்டும் அவர் முகத்தில் எப்படிப் பளிச்சிட்டிருந்ததோ, அந்த முகத்தை அவன் அப்படியே கண்டான். அந்த ஆத்ம சங்கமத்தோடு அவன் திரும்பி நடந்து கொண்டிருக்கிறான்.

நகர்வு...? ? ?

- அகியோபி -

வன்மங்கள் உக்கிரமாகிக்
கன்மங்களாற்றும் வக்கிரகாலம்! - மனித
ஐன்மங்கள்! மனிதம் தொலைத்து
கற்காலம் நோக்கிய உன்னதப் பயணம்!

நாகரிகமாக வாழ்வதற்கெனவே
நாட்கள் பல தவமிருந்து
கண்டுபிடித்தன வற்றையெல்லாம்!
அநாகரிகமாகக் கையாளாத -
தொடங்கிவிட்டால், நீதி எங்கிருக்கும்?

இனத்தாலும் மொழியாலும்
மதத்தாலும் ஜாதியாலும்
முட்டி மோதும் மனிதா!
இயற்கையை வென்ற வித்தகா! - நீ!
மனிதம் வாழ என்னசெய்தாய்?

பாதுகாப்பாய் வாழ்வதற்கென்று
சமூகம் கண்டாய்
அதற்குள்ளும் பாதுகாப்புத்தேடி
வீட்டைக் கண்டாய்

இன்று
வீடு கூடக் கேள்விக்குறியாக
கேலியானது வாழ்வு!
போலியானது மனிதம்!

தட்டிச் சுத்தி வாழ்ந்திடவும்;
வெட்டி வீழ்த்தி வாழ்ந்திடவும்;
ஒட்டித் தழுவி வாழ்ந்திடவும் - மிகக்
கெட்டியாகக் கற்றுக்கொண்டாய்!
அதனால்; திசைகளில்
கொட்டை எழுத்துக்களில்
உன்புகழ் அதல பாதாளம்நோக்கி...

ஐந்தறிவுகள் செய்ய அஞ்சும்
கைங்கரியங்களையெல்லாம்
ஏழாமறிவு பெற்ற மமதையினால்
லேசாகச் செய்து விட்டு - மனம்
கூசாது வாழ்பவனே!
கணனியுகம் கடந்தவனுது
சுவடுகளின் நகர்வு...? ? ?

தென்னிந்திய யாத்திரை

- புலங்காணை குறிஞ்சிநகரன் -

கொழும்பு நகரில் கல்கலி

புறநாடு

26.01.2012 அன்று அதிமுகவை 5.30 மணிக்கு பண்டாரநாயகர் சர்வகோச விமலா என தலைமையடையுடைய மதுரை மாவட்ட மக்கள் சபை சபாபுரம் கிளப்பினது. மசூர் முழுதும் உற்சாகமும் சிந்தனையும் பொங்கிக்கவாய் விருவால்தேவையே ஆதின வடிவப்புகக்களை வை விடுத்தாந்த வறுப்பு மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியில் திழைந்தனர்.

மாணவர்கள் வெறுமையே உடம்புடவர்கள் என்று தப்புக் கணக்கு போட்டு விட்டார்கள். உண்பது விடாமலேயே அறுபதுசதம் கணிததைத்தேதும் உடம்புடவர்கள். கிறபது வீறம் மடுத்தா விது.

காவ சிந்தாந்த நகுர் | விடுவாரபவகுப் சிவகந்தவகும விடு சிவகந்தகுமார் தனது உடலியாளர் திசுபதி கோணைன்வரகுமார் ஒரு விண்ணை காவற்றுக் கொண்டு விடுவார புகல்வம் செயது கொண்டுள்ளார்.

நிறுச்சிக்குக் கொண்டு பிறவாணிகளுக்கு ஒரு அருங்கியு என்று ஒரு தூலை ஒலித்தது என்னோடும் மூன்றாம் கேட்டுவியாக விடாமல்கிந்தித் கொல்லையி கொண்டுள்ளார் என்று விமலாக்கில் ஏறாமல்

சமது கோஷ்டியினர் ஒரு விவாருவராக சம தே 301ல் குறினர். விமலா பகலில் வகைகள் குகையார்க்குடன் வடுவெடுக்க கணினோடும் அருவகு திகளில் அமர்ந்தனர்.

விமலா சரிவாக காவல 7.00 மணிக்குப் புறப்பட்டது. பகல்சரிவரமான பயணம். திசுரிசியை காலை 8.10 மணிக்கு அடைந்த கங்கல் திணைக்கள உடையாணை குவடுவெற்று வெளிமே வந்தோம்.

வெளிவாயிலில் திசு கிரத்திசைபாற் அமர்வர்கள் மகந்திற் பின்னடைபுடன் விண்ணம். வங்கலையும் வந்தவுடன் அழகம்மையை அறிமுகப்படுத்தி அவர் அழைத்தார் விமலா. அருவாணை வெரிய அருங்கியை கிண்காவிட்ட ஆடும் பார்வைக்கு சமார் மடுத்தா வடிக்குகவும். பெயர்ந்த ஏற்ற அருகு கிண்காவிட்ட ஆடும் மசாக்கு ஒரு கிண்காவலும்.

வழங்கு விடாசீரகள் அழகம்மையை மூர் அடணம்மணிபகல். சம்காணை சந்திச் கொல்லாந்த பிறவாணை கிண்காவலும் பெருந்து.

அது அகர வேலத்தில் பற்றது மதுரை சென்றும் வழியில் ஒரு காவலே தோட்டத்தில் தனிந்து.

காவலை உணாணை குறந்திக் கொண்டுள்ள காவலு முறப்பட்டது. வகைபுகக்கள் ஒரு சமயிர்பான தூலை ஒலித்தது. நாம் கிப்போத விவாருவாணைப திசுரிசியை கொண்டுள்ளார் கொண்டுள்ளார் கிப்பிர்ந்து உட்காந்தனர்.

விமலாவினை புறநாடு முழுத்தகவல்களை கரினார் திசு. மகந்திசைபார்.

கிப்கத்தூர் வழிகாட்டலுடன் 177 மணைகள் வட்டி விமலாவினை முருகன் கோயிலுக்குள் சென்றோம். வழி போடும் உடயும் கண்டு பறமத்தோம். கிங்க கிரும்பன் சனிந்தி. காமாட்சிசனிந்தி. அரணை தீர்த்தர் உணர். அருணைகிரியார் உபகோசம் வடற்ற கிடம். வசீபுர் அருந்தி. காரீப முனிவர் வழிபட்ட நமம்.

குறிஞ்சி மதுரை தோக்கி பெருந்து ஆகரோவுத்துடன் புறப்பட்டது. சைவப்புவவர் செல்லத்தூர் அமர்வதும், திருமலை சமர்க்குமின்னை அமர்க்குள் பழங்குறி கோவை, கிராக்கை அம்மன், அழகர் பகலை அருங்கியைகள் பற்றி ஒலிபாப்பு செய்தனர்

நான்ற சிவகுமார் பகலில் பாடலைகளைப் பாட அணைவகும பின்னணி பாட்டுப்பாட புறநாடுகிரிசைவைபவடட்டுதோம். கிசு அருவடை விடுகளைக் ஒன்று. பின்னர் மாணிக்காவாகுற் பிறர் பிமாணை விடுவாரபுற் கோயில், திசுமலைநாதரைபும் அரணைவல்வினயயும் வணங்கினோம். வண்டி நிறுப்பார்க்குன்றார் தோக்கிப் புறந்தது. கிரவு 9.00 மணி. கிசு குவடவகையக் கோயில். முருகன் அடியவாணையை மசாது செய்த கிடம். நடுகிரிந்திற் முருகன் சிசுள் செய்த கிடம்.

கிரவு மதுரையில் தங்கினோம். 27.01.2012 காலை மதுரை மீனாட்சி பம்மன் தரிசானம் செற்கு உயில் வழி சென்ற விழிவி கிண்காவலரை வணங்கி அருள் பெற்று அம்மாவையும், சைக்க நாடலைபும் வழிபட்டோம். ஏற்றும் கோயும் 170 உயரம். ஆயிரம் கள் மண்டபம். அட்டகத்தி மண்டபம். கிண்காவலர் மண்டபம். பொற்றாமரை வாவி. சமந்திற் தூளை சன்பகலைகளைப் பற்றிதும் பெருமலக்குக் கடைசி மூழ்க்கினோம்.

அதன் பின் பின்னையார் பட்டம் மதுரீசர் விடாமலையபம்மையை கரித்திது திசுபெருந்துகை. அருவையார் கோயிலை வந்திப்போம்.

கிண்காவல் கிண்காவல் கிண்காவல் அருந்தும் மாணிக்கவாசகருக்கு உபதேசம் செய்த கிடம். கிண்காவல் ஆற்றநாடல் குருமான்-கிண்காவல் கோமான்மீகை. கிண்காவல்-பகலில்-குந்தி கிண்காவல் கிண்காவல் அருந்து கிண்காவல் தனிவினோம்.

28.01.2012 அன்று தஞ்சைப் பெருங்கோயிலை தரிசானம் செய்தோம். கிண்காவல் கிராசு கிராசு கோமான்மீகை உட்காட்டி. கிண்காவல் ஆடும் வண்ணம்

மேரு விடங்கள், பிரகத... என்று அழைக்கப்படுகிறார். இறைவி பெரியநாயகி. கோயில் விமானம் 216அடி உயரம் உடையது. தூபியில் உள்ள கல் 80 தொன் எடையுள்ளது. பெருவுடையார் எதிரில் உள்ள நந்தி உயரம் 12 அடி நீளம் 19 1/2அடி, அகலம் 8 1/4அடியாகும். அருணகிரியார் கருவூர் தேவர் பாடியதலம்.

அங்கிருந்து புறப்பட்ட திருக் கண்டியூர் சென்றோம். இது பிரமணின்தலை கொய்த தலம். அட்டவீர தலங்களில் ஒன்று. சிரக்கண்டலவரர் மங்களாம்பிகையை வணங்கிக் கொண்டு திங்களூர் சிவன் கோயில் சென்றோம். தலைசேடம் அப்பர் பெருமான் விடம் தீண்டி இறந்த பிள்ளையை உயிர்ப்பித்தார். தக்கனின் சாபத்தில் இருந்து கைகாசநாதர் சந்திரனை காப்பாற்றிய தலம்.

திருகண்டியூரிலிருந்து சுவாமி தரிசனம். தகப்பனுக்கு முருகன் உபதேசம் செய்த தலம். ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று. முருகன் குருவாக இருந்து உபதேசித்த மையால் குருமலையாகும். திருவேரகம் என்னும் பெயரும் உண்டு.

பின்னர் திருவாவடுதுறை கோமுத்தீஸ்வரர் ஆலயம் சென்று வழிபாடு செய்தோம். மாசிலாமணி ஒப்பிலா முலையம்மை அருட்கடாட்சம் பெற்று திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் மாலை தேநீர் அருந்தினோம்.

அன்று எம் அனைவருக்கும் ஒரு பொன்னான நாள். திருவாவடுதுறை 23வது குருமகா சன்னிதானம் சீர்வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பரமாச்சரிய சுவாமிகளின் பொற்கரத்தினால் சான்றிதழ் பெறும் நன்னாள்.

இரவு ஒன்பது மணியளவில் குருமகா சன்னிதானம், சித்தாந்த பயிற்சி பெற்றோர்க்கு 'சித்தாந்த இரத்தினம்' என்ற விருதையும், திருமுறை வகுப்பு பயிற்சி பெற்றோருக்கு 'திருமுறைச் செல்வர்' என்ற விருதையும் வழங்கினார்கள். அவர்களின் ஆசீர்வாதம் அனைவருக்கும் கிடைத்தது.

'சித்தாந்த ரத்தினம் சான்றிதழ் பெற்றோர். திரு. ஏ.ஸ்கந்தராஜ், திருமதி. நா.கணேச லிங்கம், திருமதி. ஆர். ஜெயநாதன், திருமதி. டி.சுப்பிரமணியம், திருமதி. பி.இராசேந்திரா, திருமதி. எஸ்.மாணிக்கராசா, திருமதி. டி.சபாரத்தினம், திரு. எஸ்.குணரத்தினம், திரு. எஸ்.செல்வராசா, திருமதி. பி. ஸ்ரீஸ்காந்தன், திரு. எஸ்.குமாரசாமி, திருமதி. ஏ.துரைசிங்கம், திருமதி. எஸ். மார்க்கண்டு, திருமதி. எம்.சிவலிங்கம், திருமதி. கே.கோணேஸ்வரன், திருமதி. பி. தங்கராசா, திருமதி. எஸ். ஸ்ரீரஞ்சன், திரு. கே. வெள்ளைச்சாமி, திருமதி. டி. அயிர்தலிங்கம், செல்வி. எம். ஐயாத்துரை, திரு. கே. தளையரட்ணம், திரு. எஸ். சங்கரநாராயணன், திரு. எஸ். கார்த்திகைக்குமரன், செல்வி. கே. வீரசிங்கம், திரு. எஸ். சிவானந்தராசா, திரு. கே. மார்க்கண்டு, திரு. வி. கனகசபாபதி, செல்வி. எஸ். இராசதுரை, திரு. எம். கணபதிராஜா.

திருமுறைச் செல்வர் விருது பெற்றோர், திருமுறை ஆர்.பாக்கியநாதன், திருமதி பி. செல்வராசா, திருமதி எஸ்.மகாதேவா, திருமதி கே. இராசேந்திரன்,

திரு. கே. வைத்தீஸ்வரன், திரு. பி. ஸ்ரீகந்தராசா, திருமதி. எஸ். மகாலிங்கம், திருமதி. பி. ஜெயதீசன், திருமதி. பி. சதானந்தன் ஆகியோர்.

29.01.2012 அன்று காலை திருவானூர் திருத்தலத்தை தரிசனம் செய்தோம். இறைவன் வன்மீகநாதர். இறைவி அல்லியங்கோதை. கமலாம்பிகை மற்றைய கோயில்களில் அமர்ந்திருக்கும் நந்தி இக்கோயிலில் எழுந்து நிற்கிறது. இது சப்தவிடங்க தளங்களில் ஒன்று. சுந்தரர் 12000 பொன்னையும் மணிமுத்து ஆற்றில் போட்டு திருவானூர் கமலாலய குளத்தில் எடுத்தார்.

அடுத்து திருக்கடவூர் தலம். இது இறைவன் காலனை உதைத்த தலம். லிங்கத்தில் காலன் வீசிய பாசக் கயிற்றின் தழும்பு உண்டு. செட்டிமார்களின் சஷ்டியப் பூர்த்திவிழா இங்கு சிறப்பாக நடைபெறும்.

அடுத்து பார்வையிட்டது, திருநள்ளாறு. சனீஸ்ரனுக்கு உகந்த கோயில். இறைவன் தர்பாரணயேசுரர், இறைவி போகமார்த்த புண் முலையாள். அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் இத்தலத்தை பாடியுள்ளனர். இத்தலத்தில் உன்மத்த நடனம் இடம்பெற்றது.

தொடர்ந்து அன்று திருவெண்காட்டுத் திருத்தலம் வழிபடப்பட்டது. திருவெண்காட்டு ஈஸ்வரர், பிரம வித்தியா நாயகி இங்கிருந்து அருள் பாலிக்கின்றனர். மெய்கண்டாரின் பெற்றோர் முக்குளத்தில் நீராடி மெய்கண்டாரைப் பெற்றனர். பட்டினத்தடிகள் இத்தலத்தில் சிவதீட்சை பெற்றுள்ளார். திருவாவடுதுறை எட்டாவது மாசிலாமணி தேசிகர் சமாதியடைந்த தலமுமாகும்.

30.01.2012 காலை தில்லை பெருங்கோயில் தரிசனம் செய்யும் மகிமை கிடைத்தது. இக்கோயில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளது. கோயில் என்றால் அது சிதம்பரமே ஆகும். இறைவர் திரு மூலட்டானேசுவரர் இறைவி சிவகாமி யம்மை. இங்கு ஐந்து சபைகள் உண்டு. இது சோழர்களால் கட்டப்பட்ட கோயில். வாயில் அமைந்த ஐந்து படிக்கல் திருவைந்தெழுத்தாகும். திருக்களித்துப்படிக்கல் எனும் நாமம் உண்டு. உமாபதி சிவம் தங்கிய இடமும் பெத்தான் சாம்பானுக்கு தீட்சை கொடுத்த தலமும் இதுவாகும். வியாக்கிர பாதர் பதஞ்சலி முனிவர் வணங்கிய தலமுமாகும். சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணத்தை அரங்கேற்றிய இடமுமாகும்.

சீர்காழித் தலம் ஞானசம்பந்தருக்கு அம்மை ஞானப்பானுட்டிய தலம். பிரம்ம புரீஸ்வர் திருநிலை நாயகி ஆகியோரை வணங்கி வாழ்த்தினோம். ஞானப்பிரகாசர் கணநாதர் அவதரித்த இடமுமாகும். ஊழிக்காலத்தில் எல்லாம் நீரில் மூழ்க இத்தலம் தோணியாக மிதந்தமையால் தோணிபுரம் ஆயிற்று. சட்டை நாதரும் எழுந்தருளியுள்ளார்.

புள்ளிருக்கும் வேலூர் வைத்தியநாதர் தையல் நாயகி ஆகியோரின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றோம். இறைவன் தீராத நோய்களைத் தீர்ப்பவர் ஆகவே

தொடர்ச்சி 24ம் பக்கம்

மொழியில் ஒன்றாகக் கலந்தன. இது காலத்தின் தேவையென்பதும் உண்மையானது. இஸ்லாம் சமய ஆதிக்கத்தினால் அராபிய எழுத்தும் தமிழ் உச்சரிப்புமாக 'அரபுத்தமிழ்' என தமிழ் மொழி இன்னொரு வடிவம் பெற்றது. இவைகளை பல பேர் ஆராய்ந்துள்ள போதிலும் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை.

இதே போல இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் பல பகுதிகளிலும் பேசும் தமிழ்மொழி ஆராயப்பட வேண்டியது. வடக்கு, கிழக்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு இப்படியாக கூடுதலாக தமிழ் பேசும் இந்துக்கள் மத்தியில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அவர்களைப் போலவே தமிழ்மொழியை உச்சரித்து கதைக்கின்றனர். ஆனால் தெற்கு, மேற்கு, தென்மேற்கு முதலிய பகுதிகளில் சிங்களவர் மத்தியில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியை பெரும் மாற்றங்களுடன் கதைக்கின்றனர். இது புதுமையானது இதுவரை இத் தமிழ் மொழி பேச்சு வழக்கைப் பற்றி எவரும் ஆராயவில்லை.

ஈரோ, இரிச்சியோ, ஈக்கிரோ, இக்கியோ, ஈக்குமே... இச் சொற்கள் முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கின் தனித் தன்மையானது. ஒரே கருத்தைக் கொண்ட சொற்கள் பல இடங்களில் பேசப்படுகிறது. இது இருக்கிறது, இருக்கிறா என்ற கருத்தில் பேசப்படும் சொற்கள், உயர்திணை, அஃறிணை பேதமின்றி பேசப்படுகின்றன. இப்படியாக இன்னும் பல சொற்கள் உள்ளன.

சில இடங்களில் சில சொற்களின் கருத்துகள் மாறுபடையாகவும் காணலாம். உதாரணமாக "எனக்கு சரியான நஞ்சி நோவு, கூடாக கோபி தண்ணி குடிச்சா நல்லம்..." என்ற வாக்கியம். சிலருக்கு விளங்காமல் இருக்கலாம். என் நெஞ்சு வலிக்கிறது. கோப்பி குடித்தால் நல்லது... என்ற கருத்தை இது தருகிறது. "அச்சு கொல்ல வந்தா அச்சு கொலிய; கொல்லிக் கொண்டு வந்தா கொல்லிக் கொளிய; எல்லாரையும் கொல்லிப் போட்டு மலாக்கா போற..." இந்த வசன நடை அப்பகுதியில் உள்ளோர் தவிர வேறு

22ம் பக்க தொடர்ச்சி

வைத்தீஸ்ரன் ஆகியுள்ளார். இது செவ்வாய் கிரக தலமாகவும் உள்ளது.

திரு.எஸ்.குணரத்தினம் அவர்களின் பக்தி ரசமான பாடலுடன் பேருந்து எல்லோரையும் சுமந்து கொண்டு தங்குமிடம் நோக்கிப் புறந்தது.

31.01.2012 அன்று திருச்சத்திமுத்தம் பட்டினவரம் திருநல்லூர் திருமுதுகுன்றம், விருத்தாசலம் ஆகிய திருப்பதிகளை தரிசித்து ஆனந்தமடைந்தோம்.

01.02.2012 அன்று புண்ணிய நாச்சியார் மடத்திலிருந்து இரவு 10மணிக்கு கிரிவலம் வரத்தொடங்கி அதிகாலை 3 மணிக்கு முடித்துக் கொண்டோம். கோயில் தரிசனம் காலை இடம்பெற்றது. அண்ணா மலையாரையும் உண்ணா முலையம்மையையும் வணங்கினோம் கிழக்குக்கோபுரம் 217 அடி உயரமானது. இங்கு கார்த்திகை தீப விழா மிக முக்கியமானது. இங்கு பல குகைகளும் தீர்த்தங்களும் உண்டு.

எவருக்கும் புரியாது. இப்படியான வசன நடை நிறைய முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பேசப்படுகின்றன.

சிங்களவர்கள் செறிந்து வாழும் இடங்களில் இப்படி கதைத்தாலும், இன்னும் சிங்கள சூழலில் வாழ்வோர் சிங்கள மொழியை இடைச் செருகலாகவும், மணியிரவாள நடையிலும் பேசுவார்கள்.

'அந்த ஆத்துல தன்னி பொரயாகி குளிச்சேலா.....' ஆற்று நீர் கலங்கியுள்ளது. குளிக்க முயாது என்ற கருத்தைத் இது தருகின்றது.

இப்படியாக நிறையச் சொற்கள் இடத்துக்கிடம் மாறுபடுகின்றன. இன்னும் கூறுவதாக இருந்தால் சொற்களை நீட்டி, இராகத்துடன் கதைப் போரும் உள்ளனர்.

"நீங்க... வாறோ... நீங்க... போறா....." இவைகள் இன்னுமொரு புதுமையான சொற்பிரயோகம். தாளத்துடன் நீட்டி கதைப்பதை கேட்கவே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

காலப்போக்கில் இச்சொற் பிரயோகங்கள் மாறவே, அழியவே, இடமிருக்கிறது. என்றாலும் முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் இவை எப்படித் தோன்றின என்பதையும் ஆராய வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கின்றது. ஒன்று, இரண்டு வார்த்தைகளால் ஓரளமான வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை எவரும் இதுவரை ஆராய முற்படவில்லை. அவசியமற்றது என எண்ணி னார்களோ அல்லது இப்படியான வசன நடைகள் தமிழ் மொழியில் இருக்கிறது என்பதை அறியாமல் இருக்கிறார்களோ தெரியாது.

இந்நிலையில் இவைகளை வாழ் முஸ்லிம்களின் ஒரு பகுதியினரிடே பேச்சு வழக்குப் பற்றிய அறிவு அவசியமாகின்றது. என்பதை புரிந்து கொண்டால் நல்லது என நினைக்கிறேன். வழநிலை, திரிபு, கொச்சை என சாதாரணமாக குறிப்பிட்டுக் கொண்டாலும் தொன்மையான தமிழ் மொழிக்கும் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் உரையாடும் தமிழ் மொழிக்கும் இருந்துவரும் பேதம், தொடர்பு பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டமாக ஆராயப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே இதை எழுதுகின்றேன்.

'அரோகார', 'அண்ணாமலைக்கு அரோகார' என அனைவரும் கோஷம் எழுப்ப பேருந்து திருவெண்ணைய் நல்லூர் நோக்கிப் புறப்பட்டது. அன்பர்களின் தேவார திருவாசகப் பாடல்கள் காற்றில் கலந்தது.

திருவெண்ணைய் நல்லூர் சுந்தரரை இறைவன் தடுத்த ஆட்கொண்ட தலம். பொல்லாப்பினரையார் கோயில் ஆகியவற்றை தரிசித்தோம். ஏறக்குறைய 340 படிகள் ஏற வேண்டி இருந்தது. பகற் போசனம் முடிய சிறிது நேரம் ஆறுதல். பின்னர் எட்டுமணிக்கு விமானம் ஏற ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டோம்.

திருச்சி விமான நிலையத்தில் அழகம்மை ஓட்டுநர் தென்னரசு நடத்துனர் கண்ணன், எட்டு நாளும உடனிருந்து உதவிய இரத்தினசபாபதி ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவித்துவிட்டு 'மிஹின' விமானத்தில் அமர்ந்தோம். அது கொழும்பை நோக்கி விரைந்தது.

நடைசிப் பெண் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். பையனுக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டும். அவனுக்கு வயது ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. திருமணத்திற்கு மறுக்கிறான் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் அவன் கேட்பதாக இல்லை. மனம் வேதனைப்படுகிறது. எனக்கும் வயதாகிக் கண்ட நோய்களும் உடலில் வந்து குடித்தனம் நடத்துகிறது என்று வேதனையை வெளிப்படுத்தினார்.

அப்பொழுது சென்னையில் பிரபலமான ஒரு புத்தக வெளியீட்டாளர் எனக்கு ஒரு விருந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தார். பொதுவாக விருந்துகளை தவிர்த்துவிடும் குணம் எனக்கு அதிகம். சென்னைக்கு அல்லது எங்கு சென்றாலும் வேலைகளை அவசர அவசரமாக முடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் அதிகம் இருக்கும். பயண நாட்களை எண்ணிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். இதில் விருந்து, உல்லாசம் என்பதெல்லாம் எனக்கு கொஞ்சம் அலர்ச்சி, என்றாலும் கவிஞர் மு.மேத்தாவின் வற்புறுத்தலை ஏற்று அந்த விருந்துக்குச் சென்றேன். மிகவும் அன்பான உபசரிப்பு கடைசியாக புறப்படும் பொழுது மேத்தா ஒரு வேண்டுகோளை முன் வைத்தார். அந்தப் பதிப்பாளரின் மகள் M.A.படித்தவள் மலோசியாவில் ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளை பாருங்கள் என்றார். அந்த விருந்தே இதற்காகத்தானே என்று முதலில் நினைத்தேன். ஆனால் ஒரு பெண்ணுக்கு நல்ல மாப்பிள்ளை கிடைத்தால் அதைவிட மகிழ்ச்சி என்ன இருக்கப்போகின்றது.

இங்கே இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல வேண்டும். என் மனைவி இப்படி மாப்பிள்ளை, பெண் பார்த்து திருமணம் செய்து வைப்பதை ஒருதொண்டாகவே செய்து வருகிறார். முதலில் இதை சற்றே 'வேண்டாத வேலை' என்றே நினைத்தேன். நல்ல மாப்பிள்ளை அல்லது பெண் என்றால் பிரச்சனைகள் வராது. திருமணத்திற்குப் பின் ஏதும் பிரச்சனை என்றால் என் மனைவியின் தலையில் வந்து தான் விழும். இதில் பல விதவைப் பெண்களுக்கு நல்ல வாழ்வு கிடைத்துள்ளது. மனைவியிருந்து சிலருக்கு நல்ல வயதான முதிர் கன்னிகள் மனமே ஏறியுள்ளனர். இதனால் நான் மனைவியின் இந்தத் தொண்டை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டேன். Do not entertain any waste thoughts என்ற பிரம்ப குமாரிகளின் அந்த வார்த்தைகள் இங்கே வேலை செய்கிறது என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

என்னிடம் அந்த பதிப்பகத்தாரின் மகளுக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கச் சொன்னது ஞாபகத்தக்கு வந்ததும் அந்த பிரபல எழுத்தாளரிடம் இப்படி ஒரு பெண் இருக்கிறது உங்களுக்குச் சம்மதமென்றால் பேசுகிறேன் என்று கூறினேன்.

“அவரா உடனே பேசுங்கள். அவர் என் சாதிக்காரர்” என்று கூறினார்.

எனக்குத் தலை சுற்றியது. சாதி இவ்வளவு பெரிய எழுத்தாளரையும் விட்டு வைக்கவில்லையே. அதுவும் நாள் தோறும் சாதி எதிர்ப்பு பற்றி முழங்கியவர். எதுவும்

தனக்கென்று வரும் பொழுது தான் அவரவர் அடையாளம் தெரிகிறது.

அதே எழுத்தாளர் ஒருநாள் காலையில் முகச்சுவரம் செய்து கொண்டு விட்டு காப்பிக்குப் பக்கத்தில் பார்த்துள்ளார். அங்கே காப்பியில்லை. அவரின் மனைவி பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியை. காலையில் காப்பி தயாரிக்க சற்றே காலதாமதமாகி விட்டது. பால் காலதாமதமாக வந்தால் தான் காப்பியும் தாமதம். இதற்கிடையில் அவர் ஆசிரியர் வேலைக்குப் போவதற்குமுன் சமயமையும் முடித்துவிட வேண்டும்.

காப்பி கிடைக்காத எழுத்தாளர் ஆவேசமாக மனைவியை கன்னத்தில் 'பளாரென்று' அறைந்து விட்டார். என்ன பெண்ணியம் பேசி என்ன? வீட்டில் அல்லவா அந்த பெண் சமத்துவம் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

சாதியம், ஆண் ஆதிக்கம் எல்லாமே வீட்டிலிருந்து தான் ஆரம்பிக்கிறது. வீட்டில் சரியாக இருந்தால் நாட்டிலும் எல்லாம் சரியாக இருக்கும். அந்த பிரம்ப குமாரிகளின் அட்டையில் உள்ள Creativity உனது படைப்புத்திறனை அது அழித்துவிடும் என்பது எவ்வளவு உண்மை. தேவையற்ற சிந்தனைகள், செயல்கள் அனைத்துமே நாம் நமக்குள் அனுமதிக்கும் பொழுது நமது படைப்பாற்றலை அழித்து விடுகிறது.

நான் பார்த்த பலபேர் தங்களின் தேவைகளே இறைவனிடமே கையேந்தி நோக்கி கேட்கிறார்கள்.

எல்லா இறைவணக்க இடங்களின் கூரைகள் வான் நோக்கி கைகூப்பி நிற்பது போலவே எனக்குத் தோன்றுகின்றன.

புத்தனின் ஒரு அற்புத மொழி “வழிகள் வான் வெளியில் இல்லை, இது நம் இதயத்தில் இருக்கின்றது”

உலகில் எதுவெல்லாம் புனிதமாகக் கருதப்பட்டதே அது வெல்லாம் வியாபாரமாகிவிட்டது. புத்தன் சொல்லும் வழி நம் இதயத்தில் இருக்கிறது. அதுவும் பெரிய சூப்பர் மார்க்கெட்டோல் வியாபாரக் கூடமாகிவிட்டது. அழிக்க முடியாத மலைபோல் குப்பைகள் நம்மனத்தில் குவிந்து விட்ட பிறகு எப்படி? நாம் நமது படைப்பாற்றலுக்கு இடம் கொடுப்பது?

இந்த சங்கடங்களிலிருந்து விடுபடுவது சலபமல்ல. ஒரே நாளில் இந்த நல்லவை நடக்க வாய்ப்பே இல்லை. நீங்கள் விடும் ஒவ்வொரு மூச்சிலும் அதுபற்றி உங்களுக்குள் உரையாடிப் பாருங்கள். குவிந்துள்ள குப்பைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளியேறும், அல்லது வெளியேற்றப்படும்.!

நமக்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் எந்த மர்மத்திரையும் இருப்பால் ஆனதல்ல. அல்லது பெரிய மலைகள் குறுக்கே நிற்பதுமில்லை. ஒரு மெல்லியதிரை தான் இருக்கிறது. இந்தத்திரையை உங்கள் கைகளால் விலக்க முடியாது. நல்ல எண்ணங்கள் - தூய அன்புதானே அந்தத் திரையை விலக்கி வழிவிடும்.

முயற்சித்துப் பாருங்கள் - திரைவிலக்கி உங்களுக்கான காட்சி தெரிய வாழ்த்துக்கள்.

பிழை என்மேலேதான்

எண்பதுகளின் முன்னணிப் புகழ் ஈழ விடுதலையை வேண்டி பல இயக்கங்கள் தொற்றும் சபற்றன. ஆங்காங்கே தாக்கீத்கலைப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்தன.

இயக்கங்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு பல ஊர்களிலும் பரிகாரம் கூட்டங்கள் வைப்பதும் அதைத் தொடுத்து இளைஞர்கள் மர விடுதலை இயக்கங்களில் சேரவதும் முயற்சியாக நடைபெற்றன.

இயக்கங்களின் ஆயத்தப்போராட்டம் மற்றும் செயற்பாடுகள் பற்றி பலத்த விமர்சனங்கள் எழுந்தன. சந்தைகளில், சந்திகளில், கடைதெருக்களில் மற்றும் வைபவங்களில் அரசாங்க விவாதங்களும் நடந்தன.

கிப்படியிருக்கையில் ஏதாவது ஒரு இயக்கத்தைப் பற்றி தாக்கீத்கலைத்தால் பண்ணாமல் பூசை, பின்காயத்தம் உயிரோடு கூட்டி போடுதல், பங்குக்குள் வைத்திருத்தம் முதல் கிள்ளோரணை தண்டனைகளையும் எல்லா இயக்கங்களுக்கும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அரங்கேற்றின. தேடு ஏற்றும் போது வைக்கும் துணிகளிலிருக்கிறவை.

ஒருநாள் பொன்னுத்துரை அப்பு தனது பழைய "நலி" ஷாக்கில் வீதிகளிலே போய்க் கொண்டிருந்தார். ஒரு ஓரமாகத் தன்பாடில் போய்க் கொண்டிருந்த அவரை மோட்டார் ஷாக்கில் பின்னால் வந்த ஒரு இளைஞன் தட்டி விட்டான்.

பொன்னுத்துரை அப்பு ஷாக்கிலே விழுந்து ஹக்கடைப்பட்டு இரத்தம் வறந்து கொண்டிருந்தது. பூசுக்காசுகளில் உரகுசல் காயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன.

ஒருவாறு தட்டிக்கொள் எழுப்ப முயற்சி செய்து ஷாக்கின் பலகை சேதமடைந்திருந்தது.

மோட்டார் ஷாக்கிலிலிருந்து கிறங்கிய இளைஞன் பொன்னுத்துரை அப்டவைத் கைகொடுத்து தூக்கி விட்டான். பின்னர் பொன்னுத்துரை அப்பு வைப் பார்த்து ஆட்டலாகக் கேட்டான்.

"அப்பு பிழை உங்களிலேதானே பொன்னுத்துரை அப்பு இளைஞனை உற்றுப் பார்த்தார்."

ஆகாஸ்பாருவான தோற்றம் கதையிலும் இருக்கு அப்பு பயந்து விட்டார்

"தமயி நீ இயக்கப்பொடியென்டால் பிழை என்பேவை. நீ இயக்கப் பெடியனில்லையோ உறுதிடாக் சொல்லுன் பிழை உன்னிலை தான்."

சிகாந்தர பி. சீருஷ்ணானந்தன்

ஆத்திரம்வாறு போதெல்லாம்...

இதுவல் எண்பதுகளின் முற்பகுதிதான். எங்கள் அலுவலகத்தில் மதிய இடைவேளையில் போது அரைப்படுகின்ற டைனம் பத்துமான விஷயங்களில் அரசியலும் இடம்பெறும் என்பது சொல்லித் தெரியவேண்டிய அளவியில்லை.

ஒவ்வொரு இயக்கமும் செய்த, செய்கின்ற நெறுகள் பற்றிக் கருவரமாக உபாடுவார்கள். அலுவலகமாக ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு இயக்கத்திற்குச் சார்பாக கிருந்தமை காரணமாக பற்ற இயக்கங்களைத் தாக்கீத்கலைப்பது வழங்கலாக கிருந்தது.

தர்மரட்சம் மட்டு ஏற்ற இயக்கத்தைப் தாக்கீத்கலைத்தார்கள் வெளிப்பாட்டான். அவன் தாக்கீத்கலைப்பதெல்லாம் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தமிழரசுக்கட்சி, தமிழக காங்கிரஸ் மற்றும் ஏவையிடுதலாங்கட்சிகளைத்தான்.

இது எங்களுக்கு வித்தியாசமாகவும் எரிச்சலாகவும் கிருந்தது.

ஒருவன் கேட்டான்...

"ஏன் பப்பா அவங்களை நெடுகலும் தாக்கீத்கலைக்கிறாய். தேர்தல் காலங்களிலை தங்கட பாராளுமன்றக் கதிரையலுக்காக இளம் பெடியகளுக்கு உட்ப்பேத்தி விட்டவங்கள் இவர்கள்தான் என்போ"

"இல்லை"

"அவங்கள் கிப்ப ஒரு பலமும் இல்லாமல் தங்கடபாட்டிலை கிருக்கிறாய்கள், சிபேர் வெளிநாட்டுக்குப் ஒட்டங்கள். பார்த்து ஏன் அவங்களை ஏற்ற நெறும் தாக்கீத்கலைக்கிறாய்"

"எனக்கு கீந்த அரசியல் கழற்றிலையிலை ஆத்திரம் வாற நேரமெல்லாம் நான் கூட்டணிக்காரரைத்தான் தாக்கீத்கலைப்பன்"

"ஏன் அப்படி"

"அது அப்படித்தான்"

"அதுதான் ஏன் என்று கேட்கிறம்"

"அவர்களிடையேதானே ஆயுதங்கள் இல்லை"

மூல் கொத்திற் புத்தகம்

இலக்கியத்துக்கு கண்டித்த மரியாதை

சு. சி. சண்முகம்

சீ மீபத் திவ்
தென் கொரியாவில்
உள்ள கோணாநிலில்
ஒரு சர்வதேச
பீடுவ வைத்திய
மகாநாடு நடந்த
போது அதில்
பாள் குபத் திச்
சென் றேன் .

மகாநாடு குழுவினரால் ஒதுக்கப்பட்ட தென்கொரியாவின் பெரிய நட்சத்திர ஹோட்டல் கோர் (Gör) மீதற்க்கிணெல் . நவீனநூன் மகாநாட்டின் கிரண்டு நான் மட்டும் மகாநாட்டில் கலந்த வொண்டேன். மற்றைய கிரண்டு நாட்களில் ஒரு நாள் சைப் சுற்றிய பர்க்கச் செல்போன், மற்றைய நவீன நக்கிவ என்ற கிடத்துக்கு பதினைந்து கிலோ மீட்டர் நூற்று எழுபத்தைக்கொண்ட பர்க்கப் போனேன். கிரண்டு தீவில் மீல்விபன் மக்களுக்கு மேல் வழியறார்கள். தென்கொரியாவின் பெருநிலையர்ப்பில் கிருந்து தென் பகுதியில் 750 சதுர கிலோ மீட்டர் தீவாக இந்த கிடம் அமைந்துள்ளது. கிரந்தத் தீவு கடலுக்கு அடியில் கிருந்து ஏரிமலை வெடித்ததால் உருவாகியது. கிரந்தால் கிரந்த முழந்தீவிலும் ஏரிமலையின் கற்கள் குகைகள் பாறைகள் பற்றி கிடக்கின்றன.

தென்கொரியாவில் கிருந்து கடலாலை பிரிந்து கிரப்பதால் பழைய காலத்தில் பெரும்பாணனவர்கள் மீனவர்களாக கிருந்தார்கள். கடலில் ஆண் மீனவர்கள் கிரந்து விடுவதால் கிரந்த கடலில் பெண்கள் சுழி ஒடி கடல் உயிரிவ் க்கணை பிறக்கும் பாரம்பரியம் உருவாகியது. கிரந்தம் அந்தக் கடினமான தொழிலில் மடுபடும் பெண்கள் கிருக்கிறார்கள். அப்படி சுழியோடி தொழில் புரியும் அப்படி வயதுடை ஒரு பெண்களை கற்கறையில் பார்த்தேன். கிவர்கள் தொகையில் கற்போது அருக் வடுகிறார்கள்.

கிரந்தத் தீவு உலக விஞ்ஞான கல்வ ந்றுவணத்தால் UNKBP வேர்ஸ்ட் கெரிமேல் பகுதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அத்துடன மிகப் பிடிமலைய உலகாசப் பிரயாண கிடமாகிறது. தென்கொரியாவிலும் பிதுமான பெயமான பிரதேசமாக கிரப்பதால் கீன இப்பானிய மற்றும் தென்கொரிய பெரும் நிலத்தினில் கிருந்து ஏரிமலையவர்கள் வருவதால் பெரிய ஹோட்டல்கள் மகாநாட்டு மண்டபங்கள் அடங்கல, தென்கொரியா

உலகநதில் கிருந்த போக்தவர்த்து ம கிணல் ச ள்ள நாடு. அரை லே ஜா தீவில் தெரில் பர்க்க முழந்தது. நான் கிருந்த கிருந்த நூறு நாட்கள் மட்டும் தவ்வி கிருந்தாலும் கிருந்த பல விடயங்களுடன் பக்கலும் மானை கவர்ந்தனர். உலகாசப் பிரயாணிகளை மிக மரியாதையாக நடத்தியார்கள்.

மணியானது படணக்கட்டுரை போல் நான் எழுத வரவில்லை. ஆனால் என்னை ஆச்சரியம் கிருந்து விடயம் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுகிறேன். கிரு நான் கிருந்த ஹோட்டலில் படுத்தது. கற்புமட்டுமீர் ஹோட்டல் என்பதால் கலை வசதியும் கிருந்தன. இந்த ஹோட்டலின் பெயர் கெரந்தே (Gör) கிரு ஒரு சுரோப்பிய பெயரான (Gör) சுரந்தரின் சுரந்தம். அப்படி தென்கொரியாவில் ஹோட்டலுக்கு இந்தப் பெயர் கந்தது என்பது எனக்கு விடை கிடைக்காத கேள்வியாக குகைகளை குகை ந்தது. கிரந்தக் (Gör) கந்தது அங்கு வேலை செய்வவர்களிடம் சில தடவை முயற்சிக்கு தோல்விபடை ந்தேன். கிவர்களுக்கு அதிக அளவு ஆங்கிலம் தெரியாது. ஆங்கிலம் கெரிந்தவர்களுக்கு பெயரின் புராயம் தெரியவில்லை.

ஹோட்டலின் படுக்கை அறகாலையில் உள்ள சிறிய டெட் கைட் (Gör) கையைய தேய் போது கெர்பலாயில் வெளிவந்த செவ்விரக்கிப்பத்தின் கதாநடவியில் பெயர் என ஒரு பிரச்சந்தில் எழுதி கிருந்தது. மேலும் தேயுட (Gör) சிறிய புத்தகம் ஒன்று கிடைத்தது . அதன் பெயர் 'கிரந்த வெதரின் துண்டம்' (The Sorrows of Young Werther.) என்ற பெயரில் கோதே (Gör) (Gör) என்பவரால் 1789 ஆண்டில் எழுதப்பட்டது கிரந்த நூலை. கிரு கடிதம் எழுதும் பாணியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

கிரந்தவான ஆங்கில மொழியாக்கலானதால் ஒரு மூச்சில் வாசிக்கு முறந்தேன். நிறைவேறாத ஒரு தலைக்காதல் கலை கலைசியில் ஆண் துடயாக்கியது தர்வைத்தான் கட்டு தற்கொணையில் முடிசிறது.

ஒருகணவே ந்ருடணத்திற்கு நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்த சுரந்த என்ற கிரந்த பெண் தாய் கிருந்ததால் அடங்கல சுகோதற்களை பெறுப்பாக பர்க்கும் கடலையில் நடுபடுகிறாள். அவளை நடன கிருந்தில் சந்திக்க வேறர் அவள் மேல் தீராத காதல் கொள்கிறார். சுரந்தால் கிரந்த காதல் மறுக்கப்பட்டாலும் கெதரின் தட்டை நனது தீர்ப் கணவலுடன் சேர்ந்த

ஏற்றுக்கொள்கிறாள். வெதரின் காதல் பின்னர் பொறாமையாக மாறியதால் சாலற்றால் மீண்டும் நிராகரிக்கப்படுகிறார். அதனால் வெதர் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்.

கவித்துவமான மொழியில் ஒரு தலைப்பட்சமான காதல் சொல்லப்படுகிறது. இளம் வயதில் படிப்பவர்களை தன்வயப்படுத்தி கதையுடன் கலக்கும் தன்மை கொண்டது.

இந்தப் புத்தகத்தை படித்த பின்பு இதனை பற்றி அறிய இணையத்தில் பார்த்தேன். இந்நாவல் ஐரோப்பிய செவ்விலக்கிய வரிசையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும் நெப்போலியனால் பெரிதும் புகழப்பட்டதாகவும் சொல்கிறது. தற்கொலையை துன்பத்தின் விடுதலையாக கிறிப்தற்கு முன்பு கருதி அதற்கான நியாயத்தை சாலற்றின் கணவனுடன் தர்க்கத்தில் ஈடுபடும் வெதர் வேட்டைத் துப்பாக்கியை சாலற்றிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்வது பெரியளவில் புத்திஜீவிகள் மத்தியில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அத்துடன் மேலும் பல இளைஞர்கள் காதல் தோல்வியால் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள். நாவலில் வரும்

வெதரின் உடைகள் இளைஞர்களால் அணியப்பட்டது

தனது வாழ்க்கையனுபவத்தில் எழுதப்பட்ட இந்த நாவலால் பெருமளவு புகழ் பெற்றார் அதன் படைப்பாளி கோதே. பிற்காலத்தில் இந்த நாவலை நிக்கோல் என்பவர் நகைச்சுவையாக கதையின் முடிவை மாற்றி வெதரின் தற்கொலையை போலியாக்கி, சாலற், வெதரை ஏற்பது போல் புதிய வடிவம் கொடுத்தார். அதனை கடுமையாக எதிர்த்து, ஒரு கவிதையில் வெதரின் கல்லறையில் நிக்கோலய் (Friedrich Nicolai) மலம் கழித்தாக எழுதி இருந்தார் கோதே.

இப்படி ஐரோப்பிய ரொமாண்டிக் இலக்கிய வரிசையில் முக்கிய மைல் கல்லாகிய இந்தப் புத்தகத்தின் கதாநாயகியின் பெயர் ஆசியாவில் ஒரு நட்சத்திர ஹோட்டலின் பெயராக அமைவது ஆச்சரியம் அல்லவா? ஆதை விட ஹோட்டேலின் ஒவ்வொரு அறையிலும் பெட் சைட் மேசையில் இடம் பெறுகிறது இலக்கியத்துக்கு கிடைத்த மரியாதையா அல்லது காதலுக்கான மரியாதையா?

மீளாத் துயரினிலே

- கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் -

கட்டிக் கிடந்திட்ட பசுவோடு கண்டையும்
கட்டோடு விட்டு வந்தோம்
முட்டை யடை வெச்சு மூணுநாள் மட்டுந்தான்
முயல்களும் கூட்டோடு தான்
கொட்டிய செல்மழைக் குண்டுகள் வெடித்திடக்
குழறிக் கொண்டோடி வந்தோம்
வட்டோடு பனை, தென்னை வெட்ட முறிபட
வலிகாமம் விட்டு வந்தோம்

நவாலி யாழ்ப்பாணம் கொட்டடி கொக்குவில்
நாளுக்கு நாளோ ரிடம்
"சிவா"வென் இளையவன், மூத்தவன் முன்னமே
செத்ததால் இவன் மட்டுந்தான்
அவனுடைய மனைவியும் அவனிரு பிள்ளையள்
அலைந்தனம் ஐவருந்தான்
சவங்களை வழியிலை கடந்துமே வருகையில்
தலைசுற்றி விழுந்ததுண்டு

என்னென்ன கொடுமையள் எத்தினை துயரங்கள்
எதையெண்டு சொல்லி அழு...!
கொன்று குவிக்கவே படைவரு தெண்டதால்

குடா நாடும் தஞ்சயில்லை!
வன்னிக்குப் படகேறி கிளாலிக் கடலூடாய்
வந்தொரு வழி சேர்ந்தோம்
மின்னலைப் போலவே கொஞ்சநாள் நிம்மதி
வேரோடு சாய்ந்ததையோ!

செல்லடி பட்டம்மோய்! விசுவ மடுவிலென்
சிவாவோடு மனைவி மகள்
சொல்ல முடியுமோ துண்டு துண்டாகியே
துடிதுடித்து மாண்டார்
கல்லுங் கசிந்துபோய் பேரனின் கதறலால்
காடும் அதிர்ந்த தம்மா...!
இல்லை இனித்துணை என்று ஏங்கியே
இருவருமாய் நடந்தோம்...!

பெற்றவர் போனபின் பேரன் துணையெனப்
பேய்ச்சி நான் நம்பி நின்றேன்...!
பற்றியிழுத்தந்தப் பாலனைப் பாதகர்
படைக்கெனக் கொண்டு போனார்
முற்றும் முடிஞ்சு போய் முகாமுக்கை கிடக்குமென்
மூச்சுது நிற்க முன்னம்
உற்றவென் பேரனை ஒருமுறை தழுவிட
ஓடிவருவா னோ...?

போன வருஷமும் இதப்பத்தி நம்மட பள்ளிவாசல் பரிபாலன சபைத் தலைவரிட சென்னன் தம்பி. அவர் கணக்கில் எடுக்கல்ல. எனக்கென்டா வெளங்கிற மாதிரிக்கு தலைவர் என்ட பக்கத்து ஊட்டுக்காரருக்குச் சகலன். அதனாலதான் இந்த விஷயத்தில் அவர் கவனம் எடுக்காம, கண்டும் காணாதவர் போல இருந்திட்டார். என்று தான் எண்ண வேண்டிக் கெடக்குத் தம்பி"

"நீங்க அப்படிச் சொல்லாதீங்க, நாங்கள் பள்ளிவாசல் நிர்வாக சபையினர் யாருக்கும் பாரபட்சம் காட்டமாட்டோம். நாங்கள் எல்லோரும் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுபவர்கள். ஆகவே உங்கட பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டு ஒரு கடிதம் எழுதி பள்ளிவாசல் நிர்வாக சபைக்குத் தரணும்"

"போன வருஷம் தலைவரிட செல்லியும், இது வரைக்கும் ஒண்ணும் ஆகலையே தம்பி"

"தலைவரிடம் உங்கள் பிரச்சினை பற்றிச் சொல்லியதை இப்ப நீங்க சொல்லித்தான் எங்களுக்குத் தெரியும். போனது போகட்டும் எங்கள் புகாரைக் குறித்து இன்றைக்கே கடிதத்தை எழுதி ஒப்படைங்க"

"அத நாங் செய்றன் தம்பி எதுக்கும், நீங்க ஒருதரம் மழை பேஞ்சி உட்ட நேரத்திலே வந்து பாருங்களேன். ஒங்களுக்கு எல்லாம் உண்மை தெரியும். என்ட ஊட்டோட சேர்ந்தாற்போல மதில் கட்டுறதுக்கு அத்திவாரம் போட்டிருங்காங்க அதத்தான், இரண்டொரு படைக்கல் வெச்சிக் கட்டி ஒசத்திட்டால் போதும் தம்பி அவங்கட வளவுக்குள்ளே இருந்து தண்ணீர் 'சலார் சலார்' எண்டு வான் போட்டுக்கொண்டு என்ட வளவுக்குள்ளே வந்து நெறையாது. கட்டாயம் என்ட ஊட்ட வந்து பாருங்களேன் ஒருதரம்' மெய்யதீன் காக்கா அழாக்குறையாகத் தன் இயலாமையை விபரித்தார்.

'சரி சரி நீங்க போங்க, நாங்க வந்து பார்க்கிறோம்' பள்ளி நிர்வாகத்தினர் தந்த பதில் மெய்யதீன் காக்காவுக்கு நம்பிக்கையூட்டியது.

இரவு முழுக்க மழை கொட்டோ கொட்டெனக் கொட்டி ஓய்ந்திருந்த அடுத்த நாட் காலையொழுகு-

தலைவரும் பள்ளிவாசல் பரிபாலன சபையைச் சேர்ந்த இன்னும் இருவரும் அங்கே சென்றனர். அவர் கூறியது பொலத் தண்ணீர் அந்த அத்திவாரத்திற்கு மேலாலே பரவிய வண்ணம் இருந்தது. தொடர்ந்து மழை பெய்தால் நீர் பெருகி அவரது சின்னமனை தெப்பமாகுவது திண்ணம். புனல் பெருக்கைக் குறைத்து அதனை வடிய விடுவதென்றால் பக்கத்து வீட்டு வலியார்தான் மண் போட்டு மறைத்திருக்கம் பழைய வடிகாலோடு சேர்ந்த மடையைத் திறந்து விட வேண்டும். 'அதனை அவர்கள் செய்வார்களா?' என்ற கேள்விக் குறியோடு வாடிப் போய்நின்றார் மெய்யதீன்காக்கா.

இருந்தாலும் ஒரு நம்பிக்கை வல்ல அல்லாஹ்வடைய பள்ளி வாசலை பரிபாலனஞ் செய்யும் சபையினர் நீதியைச் சொல்ல வந்துள்ளனர். அவர்களுக்காக அல்லாது விட்டாலும் அல்லாஹுத் தா ஆலாவின் திருநாமம் தினமும் உச்சரிக்கப்படுகின்ற

புனித இடம்! இறை இல்லம். அதனை நிர்வகிக்கும் அவர்களின் முன்னிலையில் மட்டுமல்ல அநியாயம் இழைக்கப்படுபவர்களுக்கு நியாயம் நீதி வழங்கும் அருளாளனின் முன்னிலைக்கே அவரது 'புகார்' கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

அதனால் தனக்கு இனி நீதி கிடைக்கும் தண்ணீர் இனி எனது வளவுக்குள் தங்காது என்ற நம்பிக்கையைச் சுமந்தவராக மெய்யதீன் காக்கா நிற்கின்றார்.

"தம்பி இன்னொரு விடியம், அது என்னான்டா?"

'சொல்லுங்க என்னென்று'

'என்ட ஊட்டோட ஒட்டினாய் போல ஒரு சின்ன வடிகால் இருந்தது. இந்தா இரிக்கிற எடந்தான் அந்த எடம். அந்த எடத்த மண்கொட்டி மூடிட்டாங்க. முந்தி அதாலதான் பேஞ்ச மழைத் தண்ணி எல்லாம் வடிஞ்ச்சி. இவங்க அதை மண்போட்டு மூடி இருக்காட்டி இப்பிடித் தண்ணி தேங்காது. அத மூடினதாலதான் இப்ப பேய்ற மழைத்தண்ணி முழுக்க என்ட அடப்புக்குள்ளே வந்திறது. அதக் கொஞ்சம் கொத்தி அந்த வடிச்சலை சீராக்கிட்டா தண்ணியே தேங்காது. ஆருக்கும் கரச்சலும் இல்ல. இப்படி ஆளையாள் மனஸ்தாபப் படத்தேவையும் இல்லை' அமைதியாகத் தனது பிரச்சினையைக் கூறித் தனக்கான நீதியைப் பெற்றுத் தருமாறு கேட்டு நின்றார் மெய்யதீன் காக்கா.

பேச்சிலும் மூச்சிலும் மேட்டுக் குடித்தனம் மின்னியவாறு பேசத் தொடங்கினார் வலியாராகிய பக்கத்து வீட்டுக்காரர்.

"இவர் குறிப்பிடும் வடிகால் இருப்பது என்ட வளவுக்குள்ளே. அதை நாங்க மூடினால் என்ன! மூடாவிட்டால் என்ன? அதைப் பத்திப் பேசுவதற்கு இவருக்கு உரிமை இல்லை. நான் மதில் கட்டுவதற்காகப் போட்ட அத்திவாரம், அதைப் போதுமான அளவு உயர்த்தித்தான் கட்டி இருக்கிறன். இன்னமும் என்னத்திற்கு உயர்த்திறது? இந்தத் தொங்கலில் இருந்து அந்தத் தொங்கல் வரையும் தகரத்தாலே அடைச்சிம் இருக்கின்றன். மதிலை அத்திவாரத்தை நான் ஆருக்காகவும் உயர்த்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லை." மேட்டிமைத் தனத்தின் காட்டம் அவரது கூற்றில் பளிச்சிட்டது.

"இந்த அத்திவாரத்தின் மீது இரண்டு அல்லது மூன்று படைக் கல்லையே வைத்துக் கட்டுவிடுவதால் ஒன்றும் குறைந்துவிடப் போவதில்லையே. என்றைக்கோ ஒரு நாளைக்கு மதிலைக் கட்டி எழுப்பத்தானே போறீங்க. கொஞ்சம் மனம் வையுங்க இரண்டு பக்கத்திற்குமே நல்லம். நீங்க படிச்சவங்க, நாங்கள் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை." பள்ளி நிர்வாகத்தினரின் பணிவான வேண்டுகோளுக்கு அவர் பணிந்ததாகத் தெரியவில்லை.

"நான் ஆருக்காகவும் அத்திவாரத்தை உயர்த்திக் கட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது இருக்கிற மாதிரியே இருக்கட்டும்" அவரது பதில் சூடாகவே வெளியேறியது.

"நீங்க பிடிவாதமாக இருப்பதில் அர்த்தமில்லை.

ஒன்றில் மதிலுக்காகப் போட்ட அத்திவாரத்திலே இரண்டொரு படைக் கல்லை வைச்சிக் கட்டி, தண்ணி போகாமத் தடுத்திடுங்க, அல்லது வடிக்கால மூடிக் கிடக்கும் மண்ணைக் கொஞ்சம் வெட்டித் தண்ணி வழிந்தோட வழிவிடுங்க. எதைச் செய்யப் போறீங்க.

அத்துடன் நீங்க ரெண்டுபேருமே ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வரவேண்டும். அப்படி வராத பட்சத்தில் பிரச்சினை பொலிசு வரைக்கும் போக வேண்டிய பிணக்காகி விடும். ஆகவே ஒருவரை ஒருவர் குற்றஞ் சுமத்துவதில் பலனே இல்லை. பகைமையைத் தவிர “ பள்ளிப் பரிபாலனே சபையினர் இருவரையும் சமரசப் படுத்தி வைப்பதிற கண்ணாயினர்.

நாம் உங்களுக்கு உபதேசம் செய்ய வந்ததாக நினைக்க வேண்டாம். நாமெல்லாம் இறைவனுக்குப் பணிந்து வாழ வேண்டியவர்கள். எம்மிடமுள்ள சுய அதிகாரத்தை நாம் இறைவனின் கட்டளைப் படிதான் கையாள வேண்டும். இவ்வகையில் வாழும் படிதான் குர்ஆன் எமக்குக் கூறுகின்றது. மற்றவர் நலனில் இயன்றளவு அக்கறை கொள்வதிலும், மனித நேயத்தை மதிப்பதிலும் தான் வாழ்க்கையின் திருப்தி அடங்கியுள்ளது. இதெல்லாம் நாங்க சொல்லித்தான் நீங்க அறிய வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. ஏனெனில் அறிவும் அனுபவமும் கொண்டவர் நீங்கள்” அடுத்த வீட்டுக்காரரின் நெஞ்சைக் தொடுவது போல நிர்வாகத்தினர் பேசினர்.

அவர் கொஞ்சம் இறங்கிவந்தார். “நான் மதிலைக் கட்டுறன். ஆனால் இவர் அந்த மரத்தை வெட்ட வேணும்”

“மெய்யதீன் காக்கா இங்க வாங்க அவருடைய வளவுக்குள்ளேதான் உங்கட வளவுத் தென்னை மரம் ஒன்று தலையையும் பாதி உடலையும் போட்டுக் கொண்டு நிற்குது. நீங்க அதை எப்ப வெட்டப் போறீங்க”

“நான் அத நாளைக்கே வெட்டுறன்” என்றார் மெய்யதீன் காக்காவாகிய மெலியார்.

“நீங்க எப்ப கட்டப் போறீங்க”
“மரத்தை வெட்டும் அதுக்குப் பொறவு நான் மதிலை கட்டுறன்” என்றார் அயல் வீட்டுக்காரராகிய வலியார்.

“இந்த உடன் பாட்டின்படி நீங்க தென்னை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த மரத்தை வெட்டிய பின்னர் நீங்க மதிலைக் கட்ட வேண்டும்” ஏக இறைவனின் இல்லத்தைப் பரிபாலனைஞ் செய்யும் பள்ளிவாயல் நிர்வாகம் முன்வைத்த ஆணையை இருவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

இவ்விசாரனை நடந்து தீர்ப்பும் வழங்கி ஒரு வாரத்தில் மெய்யதீன் காக்கா தனது வளவுக்குள் இருந்த தென்னையைத் தறித்து விட்டார். ஏனெனில் அடுத்து வரப் போகும் மாரி காலத்தில் தன்னுடைய குடிமனையும் வளவும் குளமாகக் கூடாது என்பதற்காக! குலையும் குரும்பையுமாய்க் காய்த்துப் பொலிந்து நின்ற தென்னை மரம் வெட்டப்பட்டு நாட்கள் மாதங்களாய் மாறிக் கொண்டிருந்தன.

ஆனால் அந்த அத்திவாரத்தின் மீது இன்னும் கல் வைக்கப்படவில்லை.

மெய்யதீன் காக்காவுக்கு மீண்டும் பள்ளி நிர்வாகத்தினரைச் சந்திக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

“நான் மரத்த வெட்டிப் போட்டன் தம்பி, ஆனால் அவங்க சென்னபடி செய்யலையே”

“ஏன் அவர் அந்தமாதிரி நடந்துக்கிறார் மரத்தை வெட்டும் மதிலைக் கட்டுறன் எண்டு சொன்னாரே! ஒரு ரெண்டு மூன்று படைக்கல்லை வெச்சிக் கட்டுறதுக்கு நல்ல சகுனம் பார்க்கிறாரோ?”

“அப்படிப் போலத்தான் கெடக்குத் தம்பி, நீங்க இருந்து பாருங்க, அவர் இன்றைக்கு நாளைக்குள் அதைக் கட்டவே மாட்டார்” மெய்யதீன் காக்காவுக்கு மேனி எரிந்தது.

அத்துடன் அவருக்குப் பெரிய வருத்தம் காய்த்துப் பூத்துக் காய் தந்துகொண்டிருந்த அந்தத் தென்னை மரத்தை அவனை நம்பி வெட்டிப் போட்டேனே என்று தான் இன்று கவலை. மரமா அது? குலை குலையாய்க் காய்த்துக் கொட்டிய மரம். மெய்யதீன் காக்காவின் கண்ணுக்குள் இன்னமும் அதன் குலைகள் காட்சியளிக்கின்றன.

‘கறு கறு’ வென்று மேகம் கறுத்திருந்த காலம் கழிந்து, சித்திரை மாத அடுப்புத் தணலில் கோடைக் கலசம் கொதிக்கத் தொடங்கி இருந்தது. அதனால் இப்போது ஊரை வளைத் தோடிய தண்ணீர் ஒரு சொட்டும் ஊரிவில்லை!

மதிலை நிர்மாணிப்பதற்குரிய மகத்தான காலமிது. ஆனாலும் எந்தப் பதிலையும் காணவில்லை! மரம் வெட்டப்பட்டவிட்ட தென்றோ, இனி சொன்னது போல் அத்திவாரம் உயர்த்திக்கட்டப்பட வேண்டுமென்றோ அவருக்கு அந்த அயல் வீட்டுக் காரருக்கு உணர்வே வரவில்லை!

வானம் சட்டென்று இருண்டு கொட்டென்று கொட்டவும் கூடும். இருந்தாலும் கோடை மழை. புனல் பொங்கிப்பூமி பொதும்பாது. தண்ணீர் நிலத்தில் தங்காத தருணம் - கோடை வெயில் அக்கினியாய்க் கொதிக்கக் காத்திருக்கும் தருணம்.

அந்த மதிலையோ அல்லது அத்திவாரத்தையோ கட்டி.... மனதை ஆசுவாசப் படுத்தி, வாழ்வதை விட்டு.... பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் முகத்திற்கு முகம் தெரியும் பக்கத்து வீடுகள், பரம வைரிகளாய் பகை கொண்ட உள்ளங்களுடன் எப்படி வாழ்வது?

கோடை கழிந்து மீண்டும் மாரி காலம் வரும் முன்னம் இரண்டொரு படைக்கற்களால் அத்திவாரம் உயர்த்திக் கட்டப்படுமா? அல்லது முழு மதிலே எழுப்பப்படுமா? மனிதநேயம் மதிக்கப்படுமா? மடை திறக்கப்படுமா? மழைக் காலத் தண்ணீர் சல சல வென்று வழிந்தோடுமா? இவ்வினாக் கொத்துக்கு விடையளிக்க வல்லவராக அடுத்த வீட்டுக்காரர்.

மாரி மீண்டும் வரும் போது குடிமனையும் வளவும் தெப்பமாகிப் போகுமே என்ற மருட்சியில் மெய்யதீன் காக்கா -

இப்போது -

மழையும் ஓய்ந்த விட்டது

மரமும் சாய்ந்து விட்டது

ஆனால் இன்னமும்.....?

இதனையே அழகியலின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான பிரச்சினை என்கிறோம்.

இவ்வாறான பிரச்சினைகள் தமிழிலக்கியச் சூழலில் முனைப்பாக வெளிப்பட்டுநின்ற காலப் பகுதியாக மேற்சூட்டிய 60-70கள் காலப்பகுதி அமைந்தது. இக்காலப்பகுதியில் இலக்கியத் துறைகளில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டுநின்ற முற்போக்கு அணியினர் விவாத நிலையில் முன்வைத்த கருத்தாக்கங்கள் இவ்வாறான பிரச்சினைகளை இனங்காட்டுவனவாக அமைந்தன. இவர்கள் அன்றைய அழகியலாளர்களுக்கு எதிராக - குறிப்பாக, **மணிக்கொடி மரபு** சார்ந்து இலக்கியத்தின் அழகியல் பற்றிய கருத்தாக்கங்களை முனைப்பாக முன்னெடுத்துவந்த க.நா. சுப்பிரமணியம், சி.சு. செல்லப்பா மற்றும் அவர்களின் அடுத்த தலைமுறையினராக உருவான வெங்கட்சாமிநாதன் முதலியோருக்கு எதிராக - பதிவுசெய்த விவாத நிலைசார் எழுத்துகளில் இத்தகைய பிரச்சினை அம்சங்கள் வெளிப்பட்டன. இவ்வகைப் பிரச்சினைகள் தமிழகம் மற்றும் ஈழம் ஆகிய இரு சூழல்களிலும் எழுப்பப்பட்டனவாயினும் குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் எழுத்துகளிலேயே இவை தொடர்பான முக்கிய சான்றுகளை எம்மால் தெளிவாக அடையாளப் படுத்திக்கொள்ள முடிகின்றது.

முற்போக்கு அணிசார் படைப்பாக்கங்களின் அழகியல் பற்றிய விமர்சனங்களை யாராவது முன்வைக்க முற்படும்பொழுது அதனை, 'சமுதாய மாற்றத்தை விரும்பும் **மார்க்ஸியநோக்கு**க்கு எதிரான நிலைப்பாடு' என அக்கால மார்க்ஸிய இலக்கியவாதிகளுள் முக்கியமான சிலர் கருதினர். இதற்கான முக்கிய சான்றாக, அக்கால மார்க்ஸிய திறனாய்வாளர்களில் முதல் வரிசைக் கணிப்புடன் திகழ்ந்தவரான கலாநிதி க.கைலாசபதியவர்களின் பின்வரும் கூற்று உறுதிசெய்கின்றது.

"ஆழமாக நோக்கினால் கலைவாதிகள் அறிந்தோ அறியாமலோ சமுதாய மாற்றத்துக்காகப் பாடுபடும் எழுத்தாளனின் ஆக்கங்களையே அழகியலின் பெயரில் நிராகரிக்கின்றனர். இது தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல வர்க்குமுன்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகவே உள்ளது."

முற்போக்கு இலக்கியவாதியாகத் திகழ்ந்தவரான டானியல் அன்ரனி என்பார் வெளியிட்ட **சமர்** என்ற கலைஇலக்கிய இதழின் 2வது வெளியீட்டிலே (ஜூலை 1979) "**முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்**" என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையிற் பதிவாகியுள்ள கருத்தாக்கமே இது. அக்கால முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு அழகியலானது ஒரு 'பிரச்சினை அம்சமாக அமைந்திருந்தது என்பதை மேற்படி கட்டுரைத் தலைப்பே உணர்த்திநிற்பது தெளிவு. (மேற்படி கட்டுரை கைலாசபதியவர்கள் இயற்கை எய்தியதன் பின்னர் 1983இல் வெளிவந்த **இலக்கியச் சிந்தனைகள்** என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில்(பக்117-125) மறுபதிவு எய்தியுள்ளது.

இக்கூற்று அக்கால கலைவாதிகளின் அதாவது அழகியலை முன்னிலைப்படுத்துவோருட் சிலரின் அணுகுமுறை பற்றிய விமர்சனம் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிவது. சற்று ஆழமாக நோக்கினால் அழகியலின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதான ஒருகருத்தாக்கமாகவும் இது திகழ்கின்றமையை உய்த்துணரமுடியும். அழகியலின் பெயரால் ஒரு இலக்கிய ஆக்கம் நிராகரிக்கப்படலாகாது என அவர் வாதிட முற்பட்டுள்ளமை இதில் தெளிவாகவே புலனாகிவருகிறது. மேலும், கலைவாதிகள் மட்டும் தான் அழகியல் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்பதான ஒரு எண்ணப்பாங்கையும் இக் கூற்று புலப்படுத்தி நிற்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் உண்மையில் மார்க்ஸிய சிந்தனைச் சார்புள்ள முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளுக்கூட இலக்கிய ஆக்கத்திற் கலையின் முக்கியத்துவம் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்த நிலை அன்று நிலவியது. இதற்கு ஒரு முக்கிய சான்றாக மேற்படி **சமர் 2** இதழில் சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் "**ஈழத்து இலக்கியமும் இடதுசாரி அழகியலும் - சில குறிப்புகள்**" என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் தந்துள்ள,

"சுத்த கலைவாதிகளே அழகியல் பற்றிப் பேசுவார்கள் என்ற வகையில் நிலவிவரும் கருத்தால் இளம் எழுத்தாளர்களும் இலக்கியமாணவர்களும் தெளிவான பின்னணியில் காலூன்ற முடியாத நிலை உளது."

என்ற குறிப்பு அமைகின்றது. இத் தொடர்பிலே சமகாலத்தில் சற்றுப்பின்னர், மார்க்ஸியத் திறனாய்வினை முன்னெடுத்து நின்ற மற்றொரு முதல்வரிசைப் அறிஞரான கலாநிதி கா. சிவத்தம்பியவர்கள்(1932-2011) தமது நூலொன்றில் முன்வைத்ததான கருத்தொன்றும் இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகின்றது.

"இலக்கியம் என்ற பதுவெறும் கருத்துக் கோவையன்று. அது அழகுணர்ச்சியுடன் சம்பந்தப்பட்டது. கருத்தாழமற்ற, ஆனால் கலையழகுள்ள ஒரு ஆக்கம் இலக்கியமாகக் கருதப்படும் ஆனால் கலையழகுற்ற கருத்தாழமற்ற ஆக்கம் இலக்கியமாகாது."

(நூல் : **இலக்கியமும் கருத்துநிலையும்** -1982. ப.19)
இலக்கிய ஆக்கம்பற்றிய பார்வையிலே கவனத்துக்குரிய முதன்மை அம்சம் அதன் அழகியலே என்பதை இக்கூற்று உறுதிபட உணர்த்திநிற்கின்றமை வெளிப்படை. மேலே கைலாசபதியவர்கள் முன்வைத்த அழகியல் தொடர்பான கருத்துக்கும் அத்தொடர்பில் சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் எழுப்பிநின்ற பிரச்சினை அம்சத்துக்கும் விடையளிப்பது போல - அதாவது விவாத மொன்றை முடித்து வைப்பது போல - சிவத்தம்பியவர்களின் மேற்படி கூற்று திகழ்கின்றமை உய்த்துணரக் கூடியதாகும்.

1960-70கள் காலப்பகுதியில் இலக்கியத்தின் அழகியலின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் முனைப்பாக வெளிப்பட்டுநின்றன என்பதை

உறுதிசெய்வதற்கு மேலே குறிப்பிட்டவிளக்கங்களும் அவை தொடர்பில் தரப்பட்டுள்ள சில சான்றுகளுமே போதுமானவை. ஆயினும் மேற்படி அழகியலின் முக்கியத்துவம் பற்றிய பிரச்சினையானது சமகால இலக்கிய வரலாற்றில் ஏற்படுத்தியிருந்த எதிர்மறைநிலைசார் தாக்கங்களையும் இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது.

இவற்றில் ஒன்று, 'சமூகப்பிரச்சினைகளை அழகியல் சார் தகைமைகளுடன் வெளிப்படுத்தி நின்ற பலரது இலக்கியங்கள்கூட மார்க்ஸியத் திறனாய்வாளர்களால் கண்டிக்கப்பட்டமை மற்றும் கண்டுகொள்ளாமல் விடப்பட்டமை ஆகிய நிலைகள்' ஆகும். இவ்வாறான புறக்கணிப்புக்கு காரணம் அவை மார்க்ஸிய சார்பான பார்வை மற்றும் உணர்வோட்டங்கள் சார்ந்து உருவானவை அல்ல' என்பதேயாகும். ஈழத்து முக்கிய படைப்பாளிகளான மஹாகவி, எஸ். பொன்னுத்துரை மற்றும் மு. தளையசிங்கம் ஆகியோர் இவ்வாறான புறக்கணிப்புகளுக்கு உள்ளானவர்கள் என்பது இன்றுவரை இலக்கியவாதிகளால் நினைவில் மீட்கப்படுவது. இத்தொடர்பில் ஈழத்து மார்க்ஸியத் திறனாய்வாளருட் சிலர் இன்றுவரை விமர்சிக்கப்படுகின்றனர் என்பதையும் அறிவோம். மேற்குறித்தவர்களில் மஹாகவி மட்டும் மார்க்ஸியத் திறனாய்வாளர்கள் ஒரு சாராரால் சமூகப்பார்வையுடைய தகைமைவாய்ந்த ஒரு கவிஞர் என்ற கணிப்பை பெற்றார் என்பது இங்கு பதிவுசெய்தற்குரியது. (பார்க்க: சி.மெனன்குரு, திருமதி சித்திரலேகா, எம். ஏ. நுஃமான் ஆகியோர் இணைந்தெழுதிய **இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம்** (1979).

மேற்சூட்டியவாறு குறித்த சில முக்கிய ஆளுமைகளின் படைப்புகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன என்பதற்கு மேலாக, குறித்த ஒரு இலக்கியவகையே மேற்படி புறக்கணிப்பு அணுகுமுறையால் பாதிப்பெய்திய வரலாறும் உளது. இவ்வாறு பாதிப்பெய்திய இலக்கியவகை **புதுக்கவிதை** ஆகும்.

கவிதை என்ற படைப்பாக்க முறைமையானது தனது பாரம்பரியமான 'பா' வடிவிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு உரைநடைவடிவுக்கு மிக நெருக்கமாக வந்தடைந்த நிலையையே நாம் **புதுக்கவிதை** என்கிறோம். இது அநுபவ அம்சத்தை முதன்மைப்படுத்துவதான அழகியல்சார் உணர்வுந்துதலின் வெளிப்பாடு என்பது வெளிப்படை. தமிழ்ச் சூழலிலே இது முதலில் 1930கள் காலகட்டத்தில் **வசனகவிதை**யாக முளைவிட்டு, பின்னர் **எழுத்து** இதழ்க் காலகட்டத்தில் (1959-71) **புதுக்கவிதை** என்பதான பரிமாணத்தை எய்தியதென்பது வரலாறு. இன்று தமிழிலே கவிதை என்றால் அச்சொல் **புதுக்கவிதையையே** நினைவுக்கு இட்டுவரும் அளவுக்கு அவ் வெளிப்பாட்டு முறைமை முதன்மை எய்திவிட்டது.

இவ்வாறான அழகியல் நிலைசார்ந்த வெளிப்பாட்டை முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளுட்பலர் - குறிப்பாக, மார்க்ஸியச் சிந்தனைசார் திறனாய்வாளர்களுள்

முக்கியமான பலர் - 70கள் வரை அங்கீகரிக்கவில்லை என்பது இங்கு நாம் மனங்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம் சமாகும். அவ்வகை ஆக்கங்களாக அக்காலத்தில் வெளிவந்தவை பலவும் 'உள்ளடக்க நிலையில், பல்வகை மனவிகாரங்களின் பதிவுகளாக' அமைந்திருந்தன என்பதும் அவ்வகையில் அவை பிற்போக்கானவை என்பதுமே அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட முக்கிய விமர்சனமாகும். கலாநிதி க. கைலாசபதி மற்றும் நா. வானமாமலை முதலியோரின் எழுத்துகளில் இவ்வகை விமர்சனங்கள் பதிவாகியுள்ளன. இவ்வகை விமர்சனங்கள் அவ்வாக்க முறைமையின் உள்ளடக்கத்தகையே பற்றியனவேயன்றி அதன் வெளிப்பாட்டு முறைமையான அழகியல் பற்றியதன்று என்பது உய்த்துணரக்கூடியது. ஆனால் அங்கு ஒட்டுமொத்தமாக அந்த அழகியல் வெளிப்பாட்டு புறக்கணிப்புக்குள் ளாகியது. பின்னர், 1970களில் முற்போக்கு அணிசார்ந்த பலர் '**வானம்பாடி**' என்ற இதழ்தளத்தில் சமூகப்பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி அவ்வகைக் கவிதையாகக் முறைமையில் இயங்க முற்பட்டநிலையில் அந்த வெளிப்பாட்டு முறைமையை மேற்படி மார்க்ஸியத் திறனாய்வாளர்கள் அங்கீகரித்தனர். தமிழ்ப் **புதுக்கவிதையின்** வரலாறு பற்றிய ஆய்வில் வெளிப்படும் முக்கிய செய்தி இது.

மேற்சூட்டியவாறாக 1960 - 70கள் காலப்பகுதியில் இலக்கியத்தின் அழகியல் அம்சத்தின் முக்கியத்துவம் மார்க்ஸியத் திறனாய்வுச் சூழலில் பிரச்சினைக்குள்ளாக்கப்பட்டமைக்கான அடிப்படைக்காரணி அன்றைய மார்க்ஸியருடைய இலக்கியக் கோட்பாட்டுநிலையும் அத்தொடர்பில் அவர்கள் அன்று இயங்கிநின்ற முறைமைபுமாகும்.

அன்றைய மார்க்ஸியசார்பு இலக்கிய வாதிகளின் 'இலக்கியக் கோட்பாடு' என்ற அம்சத்தில் நாம் முக்கியமாகக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய அம்சம் அதில் 'அழகியல் என்ற எண்ணக்கரு' வானது உரியவாறு உருவாக்கம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதாகும். மார்க்ஸியமானது தமிழ் சூழலில் 1940களில் அறிமுகமாகத் தொடங்கி ஏறத்தாழ ஒருதலைமுறைக்காலம்வரை - ஏறத்தாழ 1970வரை - அது ஒரு 'சமூக-அரசியல்-பொருளியல்' சிந்தனை என்ற அளவிலேயே அறியப்பட்டிருந்தது. அதாவது சமநிலைச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கான புரட்சிகர தத்துவமாக மட்டுமே அது கவனத்தைப் பெற்றிருந்தது. அதற்கு மேலாக அதில் ஓர் 'அழகியல்பார்வையும்' உளது என்பதான கருத்தாக்கம் 1960கள் வரையான காலப்பகுதியின் மார்க்ஸியச் சொல்லாடல்களில் இடம்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. சமூகப்பிரச்சினைகளை வர்க்க உணர்வுடன் சித்திரித்தல் என்ற அளவிலேயே மார்க்ஸிய இலக்கியம் பற்றிய கருத்துநிலை அக்காலப்பகுதித் தமிழ்ச் சூழலில் (ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும்) நிலவியது.

இதற்கான மூலகாரணி மார்க்ஸியம் என்ற தத்துவம் ஒரு 'சமூக-அரசியல் - பொருளியல் சிந்தனை' யாக மட்டுமே உருவாக்கம் பெற்றிருந்தமையாகும்.

அதன் கலைமற்றும் இலக்கியம் என்பன சார் கருத்தாக்கங்கள் காலகதியில் படிப்படியாக உருவாகி வளர்ந்தவை என்பதே வரலாறு தரும் செய்தியாகும். இது பற்றிய ஒரு சிறு விளக்கம் இங்கு அவசியமாகிறது.

மார்க்ஸிய மூலவர்களான கார்ல் மார்க்ஸ் மற்றும் பிரிடெரிக் ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் கலை, இலக்கியம் என்பன தொடர்பாகத் திட்டப்பாங்கான கோட்பாடுகளை உருவாக்கியவர்களல்லர். அவை தொடர்பான சில கருத்துகளை மட்டுமே அவர்கள் அவ்வப்போது முன்வைத்து வந்துள்ளனர். அக் கருத்துகள் அவர்களின் கடிதங்கள், விமர்சனங்கள் முதலானவற்றில் பதிவுபெற்றிருந்தன. அக்கருத்துக் களின் தொடர்ச்சியாக அவர்களின் வழிவந்த சிந்தனையாளர் பலர் முன்வைத்த கருத்தாக்கங்களினூடாக நமக்குக் கிடைத்துள்ள சிந்தனைப்பரப்பையே கலைமற்றும் இலக்கியம் என்பன சார்ந்த கோட்பாட்டு நிலைகளில் 'மார்க்ஸியநோக்கு' எனப்படுகிறது.

இவ்வகைக் கருத்தாக்கங்களாக மார்க்ஸியரிடையில் இருவேறுபட்டநிலைப்பட்ட கோட்பாட்டு பார்வைகள் உருவாகியுள்ளன. இவற்றுள் ஒருவகைப் பார்வையானது, படைப்பாளியின் அநுபவ அம்சத்துக்கும் அது படைப்பாக உருவம் எய்திய நிலையான அழகியலுக்கும் உரிய மதிப்பளித்து விமர்சிப்பதான அணுகுமுறையில் அமைவது. இன்னொன்று இலக்கியத்தின் உள்ளடக்க அம்சத்துக்கு அழுத்தம் தருவதன் மூலம் அழகியலைப் பின் தள்ளுவது.

இவற்றுள் முதலாவது அணுகுமுறை பொதுவாக **விமர்சன யதார்த்தவாதம்** என்னும் பெயரால் சுட்டியறியப்படுவது. "எழுத்தாளன் தீர்வுகளைத் தட்டில் வைத்துத் தரவேண்டியதில்லை", என்ற ஏங்கல்ஸின் கூற்றும், "ஒரு கலைப்படைப்பானது தனது சொந்தக் கலையாக்க விதிகளால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது" என்ற லியோட்ராட்ஸ்கியின் கருத்தும் இத்தொடர்பில் பிரபலமாவை. இவ்வாறாக அழகியலுக்கு மதிப்பளிப்பதான சிந்தனைகள் பின்னாளில் ஜோர்ஜ் லூகாக்கஸ், அந்தோனியோ கிராமாச்சி, ஹெபர்ட் மார்க்யூஸ், பியர்மெஷரி முதலிய பலரால் பலநிலைகளில் எடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளன. மேற்படி இரண்டாவதான அணுகுமுறையானது **சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்** என்ற பெயரில் அமைவது. படைப்பினுடைய உள்ளடக்கத்தின் வர்க்கச்சார்புக்கு முதன்மை தரும் நோக்குடையதான இந்த அணுகுமுறை 'உழைக்கும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை யூட்டிச் சோஷலிஸக் கட்டமைப்பை முன் கொடுக்கும்' வகையில் கலைகளும், இலக்கியங்களும் உருவாக்கம் பெறவேண்டும் என்பதை அடிநாதமாகக் கொண்டது. ரஷ்யாவில் மார்க்ஸிய அரசியல் முன்னெடுக்கப்பட்ட காலகட்டத்திலே ஸ்டாலினுடைய ஆட்சிச் சூழலில் அவருடைய ஆசியுடன், 1934 இல் உருவாக்கப்பட்ட கோட்பாடு இது. (இவ்விரு கோட்பாடுகள் பற்றி இத்தொடரின் ஆரம்பக்

கட்டுரைகளில் விரிவாகப் பதிவு செய்திருப்பதால் இங்கு சுருக்கக் குறிப்புகளே தரப்பட்டுள்ளன.)

தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரை மார்க்ஸிய இலக்கியப் பார்வையானது முதலில்(1940 -60களில்) சோவியத் ரஷ்யச்சூழல் சார் அநுபவங்களின் ஊடாகவே அறிமுகமானது என்பதே நாம் இங்கு கருத்துட்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும். அவ்வகையில், **சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்** சார்ந்ததான இலக்கியப் பார்வையே - அதாவது சோஷலிஸக் கட்டமைப்பை மனங்கொண்டதும் அவ்வகையில் வர்க்கச்சார்பு என்ற அணுகுமுறையை முன்னிறுத்துவதுமான பார்வையே - அன்று தமிழக மற்றும் ஈழச் சூழல்களில் கலை இலக்கியம் என்பவற்றுக்கான **மார்க்ஸியநோக்காக** அறிமுகம் எய்தியது.

(**சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்** தொடர்பாக இங்கு நாம் கவனத்துட்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய அம்சம், 'சோஷலிஸப் புரட்சி ஏற்பட்டு, அது அரசியல் அதிகாரநிலையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நாட்டில் அந்த அரசியலைக் கட்டிக்காக்கும் வகையில் கலை மற்றும் இலக்கிய வெளிப்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு வழிநடத்திநிற்கக்கூடிய கோட்பாடுஅது' என்பதாகும். அத்தகு புரட்சிகள் நிகழாத இந்தியா மற்றும் இலங்கை முதலிய நாடுகளில் முதலில் சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் சோஷலிஸம் தொடர்பான விழிப்புநிலை தோற்றவிக்கப்படவேண்டும். அதற்கேற்றவகையில் அழகியலுக்குரிய முதன்மையை அங்கீகரிப்ப தான **விமர்சன யதார்த்தவாதம்** இந்நாடுகளில் **மார்க்ஸியநோக்காக** முன்னிறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே மார்க்ஸியம் அறிமுகமான ஆரம்பக் கட்டத்தில் **சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்** முன்னிறுத்தப்பட்டமை ஒரு வரலாற்றுத் தவறு ஆகும். இக்கருத்தை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். மேலதிகவிளக்கத்திற்கு: கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நேர்காணல்கள் - 2003.பக் 237-38)

சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம் அறிமுகமான நிலையில் அத்தொடர்பில் உறுதிப்பாட்டுடன் இயங்கவல்ல வலிமையான ஒரு இலக்கிய அணியை அரசியல் இயக்கமொன்றுக்குரியதான கட்டுக்கோப்புடனும் உத்திமுறைமைகளுடனும் கட்டமைத்து வளர்த்தெடுக்க முற்பட்டது. தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் அன்றைய சூழலில் உருவாகி இன்றுவரை தொடர்கின்ற 'முற்போக்கு இலக்கிய அணி'கள் இவ்வாறான இயக்கநிலைப்பட்ட உணர்வுநுத்துவலினூடாக உருவாக்கம் எய்தியவையே என்பது இங்கு நாம் நினைவில் இருத்தவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

மேற்படி முற்போக்கு அணிகள் சார்ந்தியங்கிய இலக்கியவாதிகள் அனைவருமே மார்க்ஸியம் பற்றியும் அதனடிப்படையிலுருவான மேற்சுட்டிய **சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்** பற்றியுமான கோட்பாட்டுத் தெளிவுகளுடன் இயங்கியவர்கள் என்று

கூறுவதற்கில்லை. இயல்பான மனிதநேயம் சார்ந்த சமூகப்பார்வையுடன் அவ்வணிகள் சார்ந்து தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர்களும் உள். ஆனால் அவ்வணிகளை தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் முன்னின்று வழிநடத்தியவர்கள் - குறிப்பாக தமிழகத்தில் தொ.மு.சி ரகுநாதன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் மற்றும் நா.வானாமலை முதலியவர்களும் ஈழத்தில் கலாநிதிகள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி மற்றும் இ.முருகையன் முதலியவர்களும் - மேற்படி கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவும் அத்தொடர்பிலான தேடலுக்கமும் கொண்டவர்களாகச் செயற்பட்டவர்களாவர்.

இவ்வாறாக இயக்கநிலையிற் செயற்பட்ட இவர்களுக்கு, 'முற்போக்கு அணிசார்ந்தவர் களுடைய படைப்பார்வத்தை - அவர்களின் ஆக்கமுயற்சிகள் அழகியல் நிலையில் தன்னிறைவற்றவையாகக் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் உள்ளடக்கச் சார்பைக் கருத்துட்கொண்டு - உற்சாகமளித்துத் 'தட்டிக்கொடுத்து' வளர்த்தெடுக்க வேண்டியதான' இயக்கநிலைக் கட்டப்பாடு இருந்தது. அதனால், அவ்வாக்கங்கள் அன்றைய அழகியலாளர்களால் விமர்சிக்கப்படும் நிலைகளில் அவ்விமர்சனங்களுக்கு எதிராகத் தமது எதிர்ப்பைப் பதிவுசெய்யவேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருந்தனர். இவ்வாறான எதிர்ப்பு நிலைப்பாடானது அழகியலின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்கு அவர்களை இட்டுச்சென்றது. மேலே நாம் நோக்கிய **"முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்"** என்ற தலைப்பிலான கைலாசபதியவர்களின் கட்டுரையில் முன்வைத்த கருத்துக்கான பின்புலத்தை இவ்வாறுதான் எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அழகியலின் முக்கியத்துவத்தைப் பேசும் அனைவருமே 'வர்க்கப்பார்வை'யற்றவர்கள் என்பதாகச் சிந்திக்கும் எல்லைவரை கைலாசபதியவர்கள் சென்றமைக்கான அடிப்படைகள் இவைதான்.

இவ்விடயத்தில் கைலாசபதியவர்களைப் போன்ற அன்றைய மார்க்ஸியசார்முத் திறனாய்வாளர்களை மட்டும் நாம் விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்துவது முறையாகாது. அன்றைய அழகியற் சார்பினர் அன்று இயங்கிநின்ற நிலையும் இத்தொடர்பில் விமர்சனத்துக்குரியதேயாகும். குறிப்பாக க.நா.சு, சி.சு.செல்வப்பா மற்றும் வெங்கட் சாமிநாதன் முதலான அன்றைய அழகியலாளர்கள் பலரும் இலக்கிய ஆக்கங்களைப் பற்றிய பார்வைகளில் அவற்றின் அழகியல் அம்சங்களை மையப்படுத்திய தமது மதிப்பீடுகளைப் பதிவுசெய்வதோடுமட்டும் தம்மை எல்லைப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் என்பதே அவர்கள் மீதான விமர்சனம் ஆகும். இன்னொரு வகையில் கூறுவதானால் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்க அம்சம் மற்றும் அதற்கு அடிப்படையான சமூகத்தளம் என்பன பற்றி அவர்கள் கவனம் செலுத்தியவர்கள் அல்லர் என்றே கூறலாம்.

உருவம், உணர்ந்துமுறை மற்றும் வெளிப்பாட்டு முறைமை என்பன தொடர்பான ஆழமான

அப்பிராயங்களை முன்வைக்க முடிந்த அவர்களுள் ஒருசாரார், குறித்த இலக்கியம் உருவாவதற்குப் பின்புலமாக அமைந்திருந்த சமூகவாழ்வியல்பற்றியும் அதற்கும் குறித்த இலக்கிய ஆக்கத்துக்கும் உள்ள உறவுநிலைபற்றிப் பேசாமுற்படாதவர்களாக மட்டுமன்றிப் அப்படிப் பேசுவது 'திறனாய்வில் ஒரு அம்சம்' எனக் கருதாதவர்களாகவும்கூட இருந்தனர். இதற்கு க. நா. சு அவர்களின் வாக்குமூலமாக அமைந்த (நாம் முன்னைய கட்டுரையில் நோக்கியதான) பின்வரும் குறிப்பே தக்கதொரு சான்றாகின்றது.

"நான் ஒரு நூலையோ, சிறுகதையையோ இலக்கியம் என ஏற்றக்கொள்ளும்போது, அதை அதன் 'விஷயத்தைப் பொறுத்து' இலக்கியம் என்று சொல்வதில்லை - ஏனென்றால் விஷயம் என்பது இருக்கிறதே, அது வாழ்வுக்கும் இலக்கியத்துக்கும் பொதுவானதொன்று. வாழ்வு எது, இலக்கியம் எது என்று தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாது." எனத்தொடர்கிறது, அக்குறிப்பு. (எழுத்து: ஏப்.1959).

வாழ்க்கைக்கும் இலக்கியத்துக்கு முள்ள உறவைப்பற்றியோ முதலாவதிலிருந்து மற்றது எப்படிப் பிறக்கிறது என்பதையோ பற்றிய சிந்திக்கமுற்படாத நிலை இதில் புலனாகின்றமை வெளிப்படை. பரந்துபட்ட ஒரு சமூகத்தினின்று இலக்கியத்தை அந்நியப்படுத்தி ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் நிறுத்தி நோக்குவதான பார்வையே இது என்பதற்கு மேலதிக விளக்கம் தேவையில்லை.

இவ்வாறாக அழகியல் என்ற தளத்தில் குறுகிய எல்லைக்குள் நின்று இலக்கிய மதிப்பீடுகளை முன்வைத்து நின்றகாரணத்தால் க. நா. சு போன்றவர்களுக்கு முற்போக்காளர்களின் நோக்குநிலையான வர்க்கப்பார்வை மற்றும் அவர்கள் உள்ளடக்க அம்சத்துக்கு அளித்த முதன்மை என்பவற்றை உரியவாறு புரிந்தகொள்ள முடியாது போயிற்று.

அதனால் அவர்களுக்கு எதிரான தளத்தில் தம்மை இவர்கள் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டியவர்களானார்கள். முற்போக்காளரைப் போல இவர்கள் திட்டப்பாங்கான இயக்கநிலையில் இணைந்தியங்க முற்படாவிட்டாலும் சிறுசிறு குழுக்களாக நின்று சிற்றிதழ்களை மையப்படுத்தித் தமது அழகியல் நிலைப்பாடுகளைப் பதிவுசெய்து வந்தனர். இவ்வாறான முயற்சிகள் முற்போக்காளர்கள் மீதான கடும் விமர்சனங்களாகவும் வடிவுகொண்டன. இதற்கு முக்கிய சான்றாக அமைவது, வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்கள் 1970இல் **நடை** இதழில், கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களின் **தமிழ்நாவல் இலக்கியம்** என்ற நூலை விமர்சித்து எழுதிய **"மார்க்சின் கல்வையிலிருந்து ஒரு குரல்"** என்ற கட்டுரைத் தொடர். இத் தொடரில் அவர் மார்க்ஸியம் இயந்திரப்பாங்கானதும் காலாவதியானதுமான ஒருதத்துவம் எனக் குறிப்பிட்டதோடு, அத்தளம் சார்ந்தநிலையில் கைலாசபதியவர்கள் முன்வைத்த முடிவுகள் பலவற்றைக் கேள்விக்கும் உட்படுத்தினார்.

அவரது இத்தொடர் பின்பு அவருடைய ஒரு எதிர்ப்புக்குரல் என்ற நூலில் மீள்பதிவெய்தியது.

இவ்வாறு அழகியற்சார்பினர் தம்மீது எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்த சூழலில் அன்றைய மார்க்ஸியர் அழகியற் சார்பினருக்கெதிரான நிலைப்பாட்டை திட்டப்பாங்குடன் முன்னெடுப்பது தவிர்க்கமுடியாத தாயிற்று. இதனை க.நா.சு. குழு பற்றி கைலாசபதி அவர்கள் மல்லிகை இதழில் (70களின் நடுப்பகுதியில்) எழுதிய கட்டுரைத்தொடர் மூலம் தெளிந்துகொள்ளலாம். இத்தொடர் பின்னர் 1980இல் திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள் - க.நா. சு. குழு பற்றிஓர் ஆய்வு என்ற தலைப்பில் சிறுநூலாக வெளிவந்தது. க.நா.சு. குழு பற்றிய ஆய்வு எனக் குறிப்பிட்டிருப்பினும் க.நா.சு. என்ற தனிமனிதர் பற்றிய விமர்சனமாகவே இந்நூல் அமைந்தது. அதில் க.நா.சு.வை, 'இலக்கியம் தெரிந்தமாதிரி வேஷம் போடுபவ'ராகவும் 'கலை கலைக்காகவே' என்பதான பூர்ஷ்வாசித்தாந்தம் சார்ந்தவராகவும் கைலாசபதி இனங்காண்கிறார். மேலும் அதில் அவர், க.நா. சு. அவர்களின் அழகியல் சார்ந்த நிலைப்பாட்டை இந்திய வேதாந்த மரபுடன் தொடர்புபடுத்தி விமர்சித்துள்ளார். (மேலே முற்சூட்டிய கைலாசபதியின் நூல்பற்றிய வெங்கட் சாமிநாதனின் விமர்சனங்களுக்கு விடையளிப்பதான நோக்கில் மார்க்ஸியத் திறனாய்வாளரான எம். ஏ. நுஃமான் அவர்கள் "கைலாசபதியின் தமிழ்நாவல் இலக்கியமும் சாமிநாதனின் நூலும்" என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைத் தொடரை மல்லிகை இதழில் (அக. 1974-செப்.1975) எழுதினார் என்பதும் இத்தொடர்பில் இங்கு பதிவுபெறவேண்டிய ஒரு வாரலாற்றுக் குறிப்பாகும்.)

1960-70கள் காலப்பகுதியில் இலக்கியத்தின் அழகியலின் முக்கியத்துவம் என்ற அம்சம் முக்கிய

விவாதப் பொருளாக அமைந்ததென்பதையும் அதற்கான காரணிகளையும் மேலே இதுவரை நோக்கினோம். அன்றைய மார்க்ஸியரின் அணுகுமுறையானது சோஷலிஸ யதார்த்தவாதமாக அமையாமல் விமர்சன யதார்த்தவாதமாக அமைந்திருந்தாலோ அல்லது அன்றைய அழகியற்சார்பினர் மார்க்ஸியருக்கு எதிரான தளநிலைகளை மேற்கொள்ளாமல் ஆக்கபூர்வமான கலந்துரையாடல்களை நிகழ்த்தியிருந்தாலோ அன்றைய தமிழ்த் திறனாய்வியல் வரலாறானது வேறொரு ஆரோக்கியமான புதியபாதையில் சென்றிருக்கக்கூடும்.

எவ்வாறாயினும் 70களின் பிற்பகுதியிலிருந்து விவாதச் சூழலானது வேறொரு தளம் நோக்கி நகர்வதை நோக்கமுடிகிறது. அழகியற் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக மார்க்ஸியர் அழகியற் சார்பினருடன் விவாதங்கள் மேற்கொண்ட நிலை மாற்றமடைந்து அவர்கள் (மார்க்ஸியர்) தமக்குள் தாமே விவாதங்கள் மேற்கொள்ள முற்பட்டமையே இந்த நகர்வு ஆகும். அதேவேளை 60களிலிருந்தே அழகியல் என்ற பார்வைக்கு அப்பால் ஆன்மிகம் என்ற தளம் சார்ந்த ஒரு திறனாய்வுச் சிந்தனையும் இவ்விவாத வரலாற்றில் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஈழத்தில் மு. தளையசிங்கம் அவர்கள் முன்வைத்த 'மெய்யுள்' என்றகோட்பாடே அது. மனித விடுதலைக்கு வர்க்கவேறுபாடு பற்றிப்பேசும் மார்க்ஸிய அணுகுமுறைமட்டுமே போதாது என்பதும் அதைனைத் தாண்டி அகநிலைக் குணவேறுபாடுகளைக் களைவதான நிலைவரை மனித சிந்தனை செல்லவேண்டும் என்பதுமான நோக்கினடியாக உருவான இக்கோட்பாடு மேற்சூட்டிய விவாதச் சூழலுக்கு வேறொரு தளபரிமாணம் தருவதாக அமைந்தது. இவை பற்றி அடுத்த கட்டுரையில் நோக்குவோம். (தொடரும்)

திருமாறன் - மீரா

மணமக்களை வாழ்த்துகிறோம்!

பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகரும் பதிப்பாசிரியருமான புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் தம்பதிகளின் புதல்வி மீரா அவர்களுக்கும் திரு. திருமதி யோகநாதன் அவர்களின் புதல்வன் திருமாறன் அவர்களுக்கும் 11.4.2012 புதன்கிழமை அன்று சிங்கப்பூர் அரசகேசரி சிவன் ஆலயத்தில் திருமணம் நிகழவுள்ளது.

மணமக்கள் சகல செல்வங்களையும் பெற்று நீடுழி வாழ்கவென ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

இப்ப வித்தியனைப் போன்ற பொடியனுக்கு யாழ்ப்பாணம் வந்து காரியம் முடிப்பதென்பது சரியான கஸ்ட்டமாகவே இருந்தது. முன்பென்றால் போட்டர் சைக்கிளில் சென்று அலுவல்கள் முடித்து வரலாம்.

இப்பவெல்லாம் அப்பிடி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நூறு மீற்றருக்கு ஒரு செக்கிங். 'ரபிக்' கடுமையாக நின்று கொண்டிருக்கும். வித்தியனுக்கு 'லைசன்ஸ்' உடம் இல்லை.

கச்சேரி வந்த வித்தியனுக்கு கால் கைகள் கடுத்துக் கொண்டன. நல்லாகவே களைத்து விட்டான். பயணம் அலுப்பாக இருந்ததைவிட, இந்தப்பயண அனுபவம் என்பது அரையண்டமாக அவனுக்கிருந்தது.

அந்தக் கண்டினுக்குள் நுழைந்து ஒரு சோடா குடிக்கலாம் என்று நினைத்தான். நேரத்தைக் கருத்தில் அழுத்தி விரைந்து 'செயற்பட்டான்'.

உள்ளே சென்றவன் விண்ணப்பப் படிவத்துடன் வெளியேறினான். மூன்று பிரதிகள் தேவை! முத்திரை வாங்குவதற்காக வெளியே வந்து வீதி வழி நடந்தான்.

அவனை ஒரு உருவம் வழி மறித்தது. மெல்லிய உயர்ந்த உருவம்! மிகவும் வாடிய முகம்! பொது நிறம்! கன்னம் குழி விழுந்திருந்தது! தலைக் கேசங்கள் அழுக்குப்படிந்திருந்தன; அவை சீரற்ற முறையில் கலைந்திருந்தன.

கறுத்த ஜீன்ஸ்; மெல்லிய நீலநிற அரைக்கைச் சேட் உடுத்திருந்தான்! இரண்டும் நிறம் வெளிறி கசங்கியிருந்தன. இத்தனைக்கும் அவனுக்கு வயது இருபத்திரண்டு; இருபத்திமூன்றிருக்கும்.

"தம்பி..! தம்பி..! விண்ணப்பப் படிவம் நிரப்புவதெண்டால் என்னட்டை தாங்கோ!" என்று வித்தியனிடம் கெஞ்சினான்.

"இல்லை..! இல்லை..! நான் நிரப்புவன். இப்ப நான் முத்திரை வாங்கப் போறேன்!" என்று வித்தியன் பதிலுரைத்தான். வந்தவனின் முகம் கருக்கிக்கொண்டது.

வித்தியன் அப்பால் நகர்ந்து சென்றான். வித்தியனிடம் கெஞ்சியவன் பெரியதொரு ஏமாற்றத்துடன் வேறு வாடிக்கையாளர்களைத் தேடித் தொடங்கினான்.

அங்கு வித்தியன் காணும் சம்பவங்களும்; வித்தியன் செய்துகொள்ளும் படிமுறையான செயல்களும் புதியனவாகவே வித்தியனுக்குத் தோற்றின.

முத்திரை வாங்கி வந்தவன் பிரமாண்டமாகத் தெரியும் அந்த உணவுவிடுதியை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். பிறகு கை மணிக்கட்டைத் திருப்பி நேரம் பார்த்தான். நேரம் 11.35.

விறுவிறுவென்று உணவு விடுதிக்குள் புகுந்தான். இருக்கையில் இருந்தான்.

"கொக்கபடி ஒண்டு தாங்கோ" என்று கட்டளையிட்டான்.

விசாலமான அந்த உணவு விடுதியில் நிறையக் கூட்டம் இருந்தது. அனேகமானோர் சிற்றுண்டி அயிட்டங்களுடன் சோடா வகைக் குளிர்மானங்களை அருந்தி தாகம் தீர்த்தனர். ஒரு சிலர் மட்டும் தேநீர்; பால் என்று அருந்தினர்.

மதியச் சாப்பாட்டுக்காக உள்ளே மீன், இறைச்சிகளை எண்ணெயில் போட்டு பொரித்தனர். அந்தப் பொரியல் வாசம் விடுதியெங்கும் மணம் பரப்பியது. வித்தியனின் நா ஊறிக் கொண்டது. 'இண்டைக்கு மதியம் இங்கேயே சாப்பிடுவம்' என்று முடிவும் எடுத்தான்.

அவன் முன்னே ஸ்ரோவுடன் கொக்கபடி இருந்தது. அதை அருந்தியபடி இருந்தான். நடந்து முடிந்த ஒரு சம்பவம் வித்தியன் நினைவில் வந்து போயின.

அன்று அவனுடைய மாமா சிவராசாவின் இளைய மகளுக்கு சாமத்தியத் தண்ணி வார்வை! நேரம் சுமார் இரவு ஏழு மணியிருக்கும். அங்கு சமூகம் தந்த எல்லோரும் குடும்பம், குடும்பமாக போட்டோ எடுப்பதில் ஆர்வமாக நின்றனர்.

வித்தியனும், அவனது நண்பர்கள் இருவரும் வீட்டின் பின்புறக் காணிக் குள் பதுங்கி நின்றனர். பின்பக்க வேலி பூவரசுக்கொம்பில் கோழிகள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தன. மனித நடமாட்டம் உணர்ந்த அவை 'கொக்' 'கொக்' என்று அருட்டிக்கொண்டன.

"உஷ்" என்றான் வித்தியன். மற்ற இருவரும் சைலன்ஸ்சாக நடந்தனர்.

வித்தியனின் தோளில் ஒருவன் ஏறி இருந்து கொண்டான். குந்தியிருந்த வித்தியன் தோளில் இருந்தவனுடன் எழுந்தான். மற்றவன் ஆள் நடமாட்டங்களைக் கவனித்தான். வித்தியன் ஓரளவு நிமிர்ந்து நின்றான். தோளில் ஏறியவன் சரியான பாரம். வித்தியன் கஸ்ட்டப்பட்டு தாங்கி நின்றான்.

வித்தியனின் தோளில் இருந்தபடியே கோழிகளின் இருப்பிடத்தை அவதானித்தான். அதில் உள்ளவற்றில் பெரிய உருவம் பார்த்து கழுத்துப்பிடி பிடித்தான். பிடிபட்ட கோழி சத்தம் போடவில்லை. இறக்கைகளை 'பட பட' என்று அடித்துக் கொண்டது. மற்றயவை "கொக்கறோ, கோ... கொக்கறோ.." என்று பெரியதொரு சத்தத்துடன் பறந்து தப்பிச் சென்றன.

பக்கத்து வீட்டு வேலுப்பிள்ளை ஐயா "தாற்றா அது! புடியாப்..! புடியாப்..!" என்று சத்தம் மட்டும் போட்டார். ஆனால் அவர் வெளியே வர நினைக்கவே இல்லை.

வித்தியனின் அதிரடிப்படை சாதூரியமாகத் தப்பிச் சென்றது. நேராக திருப்பதிச் சித்தப்பா வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

"கள்ளக்கூட்டங்கள்..! இண்டைக்கும் களவெடுத்துக் கொண்டு வந்திட்டாங்கள் போல" தங்கராணிச் சித்தி நகைச்சுவையோடு பேசிக் கொண்டார்.

ஊரில் எங்கேயும் கல்யாண வீடு; சாமத்திய வீடென்றால் உப்பிடித்தான் கோழிகள் களவு போகும். உது தங்கட ஊர் பொடியள் முசுப்பாத்திக்கு செய்வதென்றும் சனத்துக்குத் தெரியும். நெடுகிலும் இப்படி நடப்பதில்லைத்தானே!

இதனால் ஆரும் ஆரையும் பேசமாட்டார்கள். அதுக்காக பொடியள் கள்ளப் பொடியளும் இல்லை. பொடியள் தரவளியில் கோழிகைகளைக் களவாகப் பிடித்துச் சாப்பிடுவதிலும் ஒரு தனி சுகமும்; சந்தோசமும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

திருப்பதிச் சித்தப்பாவுக்குப் பிள்ளைகளும் இல்லை. இரண்டு பேருக்கும் அறுபது வயதுக்கு மேல் இருக்கும். ஊர்ப்பொடியன் எல்லாருக்கும் அவர்கள் இருவரும் சித்தப்பாவும், சித்தியும்தான்.

சித்தப்பா கோழியை உரித்துச் சுத்தம் செய்து கொடுத்தார். வித்தியன் விறு விறுவென நோண்டினான். மற்றவன் வெங்காயம், பச்சை மிளகாய்களை மள மளவென அரிந்தான்.

மூன்றாமவன் தேங்காய் துருவி எடுத்து அவற்றை நீர் விட்டு கசக்கிப் பிழிந்து கொண்டிருந்தான். பிழிந்த பால்களை முதலாம்பால்; இரண்டாம் பால்; மூன்றாம் பால் என வேறு வேறு பாத்திரங்களுக்குள் விட்டுவைத்தான்.

சித்தப்பா இரு கால்களையும் நீட்டி இருந்துகொண்டு மாக்குழைத்து பிட்டு அவித்தார்.

இவை எல்லாவற்றையும் வேடிக்கையாகப் பார்த்தபடி சித்தி பாய் இழைத்துக் கொண்டிருந்தார். சித்தி அடுப்படிப் பக்கம் கிட்ட வரவே இல்லை.

கோழிக்குழம்பு 'கொத..கொத..' என்று அவிந்து கொண்டிருந்தது. சித்தப்பா அதற்குள் இறைச்சிச் சாமான் தூளைப் போட்டதும் கறி வாசம் 'கம.. கம..' என்றிருந்தது. பொடியனுக்கு வாய் ஊறிக் கொண்டு வந்தது.

"எப்பவடா முடியும் ஒரு பிடி பிடிக்கலாம்" என மூவரும் தங்களுக்குள் அங்கலாய்த்தனர்.

அவித்த பிட்டுகள் தட்டுப்பெட்டிக்குள் பரவி இருந்தன. அவை நல்ல உதிர்ந்த பிட்டுகள்; மிகவும் பதமான பிட்டுகள். பாரக்க மிக அழகாய்த் தெரிந்தன.

சித்தப்பா ஆளுக்கொரு மாயின் கோப்பைகளைக் கழுவிக் கொண்டு வந்தார். அவர்கள் மூவரும் அதை வாங்கிக் கொண்டனர். தங்களுக்கான சாப்பாடுகளை தாங்களே பரிமாறி மகிழ்ந்தனர்.

சித்தப்பா கை, கால்களைக் கழுவிக் கொண்டு வந்தார். சுவாலையுடன் எரியும் கைவிளக்கைத் தூக்கி தன் வாயில் உள்ள சுருட்டைப் பத்த வைத்தார். புகையை நன்கு இழுத்து வெளியே விட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கு அது ஒருவித சுகத்தைக் கொடுத்தது.

இனி சித்தப்பா எதிலும் கலந்து சிறப்பிக்கமாட்டார்.

சித்தப்பா உப்பிடித்தான். பொடியனோடு சேர்ந்து உதவிகள் செய்வார். சாப்பிடுவதில் மட்டும் தனித்துவிடுவார்.

சாப்பாடு முழுவதையும் பொடியனே சாப்பிட வேண்டும் என்று கண்டிப்பிடுவார். தானோ.. தனர் மனிசியோ.. அதில் கலந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

உந்த மாதிரியான நேரங்களில் பொடியனுக்கு ஒத்தாசை செய்வதில் அவருக்கு மனதில் ஒரு மகிழ்ச்சி அவ்வளவுதான்!

வித்தியன் நினைவுகளிலிருந்து மீண்டான். அந்தச் சம்பவங்களை நினைத்துச் சந்தோசம் அடைந்தான். கோழிக்கறியின் அதே 'கம... கம...' வாசம் இந்த விடுதியிலும் இப்ப வீசியது.

சோடா குடித்து முடிந்ததும் அங்கிருந்து வெளியேறினான். வெளியே வந்து அலுவலகம் நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தான்.

முன்னர் தன்னை வழிமறித்தவனைச் சுற்றி நான்கு பெண்களும், இரண்டு வயது போனவர்களும் கூழ்ந்து நிற்பதை அவதானித்தான்.

ஒரு விண்ணப்பம் நிரப்பிக் கொடுத்தால் அலுவலகத்துக்கு பத்துரூபா கிடைக்கும். தன்னை வழிமறித்தவனுக்காக இரங்கிக் கொண்டான். அவன் தன்னிடம் கெஞ்சியதன் அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டான், வித்தியன்.

வித்தியன் அப்பால் சென்று அலுவலகத்துள் நுழைந்தான். விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்தான். பிறப்புப் பதிவின் அவசரத் தன்மையையும்; தன் போக்குவரத்துச் சிரமத்தையும் வித்தியன் சொன்னான். அவனின் கதை கேட்ட அப்பகுதிக்குப் பொறுப்பான அக்கா இரங்கிக் கொண்டார்.

"தம்பி இரண்டு மணி போல வாங்கோ தரலாம்" என்றார்.

வித்தியனின் உள்ளம் நெருப்புத் தணல் மேல் நின்று குளிர் தண்ணீருக்குள் குதித்தது போல் இருந்தது. "தான்ங்ஸ் அக்கா.. தான்ங்ஸ்." என்றான்.

வித்தியனுக்குப் பசி வயிற்றை விறாண்டியது. நேரே அதே உணவுவிடுதிக்குப் போனான். அதே கோழிக்கறி வாசம் மணம் வீசிக் கொண்டுதான் இருந்தது. வித்தியன் அந்தச் சாப்பாட்டு மேசை முன் இருந்த கதிரையில் இருந்தான். சர்வர் வந்தான்.

"என்ன சாப்பாடு வேணும்"

"கோழிக்கறிச் சாப்பாடொண்டு தாங்கோ"

சர்வர் வலு துரிதமாகச் செயற்பட்டான். ஓடர் கொடுத்துவிட்டு வந்தவன்; மேசையைச் சுத்தம் செய்தான். பின்னர் கையைக் கழுவிவிட்டு குடிப்பதற்குத் தண்ணி கொண்டு வந்து அந்த மேசையில் வைத்தான்.

வித்தியனும் எழுந்து சென்று கை கழவி; வாயிற்குள் நீர்விட்டு வாயை அலசி கொப்பளித்துவிட்டு வந்து இருந்தான்.

அவன் வந்து இருக்கவும் சாப்பாடு வரவும் நேரம் சரியாக இருந்தது.

சோற்றின் ஒருபகுதியை கோழிக்குழம்பு பரவி மூடியிருந்தது. இறைச்சித் துண்டுகள் நிறைந்து காணப்பட்டன. சதையுடன் சேர்ந்த ஒன்றிரண்டு எலும்புத் துண்டுகளும் காணப்பட்டன.

அதன் அருகாக கத்தரி வெள்ளைக்கறி; பருப்பு மஞ்சள்க்கறி; மற்றும் வெங்காயச் சம்பல். இப்படியாக அந்த உணவு மிக அழகாக இருந்தது.

வித்தியன் குழைத்துச் சாப்பிடத் தொடங்கினான். சாப்பாடு நல்ல ருசியாக இருந்தது. சாப்பாட்டின் சுவையை ரசித்துக்கொண்டே "ஒரு கொக் மீடியம் தாங்கோ" என்றான்.

அடுத்த கணம் அந்த சர்வர் கொக் மீடியத்துடன் வந்து நின்றான். ஸ்ரோவினை வாயிற்குள் வைத்து சோடாவை உறிஞ்சிக் குடித்தான். அதன் சுவையின் இன்பமழையில் நனைந்தான் வித்தியன்.

"போ அங்காலே..! சும்மா விளையாட்டா விளையாடுறாய்" முதலாளி சினந்து பேசினார்.

வித்தியன் குனிந்த தன் தலையை உயர்த்தி; யார்? என்ன பிரச்சினை? என்பதை அவதானித்தான்.

அதே மெலிந்த உருவம்! அவனே தான்! ஒரு விண்ணப்பம் நிரப்பிக் கொடுத்தால் பத்துரூபா கிடைக்கும் என்று அந்தக் கச்சேரி வாசலில் அலைந்து திரியும் அவன்தான்.

அவன் முதலாளியிடம் கெஞ்சி நின்று கொண்டிருந்தான்.

“இஞ்சருங்க ஐயா! எண்போரூபா இதில இருக்கு. இதை வைச்சுக் கொண்டு ஒரு கோழிக்கறிச் சாப்பாடு தாங்கோ! பிள்ள்!” என்றான்.

அவனைப் பார்த்தால் பாவமாயும் இருந்தது.

“கோழிக்கறிச்சாப்பாடு நூற்றியிருபோரூபா! நட... நட... உப்பிடயெண்டால் நாலு நாளேல நான்கள் கடையை மூடிப்போட்டு வீட்டிலதான் இருக்க வேணும்” முதலாளியின் பேச்சு கடுமையாக இருந்தது. ஒருவனின் மானத்தை அவமானமாக்குவதாகவும் இருந்தது. அவன் மனது நல்லாகவே சுழன்று போனது. வெக்கிப் போனவனாகத் திரும்பினான்.

அவன் கச்சேரி வாசலில் நின்று விண்ணப்பம் நிரப்பிக் கொடுத்து சிறுவருமானத்தைப் பெற்ற காலம் தொடக்கம் இதே உணவு விடுதியில்தான் சாப்பிடுவான். சாப்பிடுவதென்ன ஒரு தேநீரும் போண்டாவும் எடுத்துக்கொள்வான். எப்பவாகிலும் ஒரு நாள் மரக்கறிச் சாப்பாடு மட்டும் சாப்பிடுவான். அந்த நேரங்களில் எல்லாம் தனக்கு அருகாக இருந்து மீன்கறிச் சாப்பாட்டையே; கோழிக்கறிச் சாப்பாட்டையோ ருசித்து ரசித்துச் சாப்பிடுபவர்களைப் பார்த்து மனதுக்குள் ஆசைப்படுவான். தன் உழைப்பின் வீரியத்தைக் கூட்டி ஒரு நாளைக்கென்றாலும் இதே உணவு விடுதியில் வாசமான கோழிக்கறிச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட வேண்டும் என நினைப்பான்.

இப்படி அவன் ஆசைப்பட்டு உழைப்பான். வீட்டின் அடுத்த நாள் செலவு தொகையைக் கருத்தில் நிறைப்பான். வெள்ளிக்கிழமையென்றால் அவன் இன்னும் துடிமமாகச் செயற்படுவான். சனி, ஞாயிறு லீவு, அந்த இரண்டு நாள் செலவுக்காக வெள்ளிக்கிழமைகளில் அவன் கடுமையாக உழைத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

அவன் இப்படி உழைக்கும் நேரங்களில் வீட்டுச்செலவுத் தொகை போக ஒரு பத்து ரூபாத் தானை தன் ஒரு நாள் சேமிப்பாக எடுப்பான். மிகுதிப் பணம் அனைத்தையும் தன் தாயிடம் கொடுத்து விடுவான்.

ஒரு நாளைண்டாலும் அந்தக் கடையில் கோழிக்கறிச் சாப்பாடு சாப்பிட வேண்டும் என்ற அந்த அவா அவனை மேலும் மேலும் அவசரப்படுத்தின. தொண்ணூறு ரூபா சேர்த்து வைத்திருந்தான். அடுத்த நாள் இன்னுமொரு பத்து ரூபாவைச் சேர்த்தால் இருபது ரூபாவிருக்க் கடனைச் சொல்லிச் சாப்பிடுவம். எப்படியோ நாளைக்குக் போழிக்கறியோடு சாப்பிடுவேன் என்று நினைத்திருந்தான்.

“அண்ணா..! அண்ணா..! நாளைக்கு எல்லாரும் கொம்பாஸ் கொண்டு வரோணுமாம். அப்பிடிக்க

கொண்டு வராதவர்களை வெளியே பிடிச்சு விடுவேனாம். கணித சேர் சொன்னவர். அவர் ஒரு பொல்லாதவர்.” என்றான் அவன் இளைய தங்கை.

தங்கை, தன் வகுப்பறையில் அவமானப்படுவான் என்ற பயம் அவன் நெஞ்சைத் தைத்தன. தன்னிடமிருந்த அவ்வளவு பணத்தையும் தன் தங்கையின் கையில் கொடுத்து அனுப்பினான். கலங்கியிருந்த தன் கண்களைத் துடைத்த வண்ணம் அவள் ஓடிச் சென்றாள்.

இப்படி ஒவ்வொரு தடவையும் அவன் ஆசைப்பட்டுப் பணத்தைச் சேர்ப்பான். பின்பு ஏதோ ஒருவகையில் அந்தப் பணம் அந்த வீட்டில் அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வைத்து விடும்.

அவன் கோழிக்கறி சாப்பிடாதவன் அல்ல! அந்த உணவு விடுதிச் சாப்பாட்டைப்பற்றி பலரும் பல விதமாகப் புகழ்வார்கள்! அதை இவன் காதுகள் கேட்டிருக்கின்றன! அது மட்டுமல்லாமல் அங்கு தேநீர் அருந்தும் நேரம் சாப்பாட்டின் வாசனையை முகர்த்திருக்கிறான். அவன் ஆசைப்பட்டான்! இங்கே ஒரு நாளாவது கோழிக்கறியோடு சாப்பிட்டு விடவேண்டும் என்று!

ஆனால் அவனின் அந்த நீண்ட எண்ணம் இப்பவும் கலைந்திருந்தது. உள்ளம் முள்ளில் விழுந்த பழஞ்சேலையாக படக்கென்று கிழிந்து போனது. அவன் மனம் சோர்ந்தவனாக மெது மெதுவாக அசைந்து நடந்தான். மனதுள் பலத்த அவமானங்களால் தாக்கப்பட்டதன் மறுதாக்கமாக அது இருந்தது.

அவனின் நிலை கண்ட வித்தியனுக்கு சாப்பிட மனம் ஏவவில்லை. உடனடியாகவே வித்தியனின் மனம் செயற்பட்டது.

“அண்ணை! இந்த அண்ணைக்கும் ஒரு கோழிக்கறிச் சாப்பாடு குடுங்கோ! நான் ‘பே’ பண்ணன்.” வித்தியனின் இந்த வார்த்தை கேட்டு அவன் திரும்பிக்கொண்டான். உள்ளம் மகிழ்ந்தவனாகக் காணப்பட்டான்.

வித்தியன் கை அசைத்து அவனைக் கூப்பிட்டான். அவன் வித்தியன் அருகாக வந்து நின்றான். வித்தியன் தனக்கு முன்னுள்ள கதிரையைக் காட்டி “இதில உக்காருங்க” என்றான்.

அவன் வித்தியனின் முன் அமர்ந்தான்.

வித்தியன் சிறு புன்னகையொன்றை அன்பாக வீசினான்.

அவன் மனக்கல்டப்பட்டான். பின்னர் ஒருமாதிரி அதில் உட்கார்ந்தான். அவனுக்கும் கோழிக்கறிச் சாப்பாடு வந்தது. சாப்பிடத் தொடங்கினான்.

சாப்பாடு நல்ல ருசியாக இருந்தது என்பதை சாப்பாட்டை அவன் மெல்லும்போது ஏற்பட்ட வாய் அசைவும் அவன் முகமலர்ச்சியும் துருத்திக் காட்டி நின்றன.

வித்தியனின் வயிறு நல்லாகவே நிறைந்து கொண்டது.

இலக்கியப் பக்கம் தலைசாய்த்து நிற்கிறார்கள். மற்றவர்களை மலம் பாடப்படுத்தக்கொண்டு மல்லுக்கட்டிக்கொண்டு கிடப்பதோடு பஜகோவிந்தம், இந்தப் பக்கத்திற்கு அரோகரா.

ஏதோ அத்தி பூத்தாப் போல் ஏதாவது நூல்கள் வெளியீட்டில் அவர்களின் தலைக்கற்றுப்புத் தெரியும். மைக்கைக் கொடுத்து விட்டால் சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் ஒரு ஜோக்கை சொல்லிவிட்டு அவர்களாகவே தொந்திரி குலுங்க குலுங்க சிரிப்பார்கள். இவ்வளவிற்கும் சம்பந்தப்பட்ட நூலைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். பாவம் படிக்க நேரமில்லை.

அழைத்து வந்தவர்கள் மட்டும் என்ன ஈகோவில் குறைந்தவர்களாக இல்லை. நூலைப்பற்றி பேசினால் என்ன பேசாவிட்டால் என்ன அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி இவ்வாறு எங்கள் ஆசான் என்ற பெருமதித்தொடு சபையை பாப்பார்கள். ஆசானைக் காட்டி பெருமை தேடுவதில் இப்படி ஒரு ஜார்ரா கூட்டம் நம் வாழ்வியலைச் சொல்லவும் இலக்கியத்தை வளர்க்கவும், 'வந்து சேர்ந்தாங்கடா சாமி துண்டக் காணோம் துணியைக் காணோம் என்று ஓடலாம் போலிருக்கிறது. (தொடரும்)

எங்கள் வாக்கு பாவாடைக்கே !

சாருநிவேதிதா, சஜாதா, கல்யாணி இவையெல்லாம் நாம் அறிந்த படைப்பாளிகளின் பெயர்கள்தான். இவர்களில் முன்னவர் இருவரும் புகழ் பெற்ற படைப்பாளிகள். கல்யாணி புகழ்பெற்ற கல்விமான்; பேராசிரியர்.

சரி, இப்ப இவர்களுக்கிடையே என்ன வந்தது என்று தலைச் சொரிச்சல், விசயம் வேறொன்று மில்லை. இவர்கள் ஆண்களா? பெண்களா? என்று மண்டையை பிடித்துக் கொண்டிருந்தார் நான்.

ஆண்கள் தான் என்பது என்பதில். தமிழக பெரும்பாலான தமிழ்ப் பெயர்கள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கு மாகவிரக்கிறது.

அன்னக்கிளி, நாகரத்தினம், கல்யாணி, பாவாடை, மாமிமுத்து, முத்துப்பேச்சி, சம்பங்கி, ஆவுடையா, சொர்ணம் இப்படி ஆலம் விழுதென எக்கச்சக்கம். இத்தயைக பெயர்களைக் கொண்டவர்களின் சுவையானதோர் உரையாடல். 'விஜே' தொலைக் காட்சியில். புகழ்படைத்த தொலைக்காட்சி வருணனையாளர் கோபிரத்தினத்தலைமையில் இடம்பெற்றது.

அன்னக்கிளி போன்ற பெண்மணிகளின் பெயர்களைக் கொண்ட ஆண்களின் உள்ளக்குழறல்களும் வேதனைகளும் சமூகத்தின் நேரடியான கிண்டல் மொழிகளினால் மனம் குன்றிப்போய் தாழ்வுச் சிக்கல்களுக்குள்ளான கதைகள்! நம் பெற்றோர் இன்னும் பின்தங்கிய சமூக மரபுகளிலிருந்து வெளியேறவில்லை என்ற உண்மைகளை வெளியீட்டுதல்பவையாக இருந்தன.

எழுத்தாளர் சாரு நிவேதிதா நடுவராகக் கலந்து கொண்டார். அவர் சில சுவையான அநுபவங்களை பகிர்ந்தார். அது அவருடைய புனைபெயர் அவ்வளவு தான். சொந்தப் பெயர் அறிவழகு. பெற்றோர் ஏண்டா இந்த பெயரை வைத்தார்கள் என்ற துக்கத்தில்தான் நிவேதிதா என்று வைத்துக்கொண்டு பின்னர் நக்ஸலைட் தலைவர் சாரு மகம்தானின் தலையை மட்டும் கொய்துகொண்டு சாரு நிவேதிதா என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

அடக்கடவுளே! அறிவழகு நல்ல பெயர்தானே அதற்கென்ன கேடு வந்தது? விசயம் இதுதான் பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் இந்த அறிவழகி அவரை ஆட்டி வைத்துவிட்டது.

நன்மை மட்டும் சொல்வோம். வகுப்பறைக்கு இன்ஸ்பெக்டர் வந்துவிட்டால் ஏலே! உன் பெயர் என்ன? எம். அறிவழகியா நல்லது நல்லது அழகாகத்தான் இருக்கே, அறிவு இருக்கன்னனு பார்ப்போம் என்று எந்த பேராசியனாலும் பதில் சொல்ல முடியாத கேள்வியை கேட்டுத் தொலைப்பார். திரு. திரு! வென முழிக்கப் பூ இம்புடு தானா என்று கிண்டலடிக்க கொல்! லென்ற சிரிப்பொலியில் மாணவர் கூட்டம் கூத்தாடும்.

சம்பங்கி என்றொருவர், எங்கே போனாலும் தன் பெயரை சொல்லவே தொடை நடுங்குவார். சென்னால் முன்னாலிருப்பவர் கிலோ என்னவிலை என்றுதான் கேட்பார்.

இன்னொருவர் பேரம் போர்த்தி கண்ட பின்னரும் தன் பெயரைச் சொல்லவே கூனிக்கொடுக்கிப் போவார். 'மூதேவி என்று வைத்ததால் யார்தான் நிண்டு நிமிர்ந்து நின்று கம்பீரமாக மூதேவி என்பார்கள்.

அம்மா அப்பாவை இன்றும் நினைந்து நரநர வென பல்கலைக்கழகப்பார்.

'ஏன்மா வேறு பேரே கிடைக்கவில்லையாம்மா' அழகு வழுவாராம். உடனே அப்பரு வெடுக்கென எழுப்பி 'அடப்பாவி 'மூதேவி' ன்னா மூன்று தேவியர்ன்னு அர்த்தம் என்று தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதுவதுபோல விளக்கம்; அடிச் செருப்பாலே என்று எகிறிக்குதித்து விடுவாராம். உண்மைதானே? போயும் போயும் தேவியர் பெயரை தவமிருந்து பெற்ற ஆணுக்கு கூட்டலாமா?

அன்னக்கிளி என்று பெயர் கூட்டப்பட்ட ஆண்மகன் ஒருவன் அலனுக்கிடைத்த இம்சைகளால் வாழ்வில் பெரும்பகுதியை அழுதே தீர்த்துவிட்டான். இப்படியும் ஒரு பெண் பெயரை வைத்து விட்டாக்களே என்ற பெருங்கவலை அந்த ஆண்மகனுக்கு ஒருநாள் அவன் எதிர்கொண்ட சம்பவம் அவனை மறுமலர்ச்சி கொள்ள வைத்துவிட்டது.

ஒரு நாள் ஓர் அரச அலுவலகத்திற்கு சென்றபோது அதனை எதிர்கொண்டான். அந்த அலுவலகத்தில் ஒரு நிருவாகக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பெரும் நிருவாகிகளை தோந்தெடுக்கும் தோத்தல் நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இதென்னடா சங்கடம் என்று சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். பதவிக் கான போட்டியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் படங்களோடு வாக்குகள் கேட்டு அறிவித்தல்கள் ஒட்டப்ப்புருந்தன.

ஓரிடத்தில் அன்னக்கிளி மூச்சடைக்கும் போல் திகைத்து நின்றுவிட்டார்.

'உங்கள் வாக்குகளை பாவாடைக்கே அளியுங்கள்' 'பாவாடையை வெற்றி பெறச் செய்வோம்' என்ற வாக்கியங்களால்தான் அன்னக்கிளி திகைத்துப் போனார். ஏனென்றால் பாவாடை என்ற பெயர் கொண்ட அந்தப் போட்டியாளர் ஓர் ஆண்மகன்.

ஆகா! இந்த மாதிரி பெயர் கொண்டவர்களெல்லாம் சமூகத்தில் உயர்ந்த பதவிகளில் இருக்கிறார்களே அன்னக்கிளியான எனக்கு என்ன வந்தது கேடு! என்று முடிவெடுத்து விட்டார். பேரு என்னடா பேரு என்று துணிச்சல் கொண்டாவிட்டார். அன்னக்கிளி கம்பீரமாக இப்பொழுது சிறகடிக்கிறது.

'மனவலிமை சகலரோக நிவாரணி என்று சித்தர்கள் பாடி வைத்திருக்கிறார்களே! அது இதுதானோ?

நீடிக்கிறது. தேடிவரும் அழைப்பை ஏற்று தேசியரீதியில் உழைக்க ஜெயலலிதா நிச்சயம் முன்வருவார் என்பது அரசியல் விமர்சகர்களின் மனக்கணக்காகும்.

ஆய்வு நடத்தும் சித்தர்!

கடலூர் மாவட்டத்தில், புண்ணிய நதிகளில் ஒன்றான யமுனை நதிக்கு ஒப்பான தென்யமுனை என்று போற்றப்படும் வெள்ளாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள ஒரு புகழ்மிகு திருத்தலம், திட்டக்குடி ஆகும். இங்குதான் பிரம்ம தேவனின் மகனான வசிஷ்ட முனிவர் தங்கி, தவம் செய்தார். கற்புக்கரசியான அருந்ததியை மணந்தார் என்பது மட்டுமல்ல, வசிஷ்ட முனிவர், ராஜரிஷி பட்டத்தை இங்குதான் பெற்றார் என்பதுடன் பகவத கீதைக்கும் மேலான 'ஞானவசிட்டம்' எனும் ஞான நூலை இயற்றி, இராம பிரானுக்கு உபதேசம் செய்ததும் இங்குதான். வெள்ளாற்றின் மற்றொரு பெருமை, தட்சனின் யாகத்தில் எழுந்த பாவங்களைப் போக்க சப்தரிஷிகள் இந்த வெள்ளாற்றின் ஏழு துறைகளிலும் நீராடியதுதான். பிரம்மதேவன் தனது மகனான வசிஷ்டருக்கு பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உபதேசித்த ஸ்தலமும் இங்குதான் உள்ளது.

சித்தர்கள் ஆய்வு மலேசியா மாநாட்டில் வெளிரும்படும்

திட்டக்குடிக்கு கடந்தமாத இறுதியில் விஜயம் செய்த பல்வேறு நாடுகளின் சித்தர்கள் இங்குள்ள தல வரலாறு குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்தனர். ஆலயத்திலிருந்த சிலைகள், ஓவியங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்த்து பிரமித்த சித்தர்கள், சிதிலமடைந்திருக்கும் திருத்தலத்தின் ஆலயம் மற்றும் மறைந்துயோயிருக்கும் ஞான ஆகியவற்றை சீரமைத்து திருப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். இத்தலத்தின் பெருமை அறிந்த பிரம்மரிஷி மலையைச் சேர்ந்த அன்னை சித்தர், "சிதம்பரம் தரிசித்த பெருமையும், திருவாளூரில் பிறந்த பலனும், கங்கை காசியில் இறந்த புண்ணியமும், திட்டக்குடி வந்து வசிஷ்டம் என்று வணங்கினாலே கிடைக்கும் அளவில் புகழ்பெற்ற திருத்தலத்தின் ஆலயம் இன்று சிதிலமடைந்திருக்கிறது. இவற்றை சீரமைக்க திருப்பணி மேற்கொள்ளப்படும்" என்று தெரிவித்தார். வசிஷ்டர், அருந்ததி குறித்தும், ஸ்தல வரலாறு பற்றியும் சித்தர்கள் சேகரித்த தகவல்கள் எதிர்வரும் ஜூலை மாதம் மலேசியாவில் நடைபெறவிருக்கும் ஐந்தாவது உலக சித்தர் நெறி மாநாட்டில் வெளியிடப்படும் என்று, ஆய்வு மேற்கொண்ட சித்தர்கள் தெரிவித்தனர்.

இப்படியும் நடக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இன்றைய இமாலயப்பிரச்சனை மின்வெட்டுத்தான். ஆட்சியின் காலவார அடிக்கடி தளமாக நீடிக்கும் இந்த மின் இணைப்புத் துண்டிப்பை மையமாகக்கொண்டு 'கரண்ட் கட்' கலண்டர் தயாரிக்க சிவகாசியில் முயற்சிகள் நடக்கிறதாம். அதாவது, நல்லது, கெட்டது, ராசிபலன், சுபகாரியங்கள் போன்றவற்றிற்கு நேரம்பார்க்க தினமும் கலண்டரை நாடுவது போல் தமிழகத்தில் வாழ்க்கையை இன்று இருளாக்கிவிட்டிருக்கும் மின்வெட்டின் நேரம், எத்தனை மணிக்கு என்பதை இந்தக் கலண்டரைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்! வலைத்தளங்களில் இப்பொழுது பரவலாக 'ஐடியா' உலாவரும் 2013-ம் வருட 'கரண்ட் கட்' கலண்டர் மாதிரி வடிவம் குறித்த சிவகாசி அச்சு உரிமையாளர் ஒருவர் தெரிவிக்கையில், மின் இணைப்பு துண்டிப்பு நேரம் பற்றி மின்சாரசபை வெளியிடும் நேர அறிவிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நவீன கலண்டரைத் தயாரிக்க முடியும் என்றார்.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உடல் உறுப்புகளில் பல மாற்றங்கள் இருந்தாலும் இதயம் எப்பொழுதும் இடது பக்கமாகத்தான் மனிதப்பிறவிக்கு இருக்கும். ஆனால் சென்னை பெரம்புரைச் சேர்ந்த இந்திரா(58வயது) எனும் பெண்ணுக்கு இதயம் வலது பக்கமாக இருக்கிறது. நெஞ்சு வலி மயக்கம் காரணமாகக் கடந்த மாதம் கடைசி வாரத்தில் இந்திரா சென்னை அரசு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு 'ஸ்கேன்' பரிசோதனை செய்தபோது இதயம் இடப்பக்கத்திலிருந்து வலதுபக்கமாக இடம்மாறி இருப்பது கண்டறிந்த அதிசயப்பட்டனர். அறுவை சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நடைபெற்று 'பேஸ்மேக்கர்' கருவியும் பொருத்தப்பட்டு சுகமாகநடமாடும் இந்திரா குறித்து டாக்டர்கள் "இடம்மாறிய இதயம் உலகில் கோடிப்பேரில் ஒருவருக்குத்தான் அதிசயமாக இருக்கும் இதனால் உயிருக்கு ஆபத்தில்லை" என ஆச்சரியப்படுகின்றனர்.

ரஜனியின் கோச்சடையான் படப்பிடிப்பு கடந்த மாதம் லண்டனில் விடுவிடப்பட்ட நடைபெற்றது. எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாண்டிய மன்னன் பற்றிய கதைதான் இத்திரைப்படம். வரலாறு மற்றும் அதிரடிப் படமாகத் தயாரிக்கப்படும் கோச்சடியான் படத்தில் அன்றைய வில்லன்களான நம்பியார், வீரையா, அசோகன், மற்றும் நாகேஷ் போன்றவர்கள் நடிக்கிறார்கள். எப்படி? வேறு நபர்கள் நடிக்க கிராபிக்ஸ் மூலமாக அவர்களது முகங்கள் பழைய வில்லன்கள் முகங்களாக மாற்றம் பெறுகிறது. தீபாவளியன்று வெளியாகிறது!

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகளை அனுப்பிய திகதியிலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் பதில் கிடைக்காவிடில் அந்தப் படைப்பு பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை எனக் கருதிக் கொள்ளவும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வையப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

- ஆசிரியர்

வெற்றை பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' 9 வகை' அணும் சிறுவர்களுக்கு விநாயகி வெளியீடு

விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' உட்பட 'என்றும் சிறுவர்களுக்கு விநாயகி' 'கிஷ்கிந்தை' வெளியீடு 15.01.2012 அன்று வெற்றைவந்த நெட்டிசெய்ய விநாயகர் சுவைய மலர்மலர்மலர் ஆசிரியர் ஆகியவர்களை அழைக்கிற் சிறப்பாக நடத்தியிருக்கின்றது. மூத்த எழுத்தாளர் வெளியீடு தலைமையில் நடைபெற்ற இந் நூல் வெளியீடு விழாவின் வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார். விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். வெளியீடு நடைபெற்ற இந் நூல் வெளியீடு விழாவின் வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார். விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். வெளியீடு நடைபெற்ற இந் நூல் வெளியீடு விழாவின் வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார். விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

மூத்த எழுத்தாளர் அனல் உட்பட 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். வெளியீடு நடைபெற்ற இந் நூல் வெளியீடு விழாவின் வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார். விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். வெளியீடு நடைபெற்ற இந் நூல் வெளியீடு விழாவின் வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார். விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

தலைவர்: விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின் 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

வைகுந்த கவிதைகள்

தலைவர் தலைமையில்
 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்
 மலர்மலர்மலர்
 சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார்
 விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின்
 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர்
 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்
 வெளியீடு நடைபெற்ற
 இந் நூல் வெளியீடு விழாவின்
 வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை
 கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார்.

- நல்லையா சந்திரசேகரன் -
 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர்

மேலும் பள்ளமும்
 உட்பட 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர்
 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்
 வெளியீடு நடைபெற்ற
 இந் நூல் வெளியீடு விழாவின்
 வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை
 கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார்.
 விநாயக பி.கிருஷ்ணசாஸ்திரியின்
 'கிஷ்கிந்தை' மலர்மலர்மலர்
 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.
 வெளியீடு நடைபெற்ற
 இந் நூல் வெளியீடு விழாவின்
 வரவேற்பு நிகழ்ச்சி நிகழ்வுகளை
 கருவியாக சிறப்பாக நடத்தியிருந்தார்.

அவ்வாறு பள்ளி விளக்கில் அகலிதா

நூலகம்

- அழககவி -

ஜன்னலும் குவெளியே பஞ்சமரத்தில்
 அம்மா மைனா தன்குஞ்சுகளுக்கே
 பேசை மற்றுக்கொடுக்கும்
 அப்பா மைனா குஞ்சுகள் காணாமல்
 அம்மாவின் கிறுக்கலின்
 அப்பா கத்தல் முத்தபிரம்
 குஞ்சுகளின் மழலைமொழி
 அந்தியின் சங்கீதமாகும்

மருதநில வயலில் நெருங்கிர்கள்
 நின்றுமாத கற்பினியாய் மெல்ல அசையும்

கலவியின் உச்ச அவலமையின்
 பெட்டையுணையொன்று காற்றுகிழிய
 கத்தும்

வயதுக்குவந்த பெண் ஒருத்தி
 தான் முதன்முதலாய்
 கவலியில் உணர்ந்தவைகளை
 மனசுக்குள் நினைத்து நினைத்து
 மருட்டை கொள்வது போல
 வானம் வானவில்லாய்
 வர்ண உவாரச்சினைச் சொரியும்

ஜன்னல் கம்பிகளை கிறுக்கிப்பிடித்தவாறு
 கனத்த பெருமூச்சுடன்
 ஆண்டாள் பொதுக்கிராற்றடிமைய
 வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்

அங்குள்ள பெண்கள் அவளுக்கு
 சேற்றில் புரளும் பன்றிகள் போலவும்
 தன்னை விழாங்கத் துடிக்கும்
 முதலைகள் போலவும் காட்சிநீந்தார்கள்

நிசையமாக அவர்கள்
 நேற்று தன்னை பெண்பார்க்க

வந்துபோன சங்கீதமென்றும்
 தன் பள்ளித்தோழியின் ஏரண்டாகது பெண்
 பூபடைந்த விடயத்தையும்
 கலாநிதி பேராசிரியர்கள் போக
 ஓர்ரிபல் ஆய்வு செய்து கொண்டிருப்பார்கள்
 என்பது மட்டுமல்ல
 தன்னுடைய பேர்காணலையும்
 தங்கள் ஆய்வுக்கு முக்கிய ஆதாரமாக
 பயன்படுகாத தடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்
 என்பதும் அவளது அனுபவம்

பலமுறை முயற்சித்தும்
 ஆண்டாளுக்கு தளிக்கப்போக முடியவில்லை
 ஆனாலும் என்ன
 காலையில் இருந்து அவளை மூலையே
 பொதுக்கிராற்றடியில் கழுவிக்
 கொண்டிருக்கிறார்கள்

கண்ணாடியில் முகம் பார்த்தபோது
 ஆண்டாளுக்கு மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது
 தாய்க்கு புண்ணியம் கிடைக்க
 வெண்மேகமாய் கிறுந்த கந்தனை
 கார்மேகமாய் மாற்றியதற்கு

நெற்றியில் குங்குமப்பொடிபடத்
 தூங்குகையில்
 வானவில் கனவுகள் தூக்கையில்
 ஸக்களாகி
 அவளுக்கு தூயஆடையை அணிவிக்கும்
 பூவுலகில் உயிர்ப்புறவை இழக்கமுன்
 'மதுசூதனை வந்தென்னைக்
 கைத்தகம் பற்றுவான்' என்ற நம்பிக்கை
 மேலே

பொதுக்கிராற்றை ஆயிரம் வாரணங்கள்
 உதைத்துத் தள்ளும் என்ற நம்பாசையுடன்
 ஆண்டாள் தூங்கிப் போனாள்.

படிகள் சாளரமாக அமைந்து விடுமோ என்று நாம் அஞ்சினோம். இந்த முறையில் நிலையை சமாளிக்க நாம் கொஞ்சம் இறங்கி வந்து மன்னிப்பு கோருவதில் ஒன்றும் ஆகிவிடப்போவதில்லை என்கின்ற நல்ல நோக்கத்தில் தான் மன்னிப்பு கோரப்பட்டதே தவிர வேறு எந்தப்பின்புலமும் இல்லை.

ஒருவேளை நாம் சேலைக்கிளியின் கட்டுரையை படிகளில் பிரசுரித்து இருந்தால் அதற்கு பதிலை மு.பொ. எழுதுவார். இது தொடருமே தவிர அது நிறுத்தப்பட மாட்டது. அந்தவகையில் இந்த விடயத்திற்கு இத்தோடு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதாலேயே மன்னிப்பு கோரப்பட்டது. இதனை சுட்டிக்காட்டிய கே.விஜயனின் ஆதங்கம் மத்திக்கத்தக்கது. இடையில் மு.பொ கிளர்ந்தெழுவது வேடிக்கையாக உள்ளது. தவிரவும் அவரது குற்றச்சாட்டுகள் வேறு.

தனது நேர்காணலை தப்பும் தவறுமாக பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தால் அது பற்றி அவர் படிகளுக்கு எழுதியிருக்க வேண்டும் மாறாக இன்னொரு சிற்றிதழின் இடத்தை நிரப்ப அதனை பயன்படுத்தியது என்ன இலக்கிய நேர்மை? தனிச்சிங்கள மயமான ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்து ஏதோ வகையில் ஒரு சிற்றிதழ் வருகிறது என்பதை பாராட்டத்தான் மனமில்லை. ஆகக் குறைந்தது மௌனமாகவாவது இருந்து விட்டுப்போகலாம். அதைவிடுத்து இவ்வாறானவர்களின் தரம்... என்ற வார்த்தை மூலம் நான் முன் சொன்ன தமிழ் இலக்கிய தர நிர்ணய சபை சான்றிதழை மு.பொ. தர முனைவது வேடிக்கையாக உள்ளது. இளைய தலை முறைப் படைப்பாளிகளை எள்ளிநகையாடும் மு.பொ. போன்றர்கள் தாம் இளைய எழுத்தாளராக இருந்த காலத்தை வசதிக்காய் மறந்து போகின்றனர். இளைய படைப்பாளிகளிடம் பலவீனம் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் காலம் அவர்களை பட்டை தீட்டும். பின்னொரு காலத்தில் அவர்களில் இருந்துதான் அடுத்த பரம்பரைக்கான இலக்கியம் ஊடு கடத்தப்படும் என்பது சர்வநிச்சயம். யாரோ ஒரு எழுத்தாளர் உங்களை ஏமாற்றிவிட்டார் என்பதற்காக ஒட்டுமொத்த இளைய படைப்பாளிகளையும் எழுந்தமான முறையில் ஒரே பார்வையில் கணிப்பது அபத்தமானது. மு.பொ. மிகப் பெரிய எழுத்தாளர் என்பதற்காய் மு.பொ. சொல்வதெல்லாம் சரியான முடியவில்லை. படிகள் சார்பாக இது எங்கள் பக்க நியாயம். ஒரு சிற்றிதழான ஞானம் இன்னொரு சிற்றிதழை தாக்குவதற்கு எந்த வகையில் இடமளித்தது என்பதை திரு.ஞானசேகரன் அவர்கள் தான் சொல்லவேண்டும்.

- நாச்சியாதிவ் பர்வீன்

சர்வதேச மகளிர் தினத்தையொட்டி எழுதப்பட்ட கட்டுரையையும், தங்கள் தலையங்கத்தையும் படித்தேன். நன்றாக இருந்தது. தங்கள் தலையங்கத்தில் கூறியுள்ளபடி கலை, இலக்கியங்களில் காட்டப்படும் பெண்களும் ஆண் ஆதிக்கத்தின் பிம்பம் எனவும், பாலுணர்வுகளை தூண்டுவன என்பதும் உண்மைதான். பண்டைய இலக்கியங்களில் நூற்றுக்கு தொன்னூறு வீதம் இந்த ரசங்களே உள்ளன. இதற்கு மேலாக தேவகன்னியரென கல்லில் வடிப்பதும், சித்திரத்தில் சித்தரிப்பதும் கலைவண்ணம் என்கின்றனர். இப்படியான இரசனைகள் அன்று முதல் இன்று வரை இருக்கத்தான் செய்கின்றன. என்றாலும் பெண்களே தங்களதைத் தாங்களே கேவலப் படுத்திக் கொள்கின்றனர். இன்று பெண்கள் அணியும் ஆடைகள், நகை அலங்காரங்கள், அதன் மேலுள்ள ஆசைகள், பெண்ணினத்தையும் அவர்களது கலை கலாசாரங்களையும் மாசு படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒழுக்கமான ஆடை அலங்காரங்களைப் பேணினால் நூற்றிற்கு எழுபது வீதம் வன்முறைகளைக் குறைக்கலாம். ஒழுங்கான ஆடைகள் பெண்களுக்குரிய கௌரவத்தை தருகின்றன. அத்துடன் பெண்கள் வியாபாரப் பொருட்களால், அரை நிர்வாண, முழு நிர்வாண விளம்பரங்கள் சிறியோர் முதல் முதியோர் வரையிலுள்ள ஆண்களின் மனதை கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பகிரங்கமாக பாதைகளில் நடக்கும் பொழுது, வேலைத்தலம் செல்லும் பொழுது, வீடுகளில், இப்படியாக பகிரங்க இடங்களில் கவர்ச்சியாக நடப்பது, ஆண்களின் ஆடைகள் அணிவது நல்லதல்ல. இவைகள் அபாய அறிவிப்பு. இதை பெண்கள் உணரவேண்டும்.

அத்துடன் ஒரே தரமின்றி இலக்கிய தரமான புதுவரவுகள் ஞானத்திற்கு நலம் தரும், என எண்ணுகிறேன். மேலும் ஞானத்தின் பொருளடக்கம், இதழ்விபரம், முன்னைப்போல் இருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும்.

- பாணந்துறை எம்.பி.எம்.நிஸ்வான்-

ஞானம் மார்ச் 2012 சஞ்சிகை முழுவதும் ஒரே மூச்சில் வாசித்து முடித்துவிட்டேன். அத்தனையும் இரத்தின மூத்துக்கள். குறிப்பாக அட்டைப்பட அதிதி உள்ளம் கவர்ந்த உடுவை வித்தகர் "தில்லை" அவர்கள் கலாநிதி அகலங்களை மாத்திரம் கவர்ந்த வரல்ல. இலங்கைவாழ் அத்தனை மக்களையும் தன்பால் ஈர்த்துக்கொண்ட ஒரு உன்னத மகான் என்றால் அது மிகையாகாது. அவர் பணி தொடர எனது வாழ்த்துக்கள்

- P.D.பாலரட்சம், கண்டி -

"ஞானம்" மார்ச் 2012, 142 வது இதழ் பார்த்தேன், என்றால் மற்றவை பார்க்கவில்லை என்றாகாது; தொடர்ந்தும் பார்த்துப் படித்து வருகிறேன். அவ்விதழில் 'ஈழத்தின் பெண் படைப்பாளிகள் பற்றிய செங்கை ஆழியானின் தொகுப்பைக் கண்ணுற்றேன். அப்படியன்று ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகள் பற்றிய முழுமையான பார்வை கட்டாயம் வைக்கப்பட வேண்டிய தேவை உணரப்படுகின்றது. அவரது மேற்படி தொகுப்பில் தவற விடப்பட்ட பெயர்கள் சில வருமாறு

எஸ்.இராஜம் புளப்பவனம், அங்கவை டாக்டர் கணேசாள், கல்முனைக் கலைராஜி நேரா.இராசம்மா, ச.பாலதேவி, எஸ்.ஆமினா பேகம், வண்ணை தேவகுமாரி தம்பிஜயா, கல்முனை பிரேஸாஹுசன், கோகிலம் சுப்பையா, ஜனகமகள் சிவ ஞானம், ஞானசக்தி கந்தையா இவர்கள் எனது நினைவுக்கு வருபவர்கள்.

சமுதாயப் பணிகளை வலிமைப்படுத்தும் பொதுவாக அறம்படுத்தும் துரிதமாக வளர்ச்சி அடைந்து வந்து
 திறமையான சமுதாய சேவைகளை வழங்கும் சமுதாய சேவைகளை, இன்னொரு நபரின் பதவிநிறைவு நடைமுறை
 மூலம் வழங்கும் திட்டத்தை உணர்த்துகிறது.

இதை மீட்டும் விவரம் ஆய்வு செய்து கொடுக்க வேண்டும். சேவை ஆரம்பி?

- ஜென் பரமலிங்கம்

2012-ம் ஆண்டு இத்தகைய சேவை ஆரம்பிக்கும் வழிமுறை குறித்து வலிமைப்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ்க்
 கீழ்க் குறிப்பிட்ட ஒரு சில நபர் வழங்கும் சேவைகளை மட்டுமே போட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது. சிலர் மட்டுமே
 மட்டுமே சேவைகளை இன்னும் வழங்காமல் உள்ளனர்.

வலிமைப்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் சேவைகளை இன்னும் போட்டுக்கொடுக்கக்
 கூடாது. சிலர் மட்டுமே சேவைகளை வழங்காமல் உள்ளனர்.

- ஜி. நாசர் (அகிலமணி)-

ஆண்டு 1972 ஆம் ஆண்டு இத்தகைய சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்
 கீழ்க் குறிப்பிட்ட ஒரு சில நபர் வழங்கும் சேவைகளை மட்டுமே போட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது. சிலர் மட்டுமே
 மட்டுமே சேவைகளை இன்னும் வழங்காமல் உள்ளனர்.

முன்பு வாய்க்காத சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க்
 சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்
 கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்

முன்பு வாய்க்காத சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க்
 சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்
 கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்

இன்னும் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்
 கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்
 கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ்க் சேவைகளை வழங்கும் திட்டத்தின்

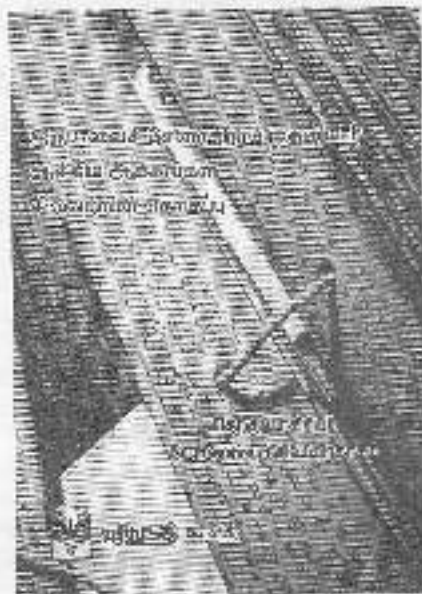
-சமரபாக சீமா உதயகுமார்

தமிழ் இலக்கிய அறிவலக்களே,

ஆறாருகநாயகர் பெருமாளின் ஆசான்
 இருபாலகைச் சேனாதிராய முதலியார் ஆக்கிய
 ஆக்கம் சிலவற்றின் தொகுப்பு [தலைவெண்பா
 குறிப்புரை - நீயாவிட கலிவெண்பா உரை உட்பட]
 போகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசத்தினால் தொகுக்கப்பட்டு
 ஜீவந்தி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

நூலின் விலை - ரூபா 300/-
 தபால் செலவு - ரூபா 75/-
 பெற்றுக் கொள்ளத் தொடர்புகளுக்கு

சென்னை குடியிருப்பவர்களுக்கு

நூலகம் பரணி புத்தகக் கூடம்
 98, ம. no. வி. வீதி, நெல்லியாடி. 077 599 1949.

திருமண சேவை

தங்கள் தேடல்

உள் நாட்டிலா, வெளிநாட்டிலா?
கணக்கியலாளரா, பொறியியலாளரா, வைத்தியராக, வேறு தொழிலியலாளரா?
எந்நாடாக இருந்தாலும், எத்தொழிலியலாளராக இருந்தாலும்
சுலயமான சுயதொழிலுமுறையில் தொர்வு செய்து
குரும்பசீட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனே!

விவரங்களுக்கு

திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 - 7.30 மணிக்கு உள்ளேயோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகல்
11.00 - 2.00 மணிக்கு உள்ளேயோ
சர்வதேச - சகலருக்குமான, மூத்த - புகழ் பூத்த, திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்
“தனிமனித நிறுவனம்”, வேல் அமுதனைத் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தறிகுக்!

தொலைபேசி

4873929 / 2360488 / 2360694

சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக, நிலப்பக்கம்,
33 ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

வாடிக்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை
வேல் அமுதனின் அலுவலக நேரம் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

Jayanithiya Kalyani Jewellers

ஜெயந்தீய கல்யாணி
ஜுவலர்ஸ்

சனிதாச கல்யாணி
சூலர்ஸ்

85/A, Green's Road,
Negombo
Tel: 031-2233376

